

รายงานการวิเคราะห์ประมาณการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ

แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย และ
แรงงานไทยในต่างประเทศ

พฤษภาคม 2568

แบบติดตาม
การนำไปใช้ประโยชน์

รายงานฉบับสมบูรณ์

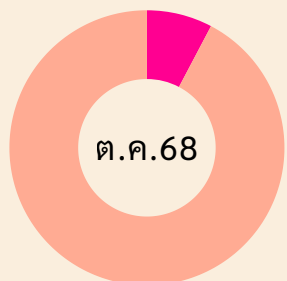
กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทย

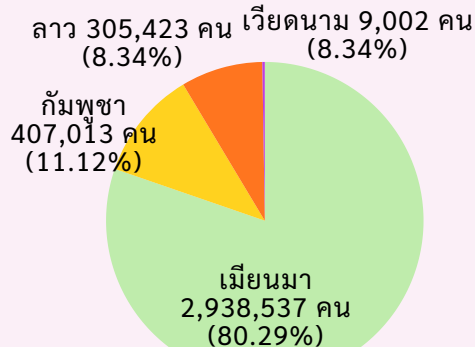
แรงงานต่างด้าวทั้งหมด

แรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ
203,897 คน (4.94%)

แรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ
3,753,384 คน (95.06%)

แรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV

แรงงานต่างด้าวตามอุตสาหกรรม

215,000 คน
(10.08%)

ภาคการเกษตร

1,069,325 คน
(50.14%)

ภาคการผลิต

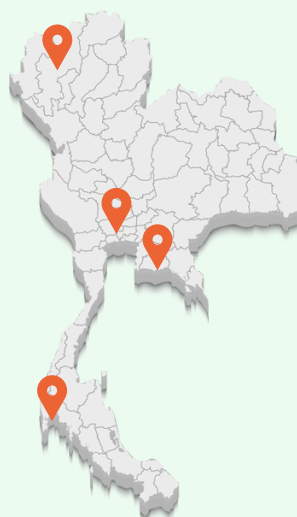
848,420 คน
(39.78%)

ภาคการบริการ

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยมากที่สุด 10 สัญชาติ

สัญชาติ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)
 เมียนมา	2,943,319	74.55%
 กัมพูชา	407,242	10.31%
 ลาว	305,663	7.74%
 จีน	56,431	1.43%
 ฟิลิปปินส์	21,875	0.55%
 ญี่ปุ่น	21,677	0.55%
 ไทยใหญ่	14,855	0.38%
 อินเดีย	14,606	0.37%
 อังกฤษ	9,881	0.25%
 เวียดนาม	9,002	0.23%

10 จังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวมากที่สุด

กรุงเทพมหานคร	539,689 คน
ชลบุรี	211,758 คน
สมุทรปราการ	136,632 คน
ปทุมธานี	126,034 คน
สมุทรสาคร	107,129 คน
ระยอง	90,665 คน
เชียงใหม่	85,537 คน
นนทบุรี	81,707 คน
นครปฐม	54,899 คน
กาฬสินธุ์	54,101 คน

หมายเหตุ: ไม่รวมแรงงานต่างด้าวที่อยู่ระหว่างการดำเนินการต่ออายุตาม มติ ครม. 24 ก.ย. 67 และมติ ครม. 4 ก.พ. 68 จำนวน 1,829,379 คน

ข้อมูล ณ เดือน ตุลาคม 2568

ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่อง

- **การตรวจสอบและทบทวนการต่อใบอนุญาตของแรงงานสัญชาติกัมพูชา** : รัฐบาลไทยเข้มงวดการต่อใบอนุญาตแรงงานกัมพูชา แยกออกจากกลุ่ม CLMV อื่น ๆ เนื่องจากปัญหาเฉพาะด้านชายแดนและมาตรา 64 ส่งผลให้แรงงานกัมพูชาหลายกลุ่มหมดสถานะถูกกฎหมายทันที และสร้างแรงกดดันต่ออุปทานแรงงานในภาคเกษตร/ประมง ขณะที่มาตรการนำเข้าแรงงานใหม่ยังมีขนาดจำกัดและไม่สามารถทดแทนแรงงาน CLMV ได้อย่างรวดเร็ว
- **สถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาและการอพยพของแรงงาน** : ความไม่สงบในเมียนมาเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันแรงงานจำนวนมากเข้าสู่ไทย ทำให้เกิดแรงงานผิดกฎหมาย และ Oversupply ในบางพื้นที่ รัฐบาลไทยจึงต้องใช้มาตรการผ่อนผันสถานะเพื่อรักษาสมดุลระหว่างความมั่นคงและการตอบสนองต่ออุปสงค์แรงงานของภาคธุรกิจ
- **ระบบการต่อใบอนุญาตแรงงานต่างด้าว กลุ่มรับเหมาช่วง (Outsource)** : การจ้างงาน Outsource ช่วยลดภาระการจัดการแรงงาน แต่สร้างความท้าทายด้านกฎหมายและความโปร่งใส รัฐบาลมีแนวโน้มเข้มงวดในการตรวจสอบการต่อใบอนุญาตและการเปลี่ยนนายจ้าง เพื่อป้องกันการเอาเปรียบแรงงานและควบคุมการใช้ระบบ Outsource ให้สอดคล้องกับกฎหมายแรงงาน

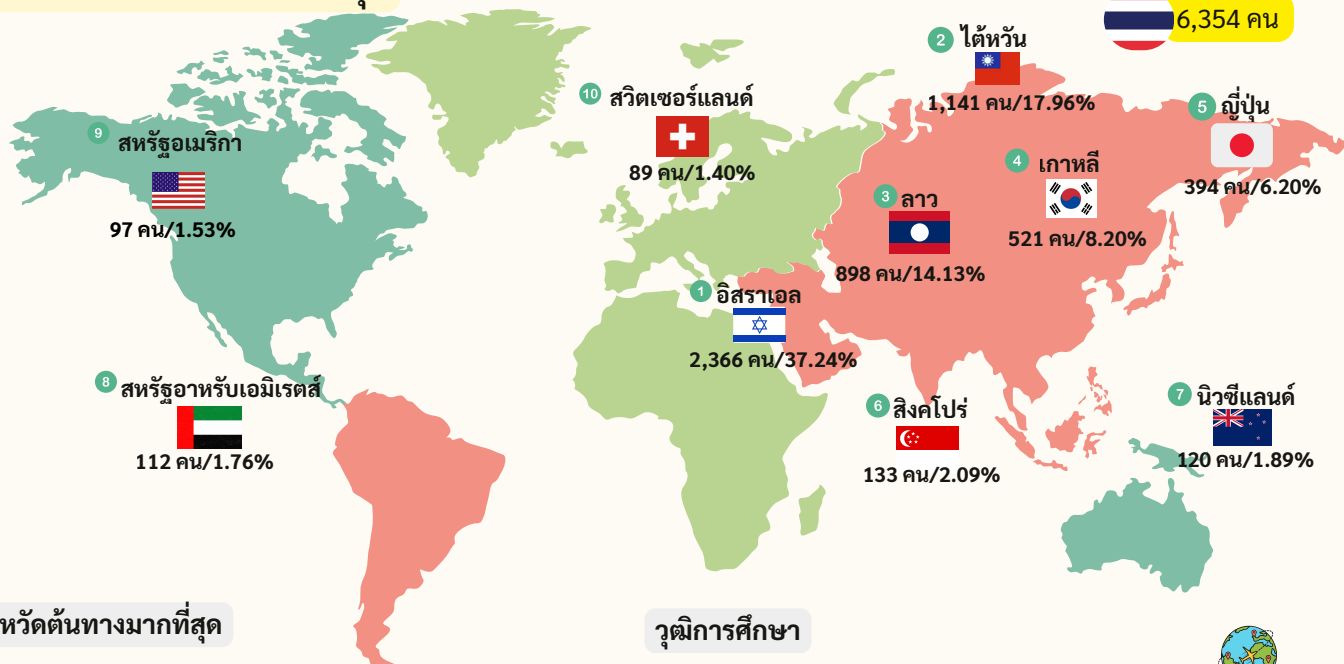

การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 68

คนไทยไปทำงานในต่างประเทศ 51 ประเทศ

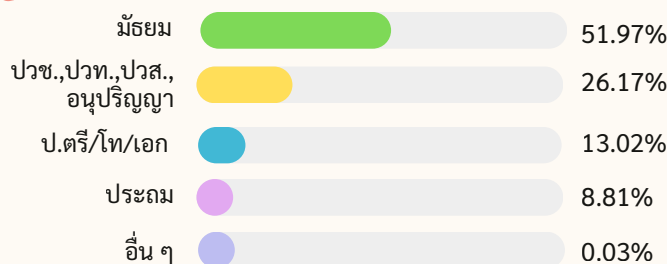
10 ประเทศปลายทางมากที่สุด

10 จังหวัดต้นทางมากที่สุด

วุฒิการศึกษา

รายได้ส่งกลับ

27,337 ลบ.

วิธีการเดินทาง

5 สาขาอาชีพที่มีความต้องการมากที่สุด (ก.ย.68)

อุตสาหกรรม 95,908 คน

ก่อสร้าง 54,494 คน

งานอื่น ๆ 33,586 คน

พนักงานนวดสปา 31,534 คน

ผู้ดูแล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน 18,713 คน

เกษตรกรรม 12,249 คน

ปัญหาของแรงงานไทยในต่างประเทศ (ก.ย.68)

- ไม่มีใบอนุญาตทำงาน เข้าประเทศอย่างผิดกฎหมาย
- ทำงานผิดประเภทวิชาชีพงาน
- ไม่รู้/ฝ่าฝืนกฎหมายของประเทศ และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของนายจ้าง
- ถูกหลอกไปทำงานต่างประเทศ 4 ราย
- นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนด
- ค่าจ้างและสภาพการจ้างงานที่ไม่ตรงตามสัญญา
- เสียเปรียบในการเจรจาขอเดินทางออกนอกประเทศจากนายจ้าง
- ขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาถิ่น
- ยาเสพติด ดื่มสุรา

ประเด็นที่ต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง

- สถานการณ์ความไม่สงบในรัฐอิสราเอล ส่งผลต่อแรงงานไทยในอิสราเอลด้านความปลอดภัย ขณะเดียวกัน อิสราเอลมีนโยบายผ่อนคลายนโยบายการจ้างแรงงานต่างชาติ โดยเฉพาะภาคก่อสร้าง ภาคการเกษตร และบริการทั่วไป เป็นโอกาสให้แรงงานไทยเข้าไปทำงาน
- ญี่ปุ่นมีแผนดำเนินโครงการแรงงานทักษะเฉพาะ (Specified Skilled Worker Program) และโครงการจ้างงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน (Employment for Skill Development Program) ในปี 2570 ซึ่งอนุญาตให้แรงงานต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน เช่น ก่อสร้าง เกษตร อาหาร และดูแลผู้สูงอายุ พร้อมมีวีซ่าประเภทเฉพาะกำหนดระยะเวลาและสาขางาน ทำให้การจ้างงานต่างชาติเป็นระบบและตรงกับความ ต้องการของตลาดแรงงานญี่ปุ่น เป็นโอกาสให้แรงงานไทยเข้าสู่ตลาดแรงงานญี่ปุ่น

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทย	
1. แรงงานต่างด้าวที่เคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทย จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง	2
2. แรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ (Skilled Labour)	5
3. แรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ (Low-Skilled Labour)	10
3.1 แรงงานต่างด้าวมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย	11
3.2 แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา	15
3.3 แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว	18
3.4 แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา	22
3.5 แรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม	26
4. ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่อง	29
4.1 การตรวจสอบและทบทวนการต่อใบอนุญาตของแรงงานสัญชาติกัมพูชา	29
4.2 สถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาและการอพยพของแรงงาน	30
4.3 ระบบการต่อใบอนุญาตแรงงานต่างด้าว กลุ่มรับเหมาช่วง (Outsource)	31
การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ	
1. แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ จำแนกตามประเทศปลายทาง	33
2. แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ	37
2.1 กลุ่มประเทศเอเชีย	37
2.2 กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	38
2.3 กลุ่มประเทศยุโรป	39
2.4 กลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ	40
2.5 กลุ่มประเทศออสเตรเลียและโอเชียเนีย	41
2.6 กลุ่มประเทศแอฟริกา	41
2.7 กลุ่มประเทศอเมริกาใต้	41
3. โครงสร้างแรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ	42
3.1 ภูมิลำเนา	42
3.2 ระดับการศึกษา	46
3.3 หมวดสาขาอาชีพ	46
3.4 วิธีการเดินทาง	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. รายได้จากแรงงานไทยในต่างประเทศ	47
4.1 ไต้หวัน	49
4.2 สาธารณรัฐเกาหลี	49
4.3 มาเลเซีย	50
4.4 อิสราเอล	50
4.5 ญี่ปุ่น	51
4.6 ฮองกง	51
4.7 สาธารณรัฐสิงคโปร์	52
4.8 สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	52
4.9 ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	53
4.10 เนการาบรูไนดารุสซาลาม	53
5. สถานการณ์ปัญหา ขั้วร้องเรียน และประเด็นท้าทายของแรงงานไทยในต่างประเทศ	54
6. ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ	54
6.1 ความต้องการแรงงานไทย จำแนกตามลักษณะงาน	54
6.2 ความต้องการแรงงานไทย จำแนกตามประเทศ	56
6.2.1 ไต้หวัน	56
6.2.2 สาธารณรัฐเกาหลี	56
6.2.3 มาเลเซีย	57
6.2.4 รัฐอิสราเอล	57
6.2.5 ฮองกง	58
6.2.6 สาธารณรัฐสิงคโปร์	58
6.2.7 สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	59
6.2.8 ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	59
6.2.9 เนการาบรูไนดารุสซาลาม	60
7. ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่อง	60

**รายงานการวิเคราะห์ประมาณการและการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ
แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ
เดือนพฤศจิกายน 2568**

บทนำ

รายงานการวิเคราะห์ประมาณการและการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศฉบับนี้ จัดทำขึ้นภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และโครงสร้างประชากรที่ส่งผลกระทบต่อพลวัตของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยในฐานะศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการผลิตที่สำคัญของภูมิภาค มีบทบาททั้งในฐานะประเทศปลายทางของแรงงานต่างด้าว และประเทศต้นทางของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายแรงงานดังกล่าวมีความซับซ้อน เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ การแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ตลอดจนกรอบกติกาและความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพของตลาดแรงงานและคุณภาพการจ้างงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

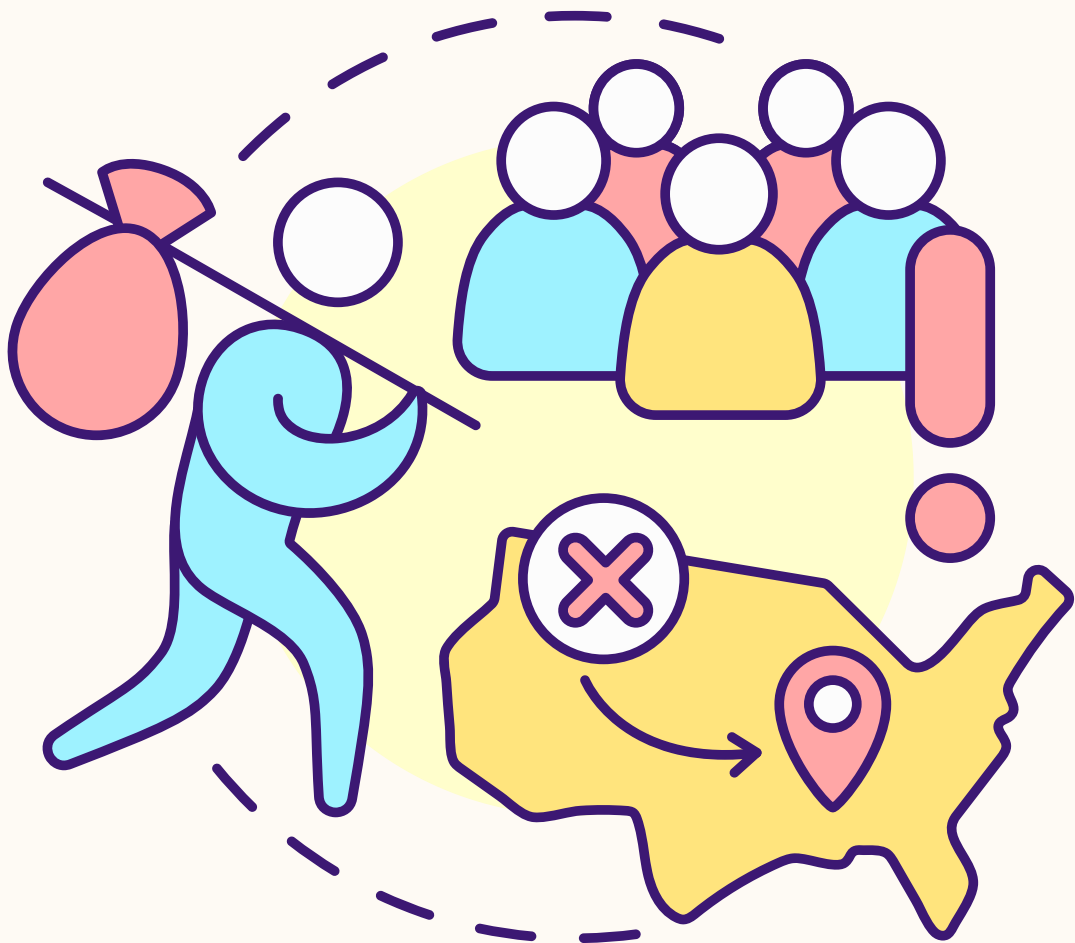
วัตถุประสงค์หลักของรายงานฉบับนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการเคลื่อนย้ายมาทำงานของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งมิติด้านปริมาณแรงงาน โครงสร้าง และรูปแบบการกระจุกตัวของการทำงานในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะการกระจายตัวในจังหวัดและภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในกลุ่มแรงงานที่มีทักษะและแรงงานที่ไม่มีทักษะ การวิเคราะห์ดังกล่าวมุ่งสะท้อนบทบาทของแรงงานต่างด้าวต่อภาคเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ รวมถึงความเชื่อมโยงกับความต้องการแรงงานภายในประเทศและ การปรับตัวของภาคการผลิตและบริการ

ในขณะเดียวกัน รายงานยังให้ความสำคัญกับการศึกษาและวิเคราะห์การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ โดยพิจารณาทั้งปริมาณแรงงาน โครงสร้างของแรงงาน การกระจายตัวตามประเทศหรือภูมิภาคปลายทาง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของแรงงานไทยในการทำงานในต่างประเทศ การวิเคราะห์ดังกล่าวครอบคลุมถึงแนวโน้มความต้องการแรงงานไทยในตลาดแรงงานต่างประเทศ ซึ่งสะท้อนโอกาสและความท้าทายของแรงงานไทยภายใต้บริบทการแข่งขันด้านทักษะและมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ การจัดทำรายงานยังมีเป้าหมายเพื่อสร้างฐานข้อมูลและการติดตามสถานการณ์ที่มีความต่อเนื่องทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถสะท้อนสัญญาณเชิงแนวโน้มของการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์จากรายงานฉบับนี้จึงมุ่งทำหน้าที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนด ทบทวน และปรับปรุงมาตรการด้านแรงงานและการจ้างงาน รวมถึงใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อให้การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยและการส่งเสริมแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเอื้อต่อการพัฒนาตลาดแรงงานอย่างยั่งยืนในระยะยาว

การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าว เข้ามาทำงานในประเทศไทย

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2568

การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทย

1. แรงงานต่างด้าวที่เคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทย จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง

ณ เดือนตุลาคม 2568 มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้น จำนวน 3,948,355 คน โดยแบ่งตามลักษณะการเข้าเมือง ดังนี้

1) คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภททั่วไป) ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีจำนวน 136,648 คน คิดเป็นร้อยละ 3.46 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

2) คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภทนำเข้าตาม MoU) ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับรัฐบาลประเทศคู่ภาคี มีจำนวน 654,957 คน คิดเป็นร้อยละ 16.59 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

3) คนต่างด้าวมาตรา 62 (ประเภทส่งเสริมการลงทุน) ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520) หรือกฎหมายอื่น ได้แก่ พระราชบัญญัตินิติคนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เช่น นักลงทุน ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ มีจำนวน 67,249 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

4) คนต่างด้าวมาตรา 63/1 (ประเภทชนกลุ่มน้อย) ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อรอพิสูจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน มีจำนวน 93,409 คน คิดเป็นร้อยละ 2.37 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

5) คนต่างด้าวมาตรา 63/2 ได้แก่ แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตให้ทำงานเป็นการชั่วคราวตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้แก่

5.1) แรงงานที่อยู่ระหว่างดำเนินการต่ออายุตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และ มติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 (กลุ่มคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2566 กลุ่มคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2566) มีจำนวน 998,972 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

5.2) แรงงานที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ 24 กันยายน 2567 (จดทะเบียนสถานะไม่ถูกกฎหมาย] มีจำนวน 1,983,050 คน คิดเป็นร้อยละ 50.22 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

6) คนต่างด้าวมาตรา 64 ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดนในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทย มีจำนวน 14,070 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด

ตารางที่ 1 จำนวนและสัดส่วนแรงงานต่างด้าว จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง

ลักษณะการเข้าเมือง	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)
คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภททั่วไป)	136,648	3.46%
คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภทนำเข้าตาม MoU)	654,957	16.59%
คนต่างด้าวมาตรา 62 (ประเภทส่งเสริมการลงทุน)	67,249	1.70%
คนต่างด้าวมาตรา 63/1 (ประเภทชนกลุ่มน้อย)	93,409	2.37%
คนต่างด้าวมาตรา 63/2 (จดทะเบียนสถานะไม่ถูกกฎหมาย) มติ ครม. 24 ก.ย. 67	1,983,050	50.22%
คนต่างด้าวมาตรา 63/2 (ต่ออายุ) มติ ครม. 24 ก.ย. 67 และ 4 ก.พ. 68	998,972	25.30%
คนต่างด้าวมาตรา 64 (ไป – กลับ หรือตามฤดูกาล)	14,070	0.36%
รวมทั้งหมด	3,948,355	

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

เมื่อพิจารณาจำแนกตามสัญชาติ พบว่า แรงงาน 3 สัญชาติมีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ เมียนมา จำนวน 943,319 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 74.55 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด กัมพูชา จำนวน 407,242 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 และลาว จำนวน 305,663 คน อยู่ที่ร้อยละ 7.44 ส่วนกลุ่มแรงงานที่มีทักษะ แรงงานสัญชาติจีนมีจำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 56,431 คน (ร้อยละ 1.43) รองลงมาเป็นแรงงานสัญชาติฟิลิปปินส์ 21,875 คน (ร้อยละ 0.55) และญี่ปุ่น 21,677 คน (ร้อยละ 0.55) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร เดือน ตุลาคม 2568

ลำดับ	สัญชาติ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)	ลำดับ	สัญชาติ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)
1	เมียนมา	2,943,319	74.55%	33	ไม่ระบุ	1,189	0.03%
2	กัมพูชา	407,242	10.31%	34	เนเธอร์แลนด์	1,106	0.03%
3	ลาว	305,663	7.74%	35	บังกลาเทศ	971	0.02%
4	บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน	57,232	1.45%	36	เนปาล	825	0.02%
5	จีน	56,431	1.43%	37	ชนกลุ่มน้อยอื่นๆ	808	0.02%
6	ฟิลิปปินส์	21,875	0.55%	38	ยูเครน	807	0.02%
7	ญี่ปุ่น	21,677	0.55%	39	สวีเดน	797	0.02%
8	ไทยใหญ่	14,855	0.38%	40	ตุรกี	773	0.02%
9	อินเดีย	14,606	0.37%	41	สเปน	743	0.02%

ลำดับ	สัญชาติ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)	ลำดับ	สัญชาติ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)
10	อังกฤษ	9,881	0.25%	42	สวิตเซอร์แลนด์	710	0.02%
11	เวียดนาม	9,002	0.23%	43	แคนาดา	678	0.02%
12	สัญชาติอื่นๆ (กลุ่มมี ทักษะ)	8,169	0.21%	44	เบลเยียม	677	0.02%
13	รัสเซีย	6,736	0.17%	45	ไอร์แลนด์	570	0.01%
14	สหรัฐอเมริกา	6,713	0.17%	46	อิหร่าน	568	0.01%
15	จีนไต้หวัน	6,260	0.16%	47	นิวซีแลนด์	530	0.01%
16	เกาหลีใต้	5,290	0.13%	48	ศรีลังกา	525	0.01%
17	ฝรั่งเศส	5,022	0.13%	49	เดนมาร์ก	457	0.01%
18	ไร้สัญชาติ	3,655	0.09%	50	ผู้พลัดถิ่นสัญชาติ เมียนมา	431	0.01%
19	กระเหรี่ยง	3,369	0.09%	51	ลาหู่	351	0.01%
20	มาเลเซีย	3,085	0.08%	52	ปะหล่อง	232	0.01%
21	เยอรมัน	2,705	0.07%	53	ลีซอ	147	0.00%
22	อินโดนีเซีย	2,686	0.07%	54	ผู้พลัดถิ่นเข้าเมือง จากเมียนมา-ถาวร	110	0.00%
23	ปากีสถาน	2,485	0.06%	55	อีก้อ	83	0.00%
24	ออสเตรเลีย	2,391	0.06%	56	จีนฮ่อ	69	0.00%
25	แอฟริกาใต้	1,915	0.05%	57	ลาวอพยพ	65	0.00%
26	ลั้ว	1,869	0.05%	58	จีนฮ่ออิสระ	49	0.00%
27	มอญ	1,841	0.05%	59	ผู้พลัดถิ่นเข้าเมือง จากเมียนมา-นาย	49	0.00%
28	อิตาลี	1,830	0.05%	60	มุเซอ	30	0.00%
29	ไทลื้อ	1,654	0.04%	61	ปะโอ	30	0.00%
30	สิงคโปร์	1,652	0.04%	62	ผู้อพยพเชื้อสายไทย จากเกาะกง	15	0.00%
31	แคนาดา	1,593	0.03%	63	ม้ง(แม้ว)	13	0.00%
32	อิสราเอล	1,232	0.03%	64	จีนฮ่ออพยพพลเรือน	12	0.00%

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. แรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ (Skilled Labour)

แรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะประกอบด้วย คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภททั่วไป) และมาตรา 62 (ประเภทส่งเสริมการลงทุน) มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 203,897 คน หากเทียบกับเดือนก่อนหน้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.81 (กันยายน 2568 มีจำนวน 202,263 คน) และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.27 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ตุลาคม 2567 มีจำนวน 186,603 คน)

เมื่อพิจารณาตำแหน่งงานตามสัญชาติ แรงงานสัญชาติจีนมีจำนวนมากที่สุดทั้งมาตรา 59 ทั่วไป (25,182 ตำแหน่ง) และมาตรา 62 ส่งเสริมการลงทุน (32,864 ตำแหน่ง) รองลงมาคือ สัญชาติฟิลิปปินส์ ในมาตรา 59 ทั่วไป (21,104 ตำแหน่ง) และญี่ปุ่น ในกลุ่มมาตรา 62 (13,188 ตำแหน่ง)

ตารางที่ 3 จำนวนและสัดส่วนตำแหน่งงานของแรงงานต่างด้าวมาตรา 59 ประเภททั่วไป 5 อันดับแรก

อันดับ	สัญชาติ	จำนวน (ตำแหน่ง)	สัดส่วนมาตรา 59 ทั้งหมด (%)	%MoM	%YoY
1	จีน	25,182	17.17%	-0.58%	11.94%
2	ฟิลิปปินส์	21,104	14.39%	-0.43%	5.72%
3	อินเดีย	11,885	8.11%	0.41%	2.23%
4	ญี่ปุ่น	11,247	7.67%	-1.28%	3.43%
5	อังกฤษ	9,468	6.46%	1.77%	3.91%

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 4 จำนวนและสัดส่วนตำแหน่งงานแรงงานต่างด้าวมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน 5 อันดับแรก

อันดับ	สัญชาติ	จำนวน (ตำแหน่ง)	สัดส่วนมาตรา 62 ทั้งหมด (%)	%MoM	%YoY
1	จีน	32,864	47.18%	3.74%	57.18%
2	ญี่ปุ่น	13,188	18.93%	-0.57%	-15.33%
3	อินเดีย	3,978	5.71%	-0.57%	-9.51%
4	ไต้หวัน	3,595	5.16%	1.84	19.63%
5	เกาหลีใต้	1,538	2.21%	0.20	-2.66%

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การกระจายตัวเชิงพื้นที่ของแรงงานกลุ่มมีทักษะ มีการกระจุกตัวในเขตเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร มีแรงงานตามมาตรา 59 ทั่วไป 62,128 คน และมาตรา 62 (ส่งเสริมการลงทุน) 39,162 คน พื้นที่ภาคกลาง จำนวนรวมกว่า 45,589 คน และในพื้นที่ EEC ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการลงทุน โดยเฉพาะมาตรา 62 มีจำนวน 16,066 คน

ตารางที่ 5 จำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ จำแนกตามพื้นที่

พื้นที่	มาตรา 59 ทั่วไป (คน)	มาตรา 62 BOI (คน)
กรุงเทพมหานคร	62,128	39,162
ปริมณฑล	15,052	1,034
ภาคกลาง	20,967	24,622
ภาคเหนือ	9,317	1,187
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4,884	327
ภาคใต้	24,300	917

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แรงงานกลุ่มมีทักษะมีการกระจุกตัวทางอาชีพและอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ดังนี้

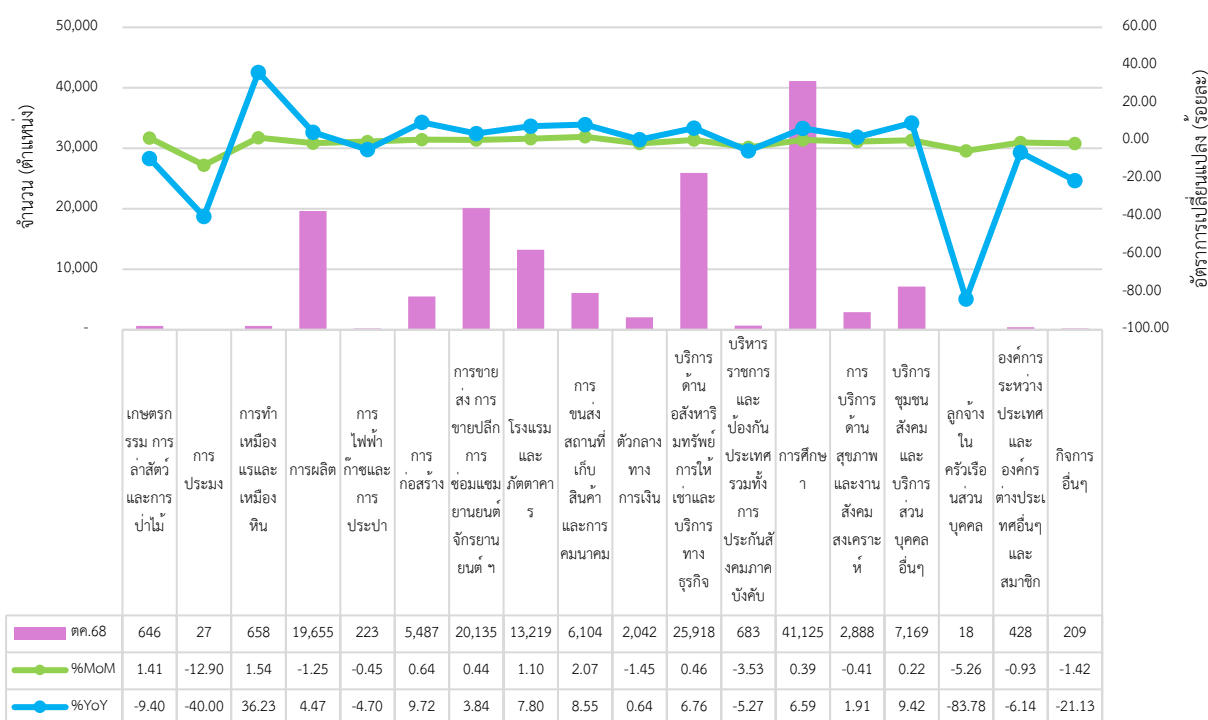
1) มาตรา 59 (ประเภททั่วไป) อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ การศึกษา จำนวน 41,125 ตำแหน่ง โดยเฉพาะแรงงานสัญชาติฟิลิปปินส์ที่มีการจ้างงานในหมวดการศึกษาสูงถึง 16,359 ตำแหน่ง รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 25,918 ตำแหน่ง โดยมีการจ้างงานแรงงานสัญชาติรัสเซียมากที่สุด จำนวน 3,714 ตำแหน่ง รองลงมาเป็นจีน จำนวน 3,031 ตำแหน่ง และอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก มีการจ้างงานจำนวน 20,135 ตำแหน่ง โดยแรงงานสัญชาติจีน มีจำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 5,338 ตำแหน่ง

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (%MoM) พบว่า ทุกอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก โดยอุตสาหกรรมที่ขยายตัวสูงสุดเมื่อเทียบกับเดือนกันยายน 2568 ได้แก่ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ร้อยละ 2.07 การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 1.54 และเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ ร้อยละ 1.41 ส่วนอุตสาหกรรมที่หดตัวมากที่สุดเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา ได้แก่ การประมง ร้อยละ -12.90 ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล -5.26 และบริหารราชการและป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ -3.53

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (%YoY) อุตสาหกรรมที่ขยายตัวมากที่สุด ได้แก่ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 36.23 การก่อสร้าง ร้อยละ 9.72 และบริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ร้อยละ 9.42 ส่วนอุตสาหกรรมที่หดตัวมากที่สุด ได้แก่ ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ร้อยละ -83.78 การประมง ร้อยละ -40.00 และกิจการอื่นๆ ร้อยละ -21.13

การที่แรงงานกลุ่มนี้กระจุกตัวสูงในภาค การศึกษา และบริการอสังหาริมทรัพย์ แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างชาติที่มีทักษะจำนวนมากกำลังถูกจ้างเพื่อรองรับชุมชนชาวต่างชาติและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนนานาชาติ การบริการทางธุรกิจสำหรับบริษัทต่างชาติ มากกว่าการเติมเต็มช่องว่างด้าน STEM ในภาคอุตสาหกรรม และการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยตรง

ภาพที่ 1 แรงงานต่างด้าวมาตรา 59 ประเภททั่วไป จำแนกตามอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2) มาตรา 62 (ประเภทส่งเสริมการลงทุน) อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมากที่สุดคือ การผลิต จำนวน 43,789 ตำแหน่ง รองลงมาคือ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 10,606 ตำแหน่ง และการขายส่ง การขายปลีก จำนวน 5,360 ตำแหน่ง โดยทั้ง 3 อุตสาหกรรมนี้มีการจ้างงานแรงงานสัญชาติจีนมากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 29,623 ตำแหน่ง แบ่งออกเป็น การผลิต จำนวน 24,925 ตำแหน่ง คิดเป็นกว่าร้อยละ 50.00 ของการดำเนินงานในอุตสาหกรรมการผลิต บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 2,534 ตำแหน่ง และการขายส่ง ขายปลีก จำนวน 2,164 ตำแหน่ง

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (%MoM) อุตสาหกรรมที่ขยายตัวสูงสุด ได้แก่ การศึกษา ร้อยละ 21.54 การก่อสร้าง ร้อยละ 6.08 และการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 4.11 ส่วนอุตสาหกรรมที่หดตัวมากที่สุด ได้แก่ การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา ร้อยละ -12.50 บริการราชการและป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ -2.40 และเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ ร้อยละ -1.44

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (%YoY) อุตสาหกรรมที่ขยายตัวมากที่สุด ได้แก่ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 24.11 การผลิต ร้อยละ 23.63 และการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 22.31 ส่วนอุตสาหกรรมที่หดตัวมากที่สุด ได้แก่ การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา ร้อยละ -50.69 ตัวกลางทางการเงิน ร้อยละ -26.26 และบริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ ร้อยละ -24.55

ภาคอุตสาหกรรมการผลิตยังคงเป็นแกนหลักในการจ้างงานกลุ่มมาตรา 62 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานภาวะตลาดแรงงานของ DOE ที่พบว่าอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานใหม่สูงสุดในภาคกลางคืออุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ อย่างไรก็ตาม มีการระบุถึงช่องว่างทักษะที่สำคัญในหลายธุรกิจ โดยเฉพาะงานด้านข้อมูล Data Technology และ Wellness Therapist แม้ว่าประเทศไทยจะกำหนดเป้าหมายในการผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) ในช่วงปี พ.ศ. 2568-2572 แต่จากข้อมูลตำแหน่งงานในเดือนตุลาคม 2568 ยังคงกระจุกตัวในกลุ่มผู้จัดการและผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสอน บ่งชี้ว่านโยบายการดึงดูดบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะเจาะจงในสาขาขาดแคลน อาจยังไม่สามารถดึงดูดบุคลากรได้ตามความต้องการเชิงกลยุทธ์ของประเทศ หรือการเคลื่อนย้ายแรงงานผู้เชี่ยวชาญเข้าสู่ตลาดแรงงานยังมีความล่าช้า

ภาพที่ 2 แรงงานต่างด้าวมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

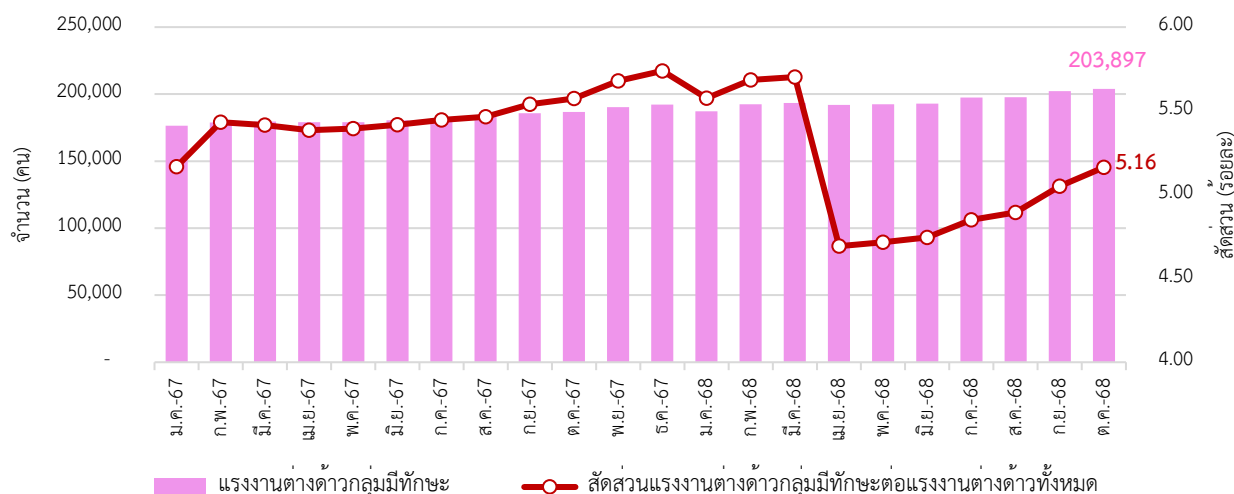
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ ทั้งมาตรา 59 ประเภททั่วไป และมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน จากภาพที่ 3 และ 4 แสดงถึง จำนวนและสัดส่วนแรงงานกลุ่มมีทักษะที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ข้อมูลจากภาพที่ 3 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานต่างด้าวมาตรา 59 (ทั่วไป) และ 62 (ส่งเสริมการลงทุน) พบว่า จำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในเดือนตุลาคม 2568 มีจำนวนแรงงานอยู่ที่ 203,897 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ถึงร้อยละ 9.27 (ตุลาคม 2567 มีจำนวนแรงงานอยู่ที่ 186,603 คน) ในขณะที่สัดส่วนต่อแรงงานต่างด้าวทั้งหมดกลับลดลงเหลือร้อยละ 5.16 จากร้อยละ 5.57 ในเดือนตุลาคม 2567 ซึ่งสัดส่วนที่ลดลงนี้มีการเปลี่ยนแปลงกระทันหันในเดือนเมษายน 2568 คาดว่าสาเหตุ

มาจากการเปิดให้แรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม: กลุ่ม CLMV) มาต่ออายุใบอนุญาตทำงาน และเปิดให้แรงงานผิดกฎหมายจดทะเบียนให้ถูกต้องในมาตรา 63/2 ตามมติ ครม. 24 กันยายน 2567 ทำให้มีจำนวนแรงงานในกลุ่มนี้เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้สัดส่วนแรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะลดลง

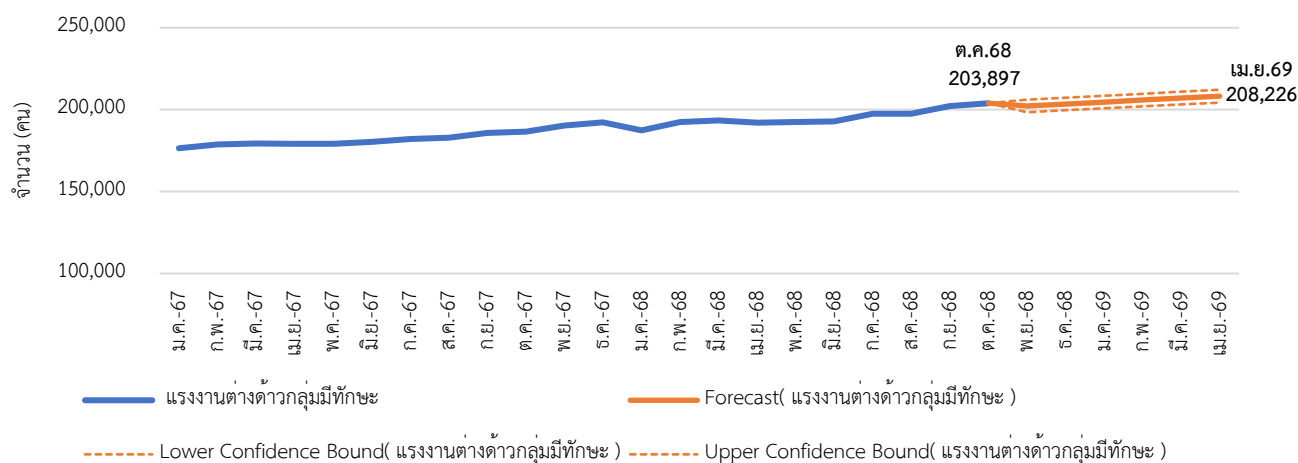
ภาพที่ 3 จำนวนและสัดส่วนแรงงานต่างด้าวมาตรา 59 (ทั่วไป) และ 62 (ส่งเสริมการลงทุน) ที่ได้รับอนุญาตทำงานในไทย (มกราคม 2567 - ตุลาคม 2568)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จากภาพที่ 4 แสดงการคาดการณ์ (Forecast) จำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ จำนวนแรงงานที่คาดการณ์ในเดือนพฤศจิกายน 2568 ลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ประมาณ 202,265 คน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเดือนละประมาณ 1,000 คน ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2568 จนถึงเมษายน 2569 มีจำนวนทั้งสิ้น 208,226 คน อย่างไรก็ตามความไม่แน่นอนในการคาดการณ์มีมากขึ้นตามระยะเวลาที่ไกลออกไป

ภาพที่ 4 การคาดการณ์จำนวนแรงงานต่างด้าวมาตรา 59 (ทั่วไป) และ 62 (ส่งเสริมการลงทุน) พฤศจิกายน 2568 - เมษายน 2569

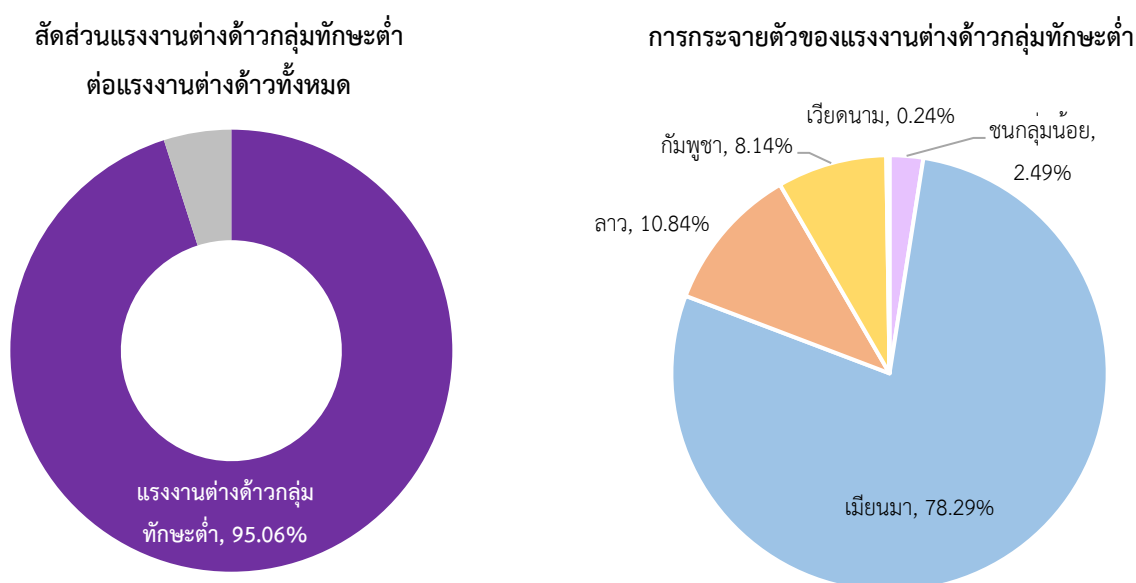
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. แรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ (Low-Skilled Labour)

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ณ เดือนตุลาคม 2568 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,948,355 คน สำหรับแรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ ประกอบด้วย คนต่างด้าวมาตรา 59 (ประเภทนำเข้าตาม MoU) คนต่างด้าวมาตรา 63/1 (ประเภทชนกลุ่มน้อย) คนต่างด้าวมาตรา 63/2 และ คนต่างด้าวมาตรา 64 มีจำนวนรวม 3,753,384 คน คิดเป็นร้อยละ 95.06 ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด ในจำนวนนี้มีแรงงานจากสี่สัญชาติหลัก ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม หรือเรียกอีกอย่างว่า แรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV จำนวนรวมสูงถึง 3,659,975 คน จึงเป็นแกนหลักของตลาดแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.70 ของจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด โดยแบ่งเป็นแรงงานเมียนมา จำนวน 2,938,537 คน แรงงานกัมพูชา จำนวน 407,013 คน แรงงานลาว จำนวน 305,423 คน และแรงงานเวียดนาม จำนวน 9,002 คน

จากภาพที่ 5 สัดส่วนแรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ พบว่า แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา มีจำนวนสูงที่สุด โดยคิดเป็นสัดส่วนมากถึง ร้อยละ 78.29 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำทั้งหมด หรือเกือบ 3 ล้านคน สะท้อนให้เห็นว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของไทยมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับการบริหารจัดการสถานะแรงงานเมียนมา การตัดสินใจเชิงนโยบายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานกลุ่มนี้จึงมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวางและรุนแรงกว่าการจัดการแรงงานสัญชาติอื่น ๆ

ภาพที่ 5 สัดส่วนแรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำ

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การเปลี่ยนแปลงจำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่มทักษะต่ำจำแนกตามประเภทการเข้าเมืองในเดือนตุลาคม 2568 พบว่าแรงงานทุกประเภทมีการปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (MoM) แต่ยังคงมีการขยายตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (YoY) โดยแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย มาตรา 63/1 ลดลงจากเดือนก่อนหน้าอยู่ที่ร้อยละ -6.65 แต่เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย อยู่ที่ร้อยละ 0.67

แรงงานต่างด้าวภายใต้มาตรา 59 (MOU) ลดลงจากเดือนก่อนหน้าเพียงเล็กน้อยอยู่ที่ร้อยละ -1.48 สะท้อนการชะลอตัวเชิงเทคนิคการรอบชั้นตอนนำเข้าแรงงาน แต่เมื่อเทียบรายปียังเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.75 แสดงให้เห็นว่าความต้องการแรงงานผ่านระบบที่เป็นทางการยังคงต่อเนื่อง ขณะที่แรงงาน มาตรา 63/2 (มติ ครม.) ลดลงจากเดือนก่อนร้อยละ -1.15 แต่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 24.34 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสะท้อนการพึ่งพาแรงงานกลุ่มผ่อนผันที่ยังอยู่ระหว่างกระบวนการพิสูจน์สัญชาติและความต้องการของตลาดแรงงาน

สำหรับแรงงานต่างด้าวมาตรา 64 (ไป-กลับหรือตามฤดูกาล) ลดลงถึงร้อยละ -35.01 จากเดือนกันยายน 2568 อาจได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ด้านชายแดน การเคลื่อนย้ายตามฤดูกาล หรือการเข้มงวดมาตรการความมั่นคง อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 64.11 สะท้อนว่าตลอดปีมีแรงงานต่างด้าวเดินทางไป-กลับมากกว่าปีก่อนอย่างชัดเจน ซึ่งอาจสะท้อนความต้องการแรงงานในพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนในระดับสูง

ตารางที่ 6 สรุปการเปลี่ยนแปลงรายเดือน และรายปี จำแนกตามประเภท

ประเภทแรงงาน	ต.ค. 67 (คน)	ก.ย. 68 (คน)	ต.ค. 68 (คน)	% MoM	% YoY
มาตรา 59 (MOU)	631,264	664,655	654,957	-1.48%	3.75%
มาตรา 63/1 (ชนกลุ่มน้อย)	92,791	100,068	93,409	-6.65%	0.67%
มาตรา 63/2 (มติ ครม.)	2,398,218	3,016,646	2,982,022	-1.15%	24.34%
มาตรา 64 (ไป-กลับ/ฤดูกาล)	39,199	21,651	14,070	-35.01%	64.11%

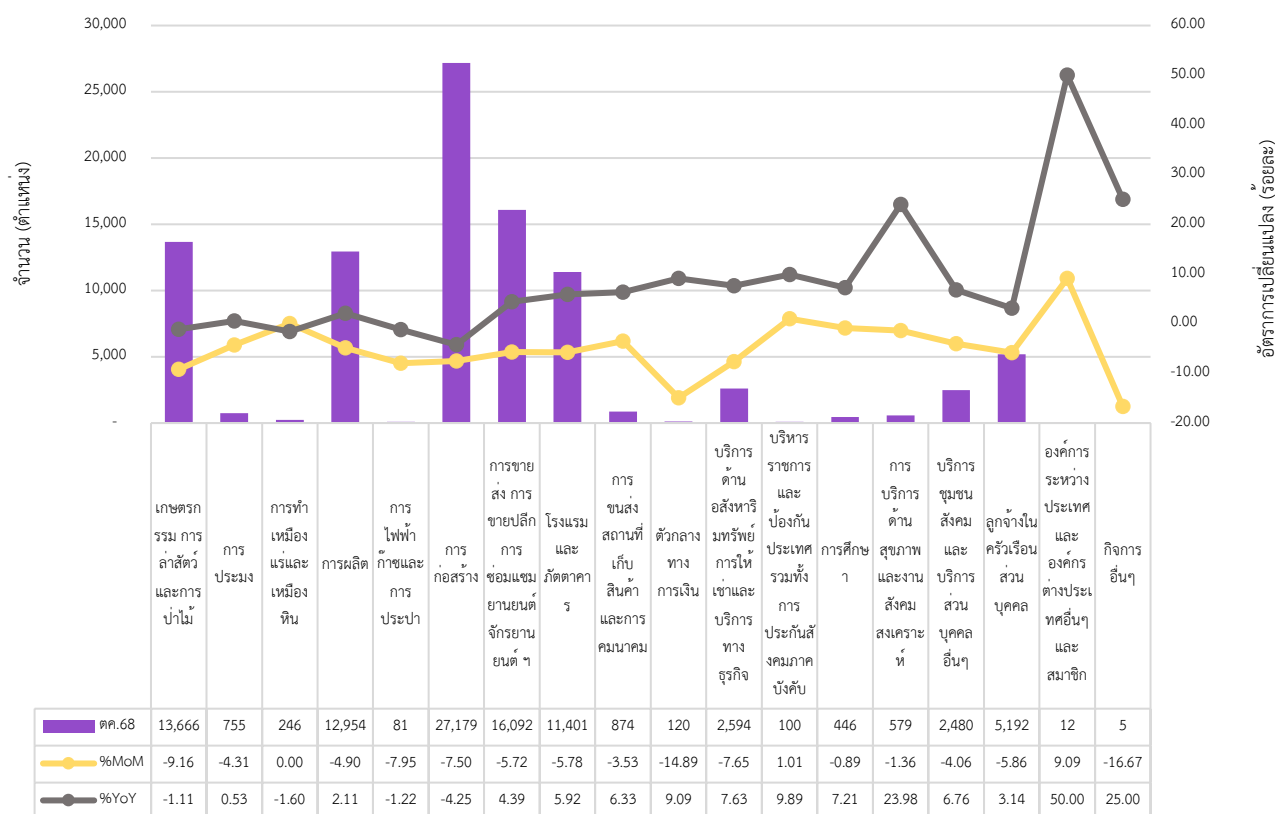
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3.1 แรงงานต่างด้าวมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย

แรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อยมีการกระจุกตัวในบางภาคอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน โดย 3 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด ได้แก่

- 1) การก่อสร้าง เป็นอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานชนกลุ่มน้อยมากที่สุด อยู่ที่ 27,179 คน เป็นฐานการจ้างงานที่สำคัญของแรงงานต่างด้าวกลุ่มนี้
- 2) การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ มีจำนวนแรงงานรองลงมาที่ 16,092 คน สะท้อนบทบาทของแรงงานกลุ่มนี้ในภาคการค้าและบริการที่หลากหลาย
- 3) เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 13,666 คน แสดงให้เห็นว่าแรงงานชนกลุ่มน้อยยังมีส่วนร่วมในภาคการเกษตรเช่นกัน

ภาพที่ 6 แรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

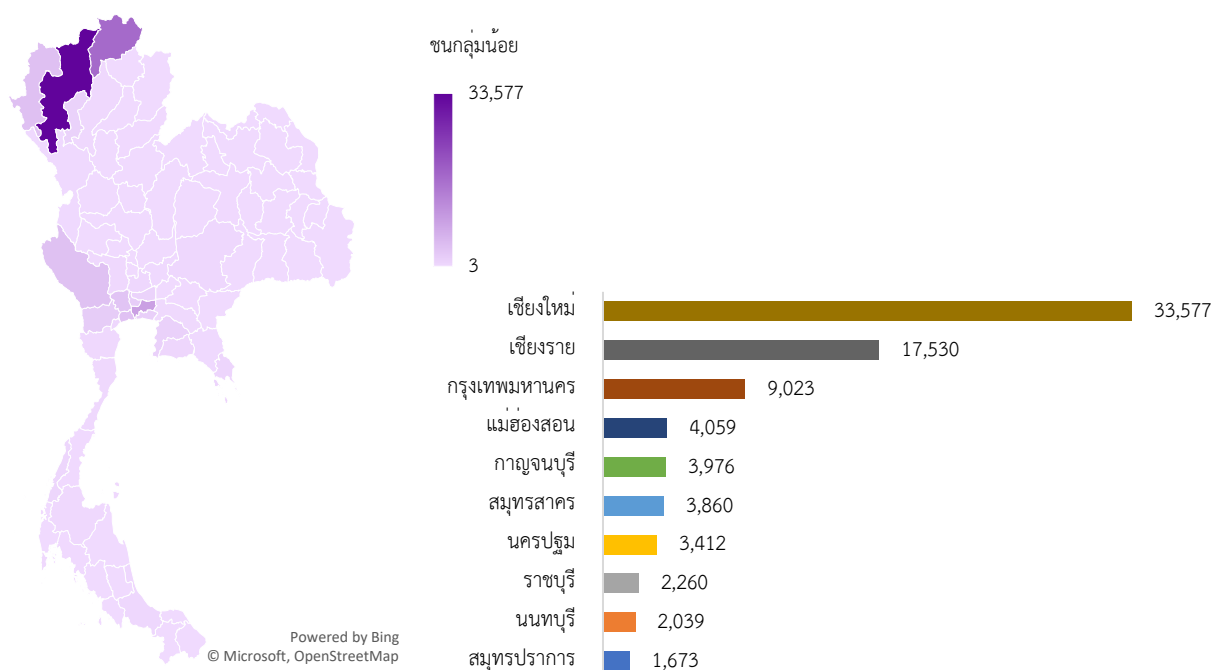
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การวิเคราะห์การกระจายตัวของแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกระจุกตัวที่มีลักษณะเฉพาะ โดยมีการกระจุกตัวในพื้นที่ชายแดนภาคเหนือ และภาคตะวันตก แรงงานชนกลุ่มน้อยมีการกระจุกตัวสูงที่สุดใน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 33,577 คน เชียงราย จำนวน 17,530 คน และแม่ฮ่องสอน จำนวน 4,059 คน ซึ่งรวมกันมีจำนวนคิดเป็นสัดส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ ทั้งสองจังหวัดนี้เป็นพื้นที่ชายแดนและมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาและลาว) ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายและตั้งถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อยตามธรรมชาติ การจ้างงานในพื้นที่นี้มักเกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร เช่น สวนผลไม้ ไร่ชา/กาแฟ และอาจรวมถึงการจ้างงานที่ได้รับอนุญาตเฉพาะในพื้นที่ตามแนวชายแดน

ในพื้นที่ภาคกลางตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี มีพรมแดนติดกับเมียนมา ก็มีจำนวนแรงงานชนกลุ่มน้อยอยู่ในระดับสูงเช่นกัน อยู่ที่ 3,976 คน แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจ้างงานที่อิงพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ที่มีการทำเกษตรกรรม

แม้ว่าแรงงานชนกลุ่มน้อยส่วนใหญ่จะกระจุกตัวในภาคเหนือ แต่ในพื้นที่เศรษฐกิจอย่างกรุงเทพมหานคร ยังคงเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานชนกลุ่มน้อยเป็นอันดับสาม จำนวน 9,023 คน และปริมณฑล เช่น สมุทรสาคร จำนวน 3,860 คน นครปฐม จำนวน 3,412 คน นนทบุรี จำนวน 2,039 คน และ สมุทรปราการ จำนวน 1,673 คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแรงงานเหล่านี้มีการเคลื่อนย้ายเข้าสู่เขตเมืองเพื่อทำงานในภาคอุตสาหกรรม การบริการ หรือภาคการก่อสร้างด้วย

ภาพที่ 7 การกระจายตัวตามพื้นที่ของแรงงานชนกลุ่มน้อย (ต.ค. 68)

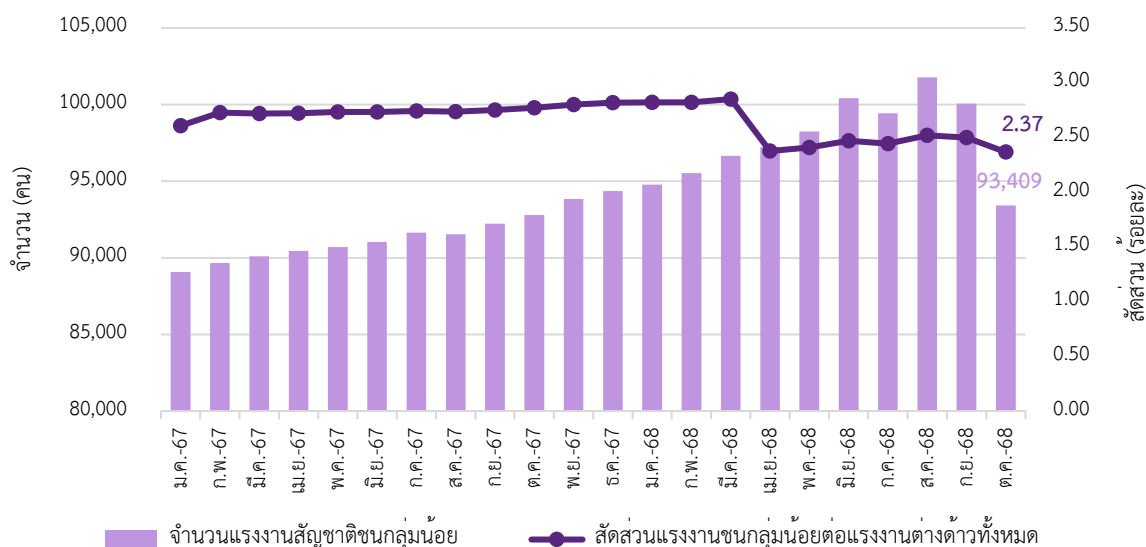
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จากภาพที่ 8 และภาพที่ 9 แสดงถึง จำนวน และสัดส่วนแรงงานสัญชาติชนกลุ่มน้อยที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ข้อมูลจากภาพที่ 8 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อยและสัดส่วนเมื่อเทียบกับแรงงานต่างด้าวทั้งหมด พบว่า ในช่วงต้นปี 2567 จำนวนแรงงานอยู่ที่ประมาณ 89,000 คน มีสัดส่วนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 2.61 ของจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมด และรักษาระดับค่อนข้างคงที่ตลอดช่วงปี 2567 จนถึงเดือนมีนาคม 2568

ในเดือนเมษายน 2568 ยังคงมีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนกลับลดลงเหลือเพียงร้อยละ 2.38 เป็นผลจากการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน และเปิดให้แรงงานผิดกฎหมายจดทะเบียนให้ถูกต้อง ส่งผลให้จำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV เพิ่มสูงขึ้น ทำให้สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อยลดลง และอยู่ในระดับนี้จนถึงเดือนตุลาคม 2568 ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ 2.37

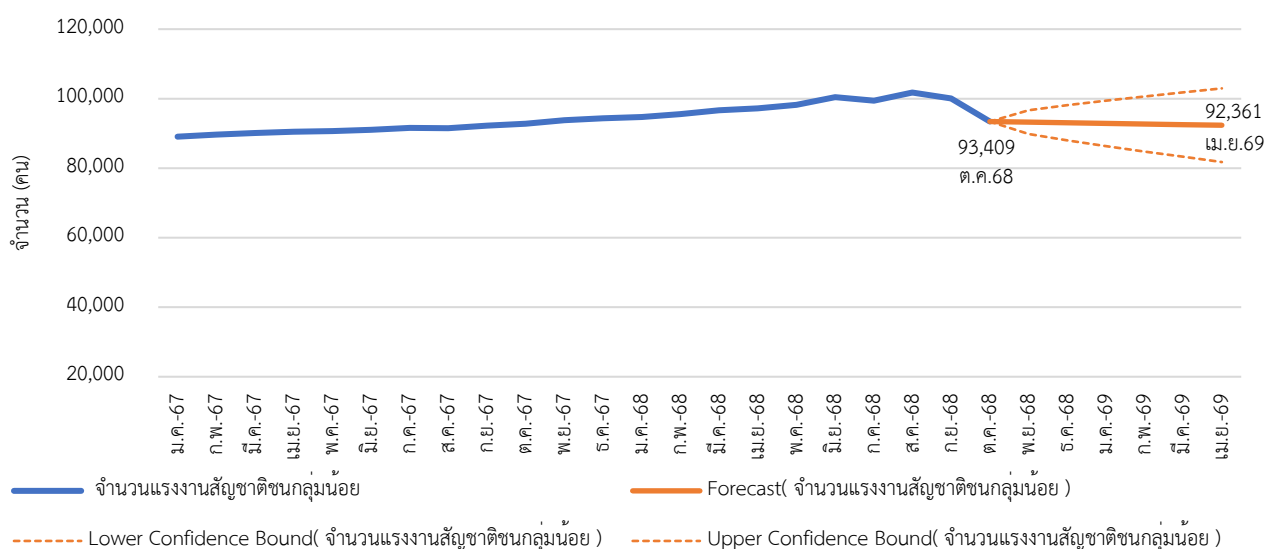
ภาพที่ 8 จำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติชนกลุ่มน้อยที่ได้รับอนุญาตทำงานในไทย
(มกราคม 2567 - ตุลาคม 2568)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จากภาพที่ 9 แสดงการคาดการณ์ (Forecast) จำนวนแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย คาดการณ์ว่าจะลดลงเล็กน้อยอย่างต่อเนื่อง โดยจำนวนแรงงานที่คาดการณ์ในเดือนพฤศจิกายน 2568 ลดลงจากเดือนตุลาคม 2568 ประมาณ 200 คน และคาดว่าจะลดลงเรื่อยๆจนเหลือประมาณ 92,361 คน ในเดือนเมษายน 2569

ภาพที่ 9 การคาดการณ์จำนวนแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย พฤศจิกายน 2568 - เมษายน 2569

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3.2 แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา

แรงงานต่างด้าวชาวเมียนมามีการกระจุกตัวในบางภาคอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน โดย 3 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด ได้แก่

1) การผลิต เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเมียนมามากที่สุด ด้วยจำนวนสูงถึง 368,381 คน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของแรงงานกลุ่มนี้ในห่วงโซ่อุปทานการผลิตของประเทศ

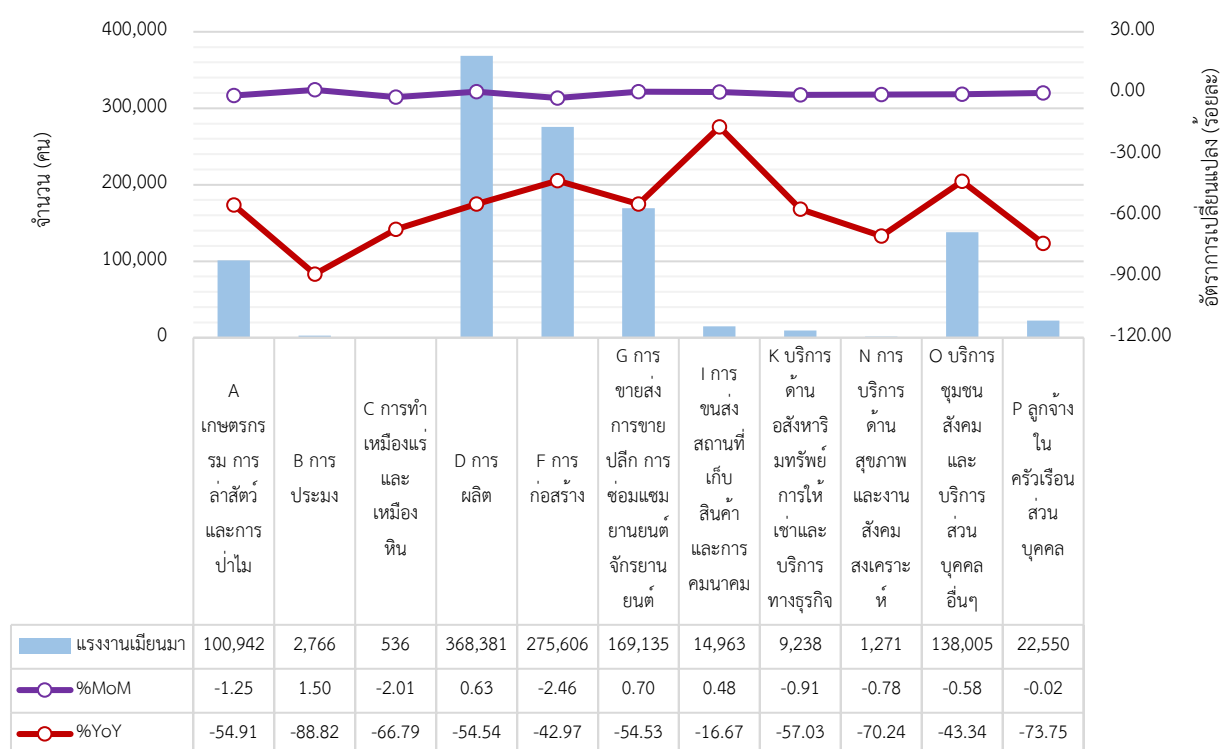
2) การก่อสร้าง มีจำนวนแรงงานรองลงมาที่ 275,606 คน แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาแรงงานเมียนมาในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอสังหาริมทรัพย์

3) การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีจำนวน 169,135 คน ซึ่งเป็นภาคส่วนที่ต้องการแรงงานจำนวนมากในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางการค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง

ในทางตรงกันข้าม อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุดคือบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีเพียง 1,271 คน สะท้อนว่าแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมายังคงกระจุกตัวในงานประเภทที่ต้องใช้แรงงานทางกายภาพมากกว่างานบริการเฉพาะทางที่ต้องอาศัยทักษะเฉพาะด้าน

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับใกล้เคียงศูนย์ แสดงให้เห็นถึงความมีเสถียรภาพหรือการเปลี่ยนแปลงของจำนวนแรงงานที่ไม่มากนัก ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) แสดงการลดลงของจำนวนแรงงานเมียนมาทุกอุตสาหกรรม เกิดจากการที่แรงงานจำนวนมากยังอยู่ระหว่างดำเนินการในประเภทมาตรา 63/2 (ต่ออายุ)

ภาพที่ 10 แรงงานต่างด้าวชาวเมียนมา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

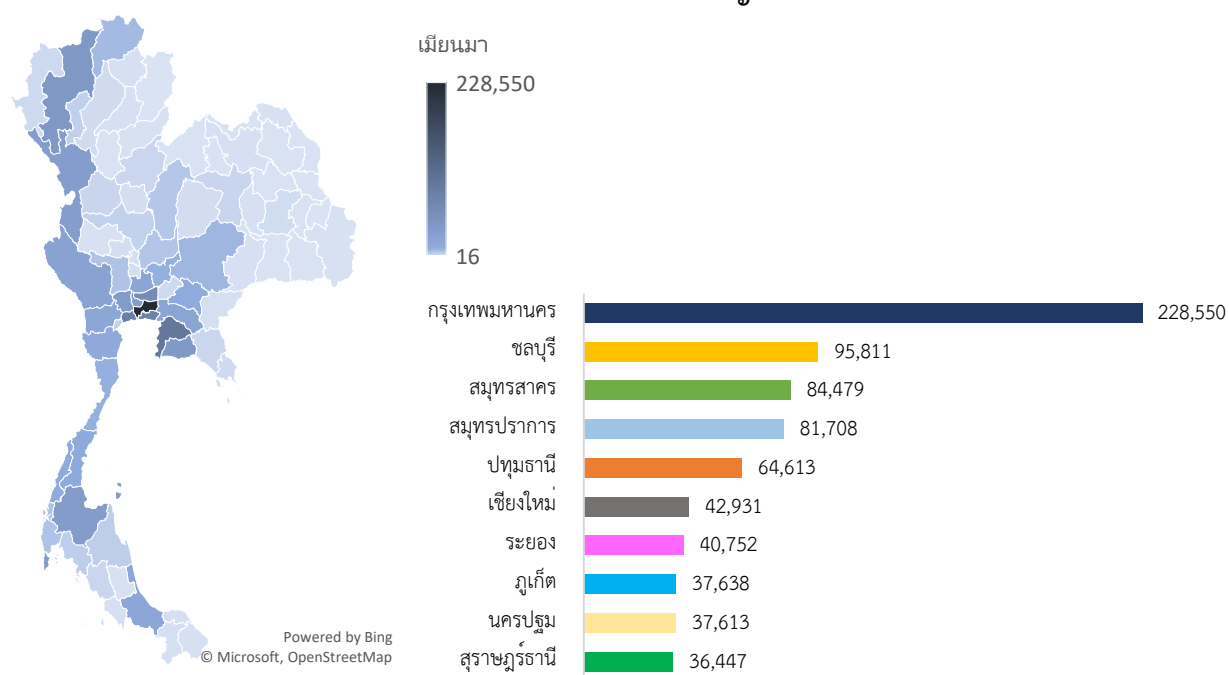
การวิเคราะห์การกระจายตัวของแรงงานเมียนมา ใน 10 จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีจำนวนแรงงานเมียนมาสูงที่สุดถึง 228,550 คน มากที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครยังคงเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งสร้างโอกาสในการจ้างงานได้หลากหลายที่สุด

อย่างไรก็ตาม จังหวัดในเขตปริมณฑลและภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีอุตสาหกรรมหนาแน่น ได้แก่ ชลบุรี (95,811 คน) สมุทรสาคร (84,479 คน) สมุทรปราการ (81,708 คน) ปทุมธานี (64,613 คน) และระยอง (40,752 คน) การกระจุกตัวในพื้นที่เหล่านี้แสดงถึงความต้องการแรงงานในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ

นอกจากนี้ จังหวัดท่องเที่ยวขนาดใหญ่ เช่น ภูเก็ต (37,638 คน) และสุราษฎร์ธานี (36,447 คน) มีจำนวนแรงงานเมียนมาอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยเฉพาะภูเก็ตที่อาจเกี่ยวข้องกับภาคบริการและการก่อสร้าง การกระจายตัวนี้สะท้อนความต้องการแรงงานในภาคธุรกิจที่ต้องใช้แรงงานเข้มข้น เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และการประมง

ส่วนจังหวัดที่มีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมา หรือเป็นประตูสู่ภาคเหนือและภาคตะวันตก ได้แก่ เชียงใหม่ (42,931 คน) แสดงให้เห็นถึงเส้นทางเข้าออกของแรงงาน และความต้องการในภาคการเกษตร และการบริการในพื้นที่ภาคเหนือ

ภาพที่ 11 การกระจายตัวตามพื้นที่ของแรงงานสัญชาติเมียนมา (ต.ค. 68)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

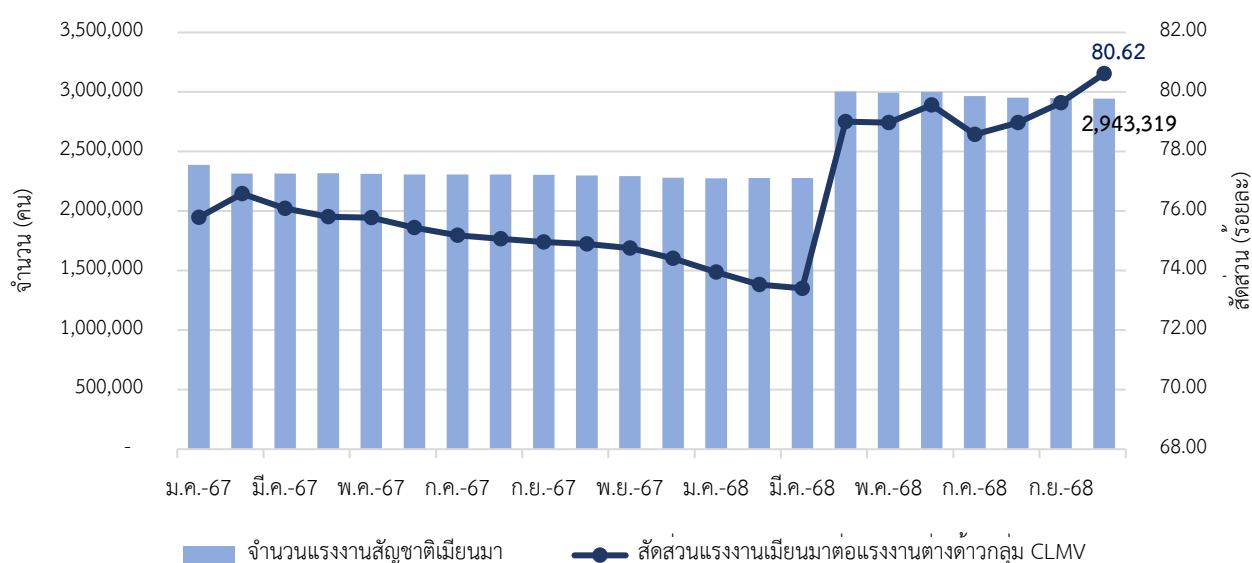
หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2568 ไม่รวมแรงงานสัญชาติเมียนมามาตรา 63/2 ที่ยังอยู่ระหว่างรอดำเนินการต่ออายุ จำนวน 1,829,379 คน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา จากภาพที่ 12 และภาพที่ 13 ซึ่งแสดงถึงจำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติเมียนมาที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ข้อมูลจากภาพที่ 12 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานสัญชาติเมียนมาและสัดส่วนเมื่อเทียบกับกลุ่มแรงงาน CLMV พบว่า ในช่วงต้นปี 2567 จำนวนแรงงานอยู่ที่ประมาณ 2.3 ล้านคน มีสัดส่วนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 75 ของจำนวนแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV และรักษาระดับค่อนข้างคงที่ตลอดช่วงปี 2567 จนถึงเดือนมีนาคม 2568

ในเดือนเมษายน 2568 เปิดให้แรงงานมาต่ออายุใบอนุญาตทำงาน สำหรับแรงงานต่างด้าวมาตรา 63/2 ตามมติ ครม. 24 กันยายน 2567 และ 4 กุมภาพันธ์ 2568 และเปิดให้แรงงานผิดกฎหมายจดทะเบียนให้ถูกต้องในมาตรา 63/2 ตามมติ ครม. 24 กันยายน 2567 ส่งผลให้จำนวนแรงงานสัญชาติเมียนมาเพิ่มขึ้นถึง 3 ล้านคนในเดือนเมษายน 2568 หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 79 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เมษายน – ปัจจุบัน (ตุลาคม 2568) ยังคงมีแรงงานที่อยู่ระหว่างการดำเนินการต่ออายุตามมติ ครม. 24 กันยายน 2567 และ 4 กุมภาพันธ์ 2568 จำนวนกว่า 1.8 ล้านคน

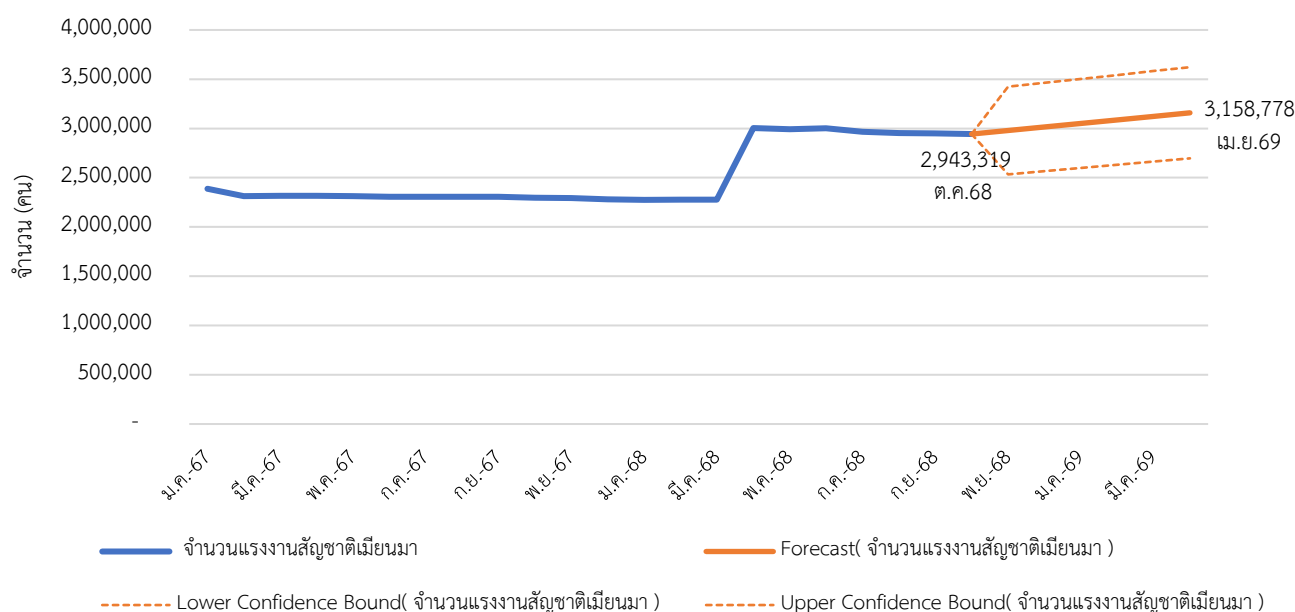
ภาพที่ 12 จำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติเมียนมาที่ได้รับอนุญาตทำงานในไทย
(มกราคม 2567 - ตุลาคม 2568)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จากภาพที่ 13 แสดงการคาดการณ์ (Forecast) จำนวนแรงงานสัญชาติเมียนมา จำนวนแรงงานที่คาดการณ์ในเดือนพฤศจิกายน 2568 ยังคงรักษาระดับที่ใกล้เคียง 3 ล้านคน จากนั้น แนวโน้มคาดการณ์แสดงการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจากระดับประมาณ 3 ล้านคนในสิ้นปี 2568 เพิ่มขึ้นไปสู่ระดับประมาณ 3.15 ล้านคน ในช่วงเดือนเมษายน 2569 ซึ่งความไม่แน่นอนในการคาดการณ์มีมากขึ้นตามระยะเวลาที่ไกลออกไป

ภาพที่ 13 การคาดการณ์จำนวนแรงงานสัญชาติเมียนมา พฤศจิกายน 2568 - เมษายน 2569

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3.3 แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว

แรงงานสัญชาติลาวมีการกระจุกตัวอย่างชัดเจนในภาคกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าและบริการ โดย 3 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด ได้แก่

1) การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีจำนวน 110,798 คน สะท้อนบทบาทของแรงงานลาวในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางการค้าปลีกและบริการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งมักเป็นงานที่ต้องการบุคลากรในปริมาณสูงและมีความยืดหยุ่น

2) การผลิต เป็นอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานรองลงมาที่ 54,289 คน แสดงถึงการมีส่วนร่วมในโรงงานอุตสาหกรรมและการผลิต

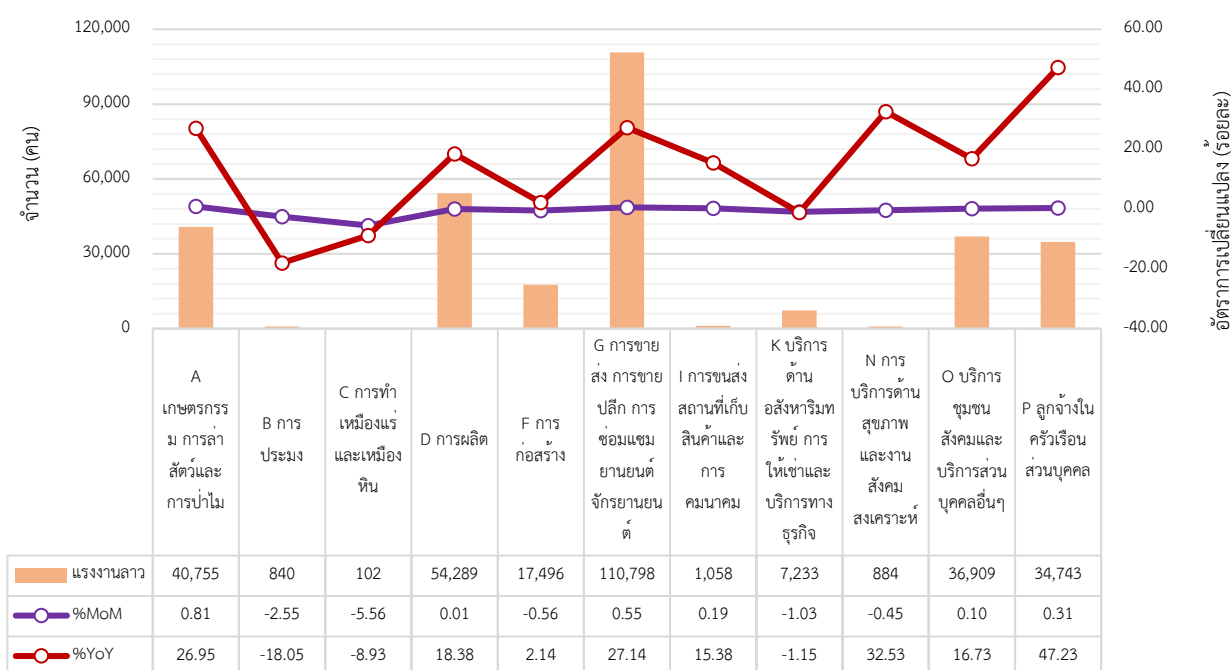
3) เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 40,755 คน ซึ่งบ่งชี้ว่าแรงงานลาวยังคงมีความสำคัญในภาคเกษตรกรรม

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับคงที่หรือเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพในการจ้างงานรายเดือน ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) การเติบโตสูงสุดในสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล มีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 47.23 สะท้อนความต้องการแรงงานลาวในงานบ้านและบริการส่วนบุคคลที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่วนสาขาที่มีการจ้างงานสูงสุด คือการขายส่งและขายปลีกฯ มีการเติบโตในระดับสูงที่ร้อยละ 27.14 ในขณะที่การผลิต เติบโตร้อยละ 18.38 การเติบโตนี้บ่งชี้ว่าการเข้าสู่ระบบหรือการต่ออายุใบอนุญาตทำงานของแรงงานลาวในช่วงนี้มีความราบรื่น และมีการนำเข้าแรงงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น บริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์มีอัตราการเติบโตถึงร้อยละ 32.53 และการบริหารและบริการ

สนับสนุน อยู่ที่ร้อยละ 16.73 ซึ่งอาจเป็นสัญญาณของการขยายตัวของแรงงานลาวเข้าสู่ตลาดงานบริการเฉพาะทางมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีบางภาคส่วนที่แสดงการหดตัว อาทิ การประมงมีการหดตัวในอัตราที่สูงที่สุดถึงร้อยละ -26.95 การลดลงนี้อาจเกี่ยวข้องกับกฎระเบียบที่เข้มงวดขึ้นในภาคประมงและการปรับตัวของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมนี้ และการก่อสร้าง (Construction) มีการลดลงเล็กน้อยที่ร้อยละ -0.56 ซึ่งอาจบ่งชี้ถึงการชะลอตัวชั่วคราวในโครงการก่อสร้างบางประเภทเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ภาพที่ 14 แรงงานต่างด้าวชาวลาว จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

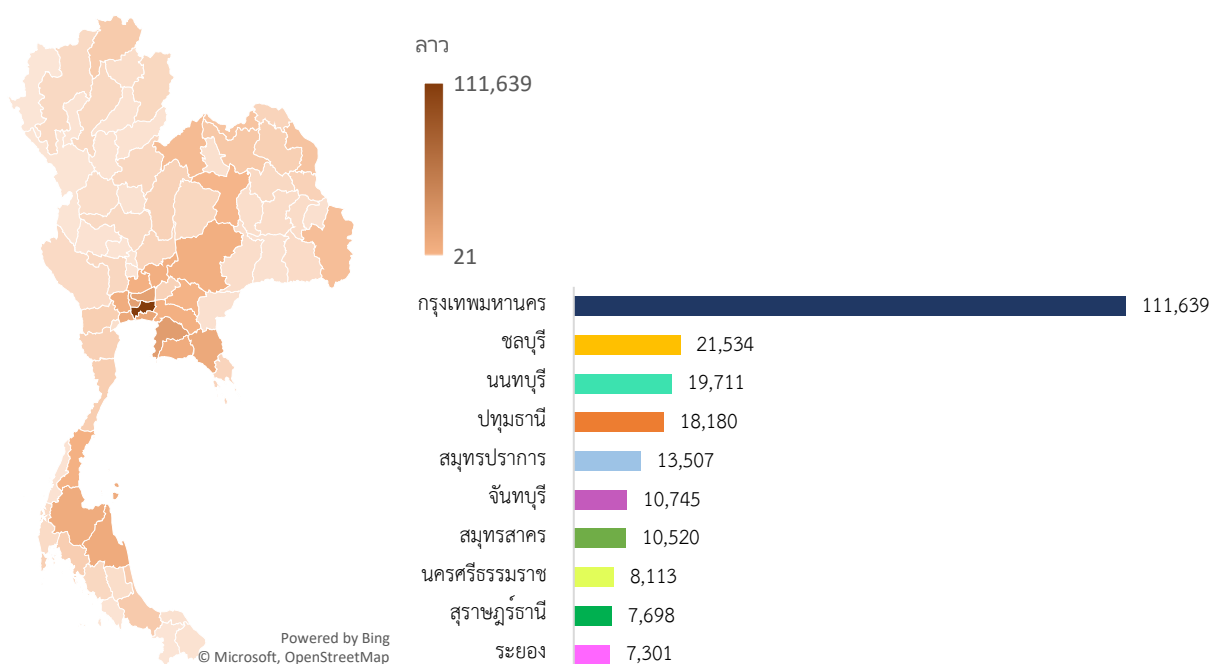

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การวิเคราะห์การกระจายตัวของแรงงานลาว ใน 10 จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด พบว่าการกระจายตัวเชิงพื้นที่ของแรงงานสัญชาติลาวในประเทศไทย มุ่งเน้นไปยังพื้นที่เศรษฐกิจหลักและจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับประเทศลาว กรุงเทพมหานครยังคงเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนแรงงานสัญชาติลาวสูงที่สุด โดยมีจำนวนถึง 111,639 คน ซึ่งสะท้อนบทบาทของเมืองหลวงในฐานะศูนย์กลางของโอกาสในการจ้างงานที่หลากหลายในภาคบริการ การค้า และอุตสาหกรรม ส่วนจังหวัดในเขตปริมณฑลที่อยู่รอบกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกยังคงเป็นพื้นที่สำคัญ ได้แก่ ชลบุรี (21,534 คน) นนทบุรี (19,711 คน) ปทุมธานี (18,180 คน) และสมุทรปราการ (13,507 คน) ซึ่งมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสูง ทำให้มีความต้องการแรงงานจำนวนมาก

แม้ว่าแรงงานลาวจะมาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกัน แต่การกระจุกตัวไม่ได้เข้มข้นในจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด (ยกเว้นจังหวัดที่มีความต้องการแรงงานภาคเกษตรหรือภาคบริการสูง) โดยแรงงานส่วนใหญ่มุ่งตรงไปยังเขตเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่า

ภาพที่ 15 การกระจายตัวตามพื้นที่ของแรงงานสัญชาติลาว (ต.ค. 68)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว จากภาพที่ 16 และภาพที่ 17 ซึ่งแสดงถึง จำนวน และสัดส่วนแรงงานสัญชาติลาวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือน ตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ภาพที่ 16 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานสัญชาติลาวและสัดส่วนเมื่อเทียบกับกลุ่มแรงงาน CLMV ในเดือนมกราคม 2567 จำนวนแรงงานอยู่ที่ประมาณ 250,000 คน มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 8.5 ของแรงงานต่างด้าว กลุ่ม CLMV และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ แต่ต่อเนื่อง ตลอดปี 2567 จนถึงช่วงกลางปี 2568 ที่มีจำนวน แรงงานลาวสูงเกิน 300,000 คน (สัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 10.87) และในช่วงเดือนเมษายน ที่ได้เปิดให้แรงงาน ขึ้นทะเบียนรอบใหม่ จำนวนแรงงานลาวกลับลดลงเหลือประมาณ 280,000 คน ทั้งนี้คาดว่าเกิดจากแรงงาน ลาวที่ใบอนุญาตหมดอายุเดินทางกลับภูมิลำเนา ทำให้ในเดือนตุลาคม 2568 มีจำนวนแรงงานลาวทั้งสิ้น 305,666 คน คิดเป็นร้อยละ 8.37 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV

3.4 แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา

แรงงานกัมพูชามีการกระจุกตัวในภาคอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-intensive) โดยเฉพาะในภาคการผลิตและการก่อสร้าง ซึ่งเป็นลักษณะที่ใกล้เคียงกับแรงงานเมียนมาในเชิงโครงสร้าง แต่มีความแตกต่างในด้านสัดส่วน โดย 3 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด ได้แก่

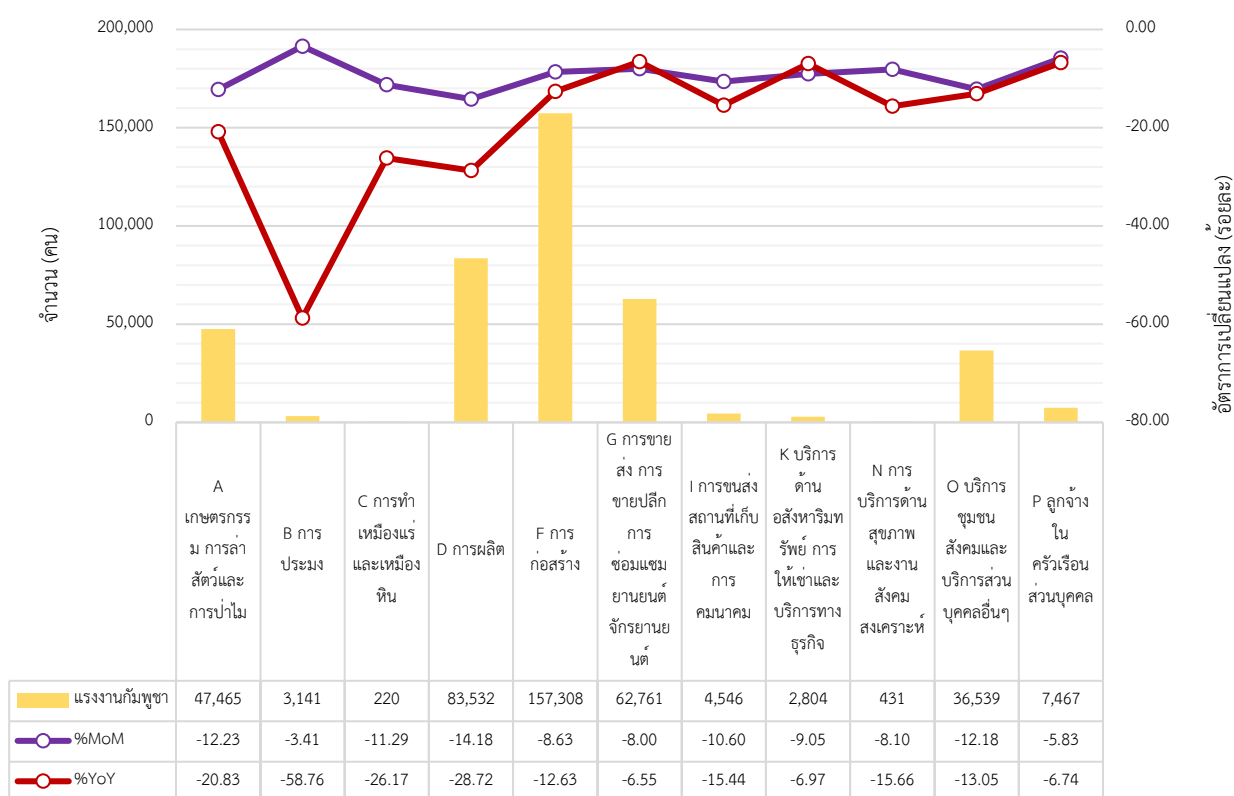
1) การก่อสร้าง (Construction) เป็นอุตสาหกรรมที่จ้างงานแรงงานกัมพูชามากที่สุด จำนวน 157,308 คน ซึ่งแสดงถึงบทบาทสำคัญของแรงงานกัมพูชาในการขับเคลื่อนโครงการโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของไทย

2) การผลิต (Manufacturing) เป็นภาคส่วนหลักที่รองลงมา จำนวน 83,532 คน สะท้อนการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ

3) เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ จำนวน 47,465 คน ซึ่งบ่งชี้ว่าแรงงานกลุ่มนี้ยังคงมีความสำคัญในภาคการเกษตรกรรมและการเพาะปลูก

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) ของแรงงานกัมพูชาแสดงการลดลงในทุกภาคอุตสาหกรรม ซึ่งบ่งชี้ถึงการหดตัวของจำนวนแรงงานในระบบเมื่อเทียบกับเดือนกันยายน 2568 โดยอุตสาหกรรมที่ลดลงสูงสุด ได้แก่ การผลิต อยู่ที่ร้อยละ -14.18 และเกษตรกรรมฯ อยู่ที่ร้อยละ -12.23 ซึ่งเป็นการลดลงในอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานสูง ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ลดลงในทุกภาคอุตสาหกรรมเช่นกัน โดยอุตสาหกรรมที่ลดลงมากที่สุด ได้แก่ การประมง มีอัตราการลดลงสูงถึงร้อยละ -58.76 รองลงมาเป็นการผลิต ลดลงร้อยละ -28.72 และการทำเหมืองและเหมืองหิน ร้อยละ -26.17 ซึ่งการลดลงของจำนวนแรงงานกัมพูชาในทุกภาคอุตสาหกรรม มาจากปัจจัยด้านความไม่สงบชายแดน ส่งผลให้แรงงานชาวกัมพูชาจำนวนมาก โดยเฉพาะในภาคตะวันออกที่พึ่งพาแรงงานกลุ่มนี้จำนวนมากใน ภาคก่อสร้าง และเกษตรกรรม ได้ทยอยเดินทางกลับประเทศ รวมถึงการปิดด่านหรือความไม่สงบส่งผลให้แรงงานที่เดินทางไป-กลับ หรือการเคลื่อนย้ายแรงงานตามระบบปกติ (MOU) หยุดชะงัก ทำให้ไม่สามารถนำเข้าแรงงานใหม่หรือดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 18 แรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

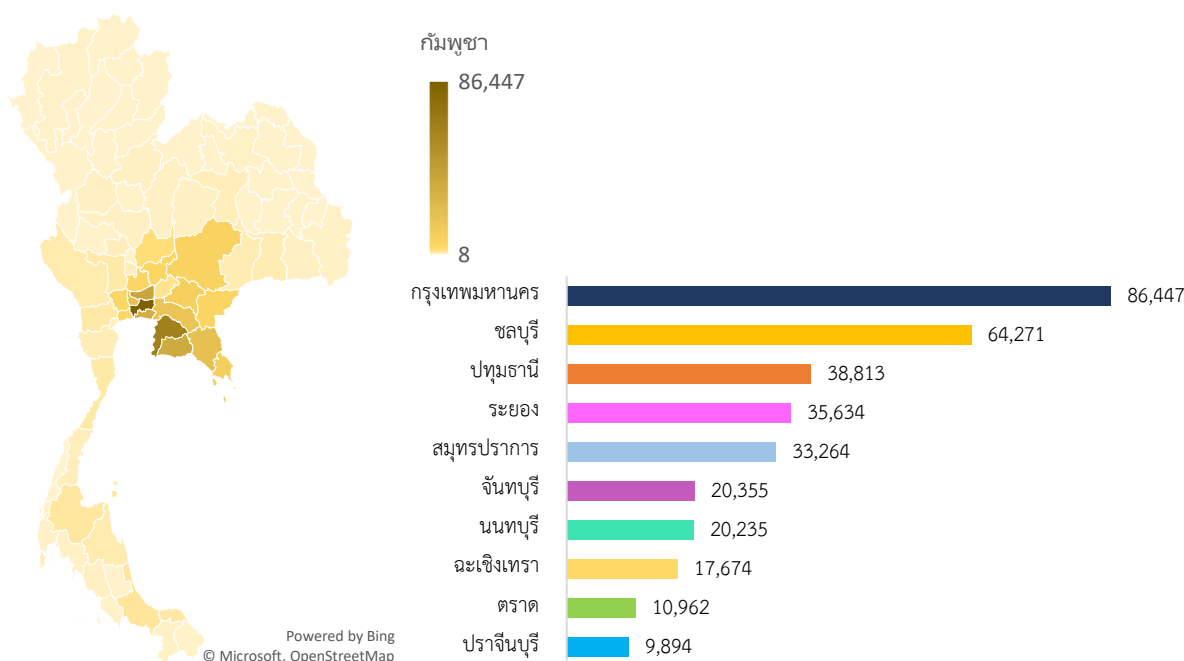
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การวิเคราะห์การกระจายตัวของแรงงานกัมพูชา ใน 10 จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด พบว่าการกระจายตัวเชิงพื้นที่ของแรงงานสัญชาติกัมพูชาในประเทศไทย ชี้ให้เห็นรูปแบบการกระจุกตัวที่เข้มข้นในพื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออก และเขตปริมณฑล ซึ่งกรุงเทพมหานครยังคงเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนแรงงานกัมพูชามากที่สุด โดยมีจำนวน 86,447 คน

จังหวัดในภาคตะวันออกโดยเฉพาะ ชลบุรี (64,271 คน) ระยอง (35,634 คน) ฉะเชิงเทรา (17,674 คน) และปราจีนบุรี (9,894 คน) ซึ่งเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมหนัก การท่องเที่ยว และเป็นส่วนหนึ่งของเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) การมีจำนวนแรงงานสูงในพื้นที่นี้ชี้ให้เห็นถึงความต้องการแรงงานจำนวนมากในภาคการผลิต การก่อสร้าง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

ส่วนจังหวัดที่มีพรมแดนติดกับกัมพูชา ได้แก่ จันทบุรี (20,355 คน) ตราด (10,962 คน) มีความต้องการแรงงานสูงในภาคการเกษตร (สวนผลไม้) และประมง ซึ่งเป็นแหล่งงานสำคัญของแรงงานกัมพูชา

ภาพที่ 19 การกระจายตัวตามพื้นที่ของแรงงานสัญชาติกัมพูชา (ต.ค. 68)

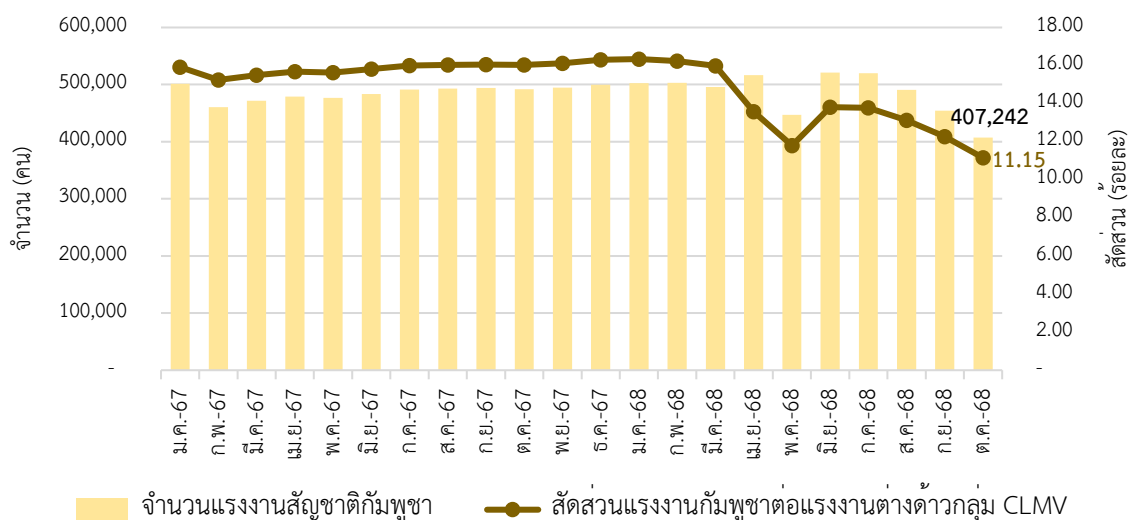

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา จากภาพที่ 20 และภาพที่ 21 ซึ่งแสดงถึงจำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติกัมพูชาที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ภาพที่ 20 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานสัญชาติกัมพูชาและสัดส่วนเมื่อเทียบกับกลุ่มแรงงาน CLMV ในเดือนมกราคม 2567 มีแรงงานกัมพูชาจำนวนเกือบ 500,000 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV และมีแนวโน้มทรงตัวที่ประมาณ 470,000 - 490,000 คน ตลอดช่วงปี 2567 จนถึงกลางปี 2568 และในช่วงเดือนพฤษภาคม 2568 มีการผันผวนจากสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดน และจากการที่แรงงานอยู่ระหว่างต่อใบอนุญาตทำงาน ทำให้จำนวนแรงงานลดลงอยู่ที่ 447,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.80 และกลับมาใกล้เคียงปกติในเดือนมิถุนายน 2568 จนเหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนกลับมาอีกครั้ง เกิดการปิดด่านเชื่อมทางผ่านเข้าออกระหว่างไทย-กัมพูชา ส่งผลต่อแรงงานต่างด้าวกลุ่มไป-กลับ ทำให้เหลือแรงงานชาวกัมพูชาจำนวน 407,000 คน ในเดือนตุลาคม 2568 หรือคิดเป็นร้อยละ 11.15 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV

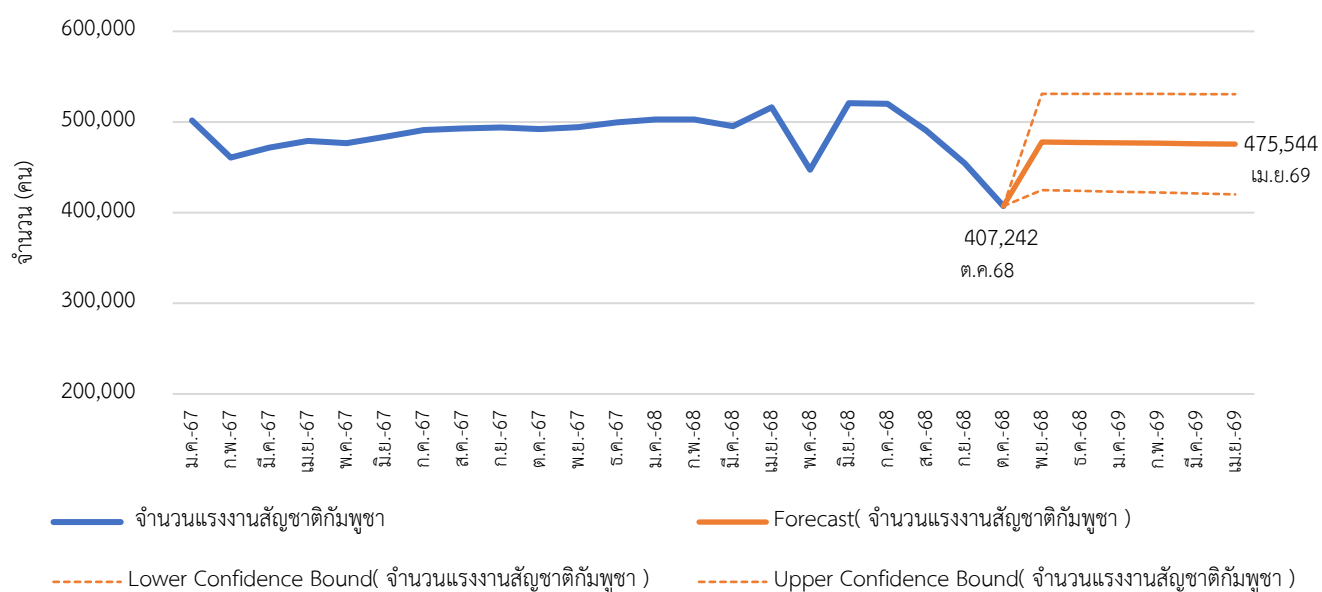
ภาพที่ 20 จำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญญาติกัมพูชาที่ได้รับอนุญาตทำงานในไทย
(มกราคม 2567 - ตุลาคม 2568)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

ข้อมูลจากภาพที่ 21 แสดงการคาดการณ์ (Forecast) จำนวนแรงงานสัญญาติกัมพูชา จำนวนแรงงานที่คาดการณ์มีแนวโน้มคาดการณ์แสดงการฟื้นตัวและคงที่อย่างรวดเร็ว ค่าคาดการณ์ในเดือนพฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ประมาณ 475,000 คน และคาดว่าจะ คงที่ในระดับนี้ ไปจนถึงเดือนเมษายน 2569 อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนต่อการฟื้นตัวของจำนวนแรงงานยังมีสูงมาก เนื่องจากนโยบายชะลอการต่ออายุใบอนุญาตทำงานแรงงานกัมพูชา แม้ว่าค่าเฉลี่ยคาดการณ์จะกลับไปสู่ระดับปกติก็ตาม

ภาพที่ 21 การคาดการณ์จำนวนแรงงานสัญญาติกัมพูชา พฤศจิกายน 2568 - เมษายน 2569

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3.5 แรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม

เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา แรงงานเวียดนามมีจำนวนรวมในตลาดแรงงานที่น้อยที่สุด แต่มีการกระจุกตัวในบางภาคส่วนอย่างชัดเจน โดย 3 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด ได้แก่

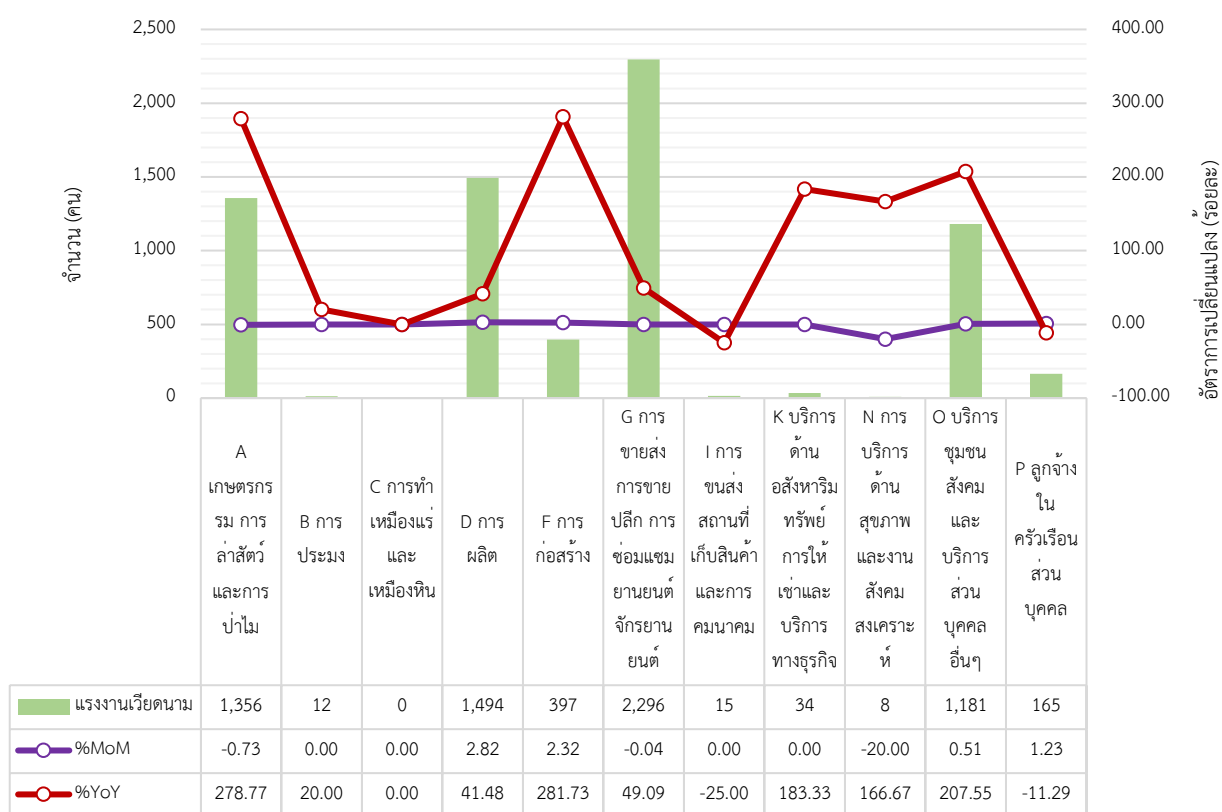
1) การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมที่จ้างงานแรงงานเวียดนามมากที่สุด จำนวน 2,296 คน ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานแรงงานต่างด้าวในภาคการค้าและการบริการ

2) การผลิต (Manufacturing) มีจำนวนรองลงมาที่ 1,494 คน แสดงถึงการมีส่วนร่วมในภาคอุตสาหกรรมหรือการผลิตขนาดกลาง

3) เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 1,356 คน ซึ่งบ่งชี้ว่าแรงงานเวียดนามยังมีบทบาทในภาคเกษตรกรรม

อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) ของแรงงานเวียดนามส่วนใหญ่อยู่ในระดับใกล้เคียงศูนย์ หรือมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในแต่ละอุตสาหกรรม สำหรับอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (%YoY) เกษตรกรรมฯ มีอัตราการเติบโตร้อยละ 278.77 การก่อสร้างร้อยละ 281.73 และบริหารและบริการสนับสนุนฯ ร้อยละ 207.55 ในขณะที่มีเพียงสองภาคส่วนที่หดตัว คือ การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าฯ (ร้อยละ -25.00) และสาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคลฯ (ร้อยละ -11.29)

ภาพที่ 22 แรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต.ค.68)

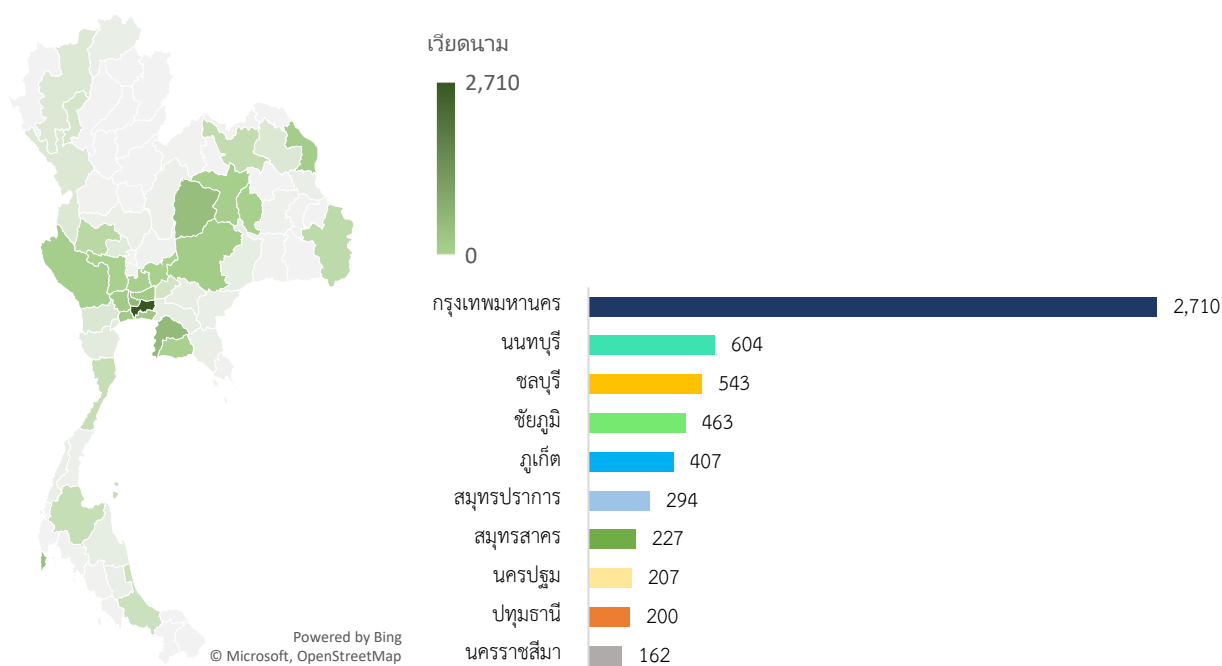
ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

การวิเคราะห์การกระจายตัวของแรงงานเวียดนาม ใน 10 จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุด พบว่า การกระจายตัวเชิงพื้นที่ของแรงงานสัญชาติเวียดนามในประเทศไทย ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าจำนวนแรงงานเวียดนามมีปริมาณที่น้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ และมีการกระจุกตัวในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยจังหวัดที่มีจำนวนมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเพียง 2,710 คน ตัวเลขนี้ชี้ให้เห็นว่าแรงงานเวียดนามอาจยังไม่ใช่แรงงานกลุ่มหลักในระบบการจ้างงานอย่างเป็นทางการของไทย เมื่อเทียบกับเมียนมา ลาว หรือกัมพูชา

การกระจุกตัวยังคงเป็นไปตามพื้นที่ที่มีการจ้างงานสูง ได้แก่ กรุงเทพฯ นนทบุรี (604 คน) และ สมุทรปราการ (294 คน) บ่งชี้ว่าแรงงานเวียดนามอาจทำงานในภาคบริการเฉพาะทาง ร้านอาหาร หรือธุรกิจส่วนตัวในเขตเมือง

แรงงานสัญชาติเวียดนามแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเคลื่อนย้ายที่แตกต่าง โดยมีปริมาณน้อยกว่าและมุ่งเน้นไปที่เขตเศรษฐกิจชั้นใน (Urban Core and Metropolitan Areas) มากกว่าการกระจายตัวไปตามพื้นที่ชายแดนหรือพื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป การที่แรงงานมีการกระจุกตัวในกรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ ๆ อาจบ่งชี้ว่าแรงงานเวียดนามมีแนวโน้มที่จะทำงานในภาคบริการเฉพาะทาง หรือธุรกิจที่มีลักษณะกึ่งเมืองที่มีทักษะเฉพาะด้าน เช่น ช่างฝีมือหรือร้านค้าของชาวเวียดนามเอง

ภาพที่ 23 การกระจายตัวตามพื้นที่ของแรงงานสัญชาติเวียดนาม (ต.ค. 68)

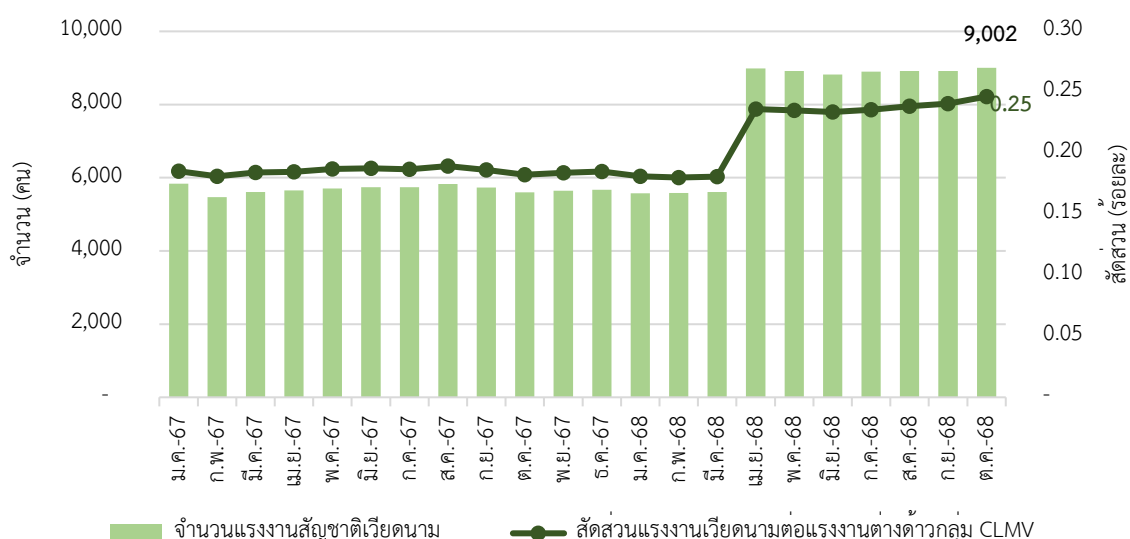

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แนวโน้มความต้องการแรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม จากภาพที่ 24 และภาพที่ 25 ซึ่งแสดงถึงจำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติเวียดนามที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูลจริง) และการคาดการณ์ (Forecast) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนเมษายน 2569

ภาพที่ 24 แสดงแนวโน้มของจำนวนแรงงานสัญชาติเวียดนามและสัดส่วนเมื่อเทียบกับกลุ่มแรงงาน CLMV จำนวนแรงงานเวียดนามอยู่ที่ประมาณ 5,700 - 6,000 คน ในช่วงเดือนมกราคม 2567 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.19 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV โดยมีแนวโน้มทรงตัวในระดับต่ำ กระทั่งในเดือนเมษายน 2568 ที่เปิดรับจดทะเบียนใบอนุญาตทำงานรอบใหม่ จำนวนแรงงานเพิ่มขึ้นจากเดือนมีนาคมประมาณร้อยละ 50 เป็นจำนวน 8,900 คน คิดเป็นร้อยละ 0.24 ของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV และอยู่ในระบบคงที่จนถึงเดือนตุลาคม 2568

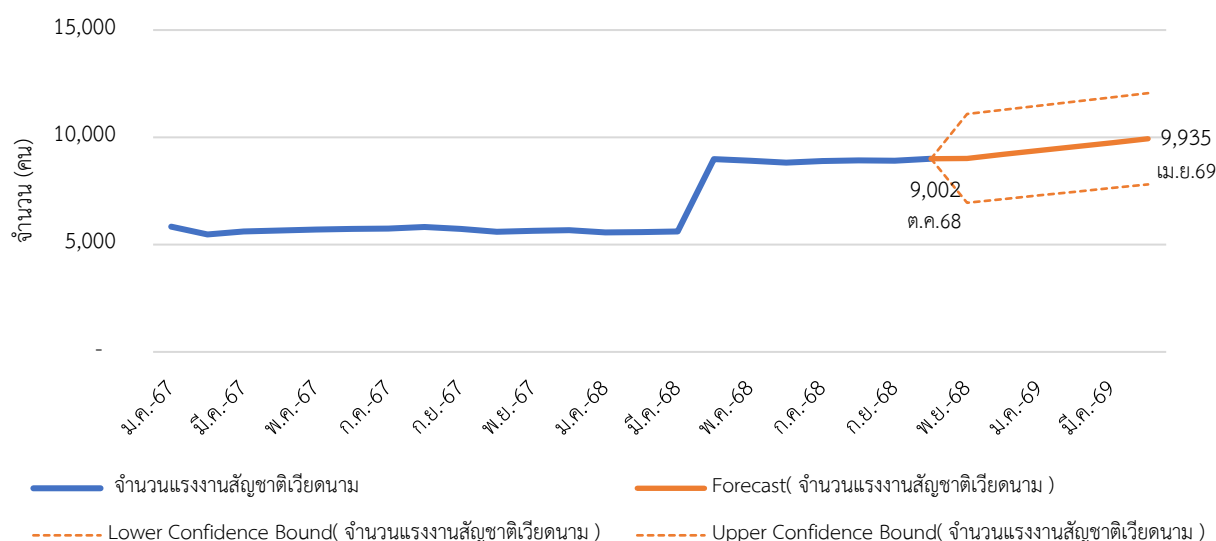
ภาพที่ 24 จำนวนและสัดส่วนแรงงานสัญชาติเวียดนามที่ได้รับอนุญาตทำงานในไทย
(มกราคม 2567 - ตุลาคม 2568)

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จากภาพที่ 25 แสดงการคาดการณ์ (Forecast) จำนวนแรงงานสัญชาติเวียดนามในเดือนพฤศจิกายน 2568 คาดว่าอยู่ที่ระดับ 9,000 คน โดยมีแนวโน้มคาดการณ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไปสู่ระดับประมาณ 10,000 คน ในช่วงเดือนเมษายน 2569 แสดงถึงการกลับมาเติบโตของแรงงานชาวเวียดนาม ซึ่งถึงแม้ว่าสัดส่วนต่อกลุ่ม CLMV ค่อนข้างต่ำ (ประมาณร้อยละ 0.25) แต่การเติบโตที่สูงนี้อาจเป็นสัญญาณของการเปิดช่องทางการเพิ่มโควตาการนำเข้าแรงงานจากเวียดนามหรือความต้องการแรงงานชาวเวียดนามในตลาดเฉพาะทาง

ภาพที่ 25 การคาดการณ์จำนวนแรงงานสัญชาติเวียดนาม พุทธศักราช 2568 - เมษายน 2569

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่องซึ่งอาจส่งผลต่อการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวในไทย ดังนี้

4.1 การตรวจสอบและทบทวนการต่อใบอนุญาตของแรงงานสัญชาติกัมพูชา

รัฐบาลไทยได้แสดงเจตนารมณ์ในการบริหารจัดการประเด็นแรงงานต่างด้าวอย่างเคร่งครัดและแยกตามสัญชาติ เมื่อเดือนสิงหาคม 2568 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2568 กำหนดให้มีการตรวจสอบความถูกต้องทางกฎหมายอย่างเข้มงวด ก่อนที่จะอนุญาตให้แรงงานจากประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม ซึ่งใบอนุญาตทำงานหมดอายุ สามารถพำนักและทำงานต่อได้

การดำเนินการด้วยความระมัดระวังเชิงกฎหมายดังกล่าว ได้ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการอนุมัติ และนำไปสู่การปรับแก้หรือกำหนดนโยบายที่จำเพาะเจาะจงรายสัญชาติ โดยต่อมาเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 ครม. ได้มีมติอนุมัติการผ่อนผันสถานะให้แก่แรงงานสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม (กลุ่ม 3 สัญชาติ) ที่มีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย แรงงานที่มีเอกสารแต่หมดอายุ กลุ่มที่อยู่เกินกำหนด (Overstay) และกลุ่มที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย (เฉพาะลาวและเมียนมา)

สิ่งที่น่าสังเกตคือ แรงงานสัญชาติกัมพูชาถูกแยกออกจากมติ ครม. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 การตัดสินใจแยกการจัดการแรงงานสัญชาติกัมพูชาออกจากกลุ่ม 3 สัญชาติ สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการบริหารจัดการที่แตกต่างตามลักษณะปัญหาเฉพาะของแต่ละสัญชาติ การพิจารณาแยกจัดการแรงงานกัมพูชา มีรากฐานมาจากลักษณะปัญหาเฉพาะของแรงงานสัญชาตินี้ ซึ่งมีความเชื่อมโยงสูงกับกลไก มาตรา 64 (แรงงานตามฤดูกาล/ไป-กลับ) โดยมีปัญหาการจัดการด้านการเคลื่อนย้ายชายแดนและปัญหาการควบคุมการกลับประเทศตามกำหนดเวลา ก่อนหน้านี้ รัฐบาลเคยอนุญาตให้แรงงานกัมพูชาได้รับการผ่อนผันเป็นการเฉพาะตามมาตรา 64 ด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรม ตามมติ ครม. วันที่ 22 กรกฎาคม 2568 การใช้กลไกการผ่อนผันเฉพาะมาตรา 64 ในมิติก่อนหน้านี้ ถูกมองว่า ไม่สามารถแก้ปัญหาการอยู่เกินกำหนดและการทำงานผิดกฎหมาย

ในพื้นที่ได้อย่างครอบคลุม นำไปสู่การตัดสินใจทบทวนและกำหนดมาตรการที่เข้มงวดและแตกต่างออกไปในมติล่าสุด

การไม่ได้รับการผ่อนผันสถานะตามมติ ครม. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 ทำให้แรงงานกัมพูชาที่มีเอกสารหมดอายุหรืออยู่เกินกำหนด ต้องพ้นจากสถานะการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยทันที ซึ่งอาจนำไปสู่การเดินทางกลับประเทศ หรืออาจผลักดันให้แรงงานกลุ่มนี้เข้าสู่สถานะแรงงานผิดกฎหมาย การดำเนินการนี้สร้างความผันผวนด้านอุปทานแรงงานในภาคส่วนที่พึ่งพาแรงงานกัมพูชาเป็นหลัก อาทิ ภาคเกษตรกรรมและประมงชายแดน

เพื่อตอบสนองต่อปัญหาการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และเพื่อลดการพึ่งพาแรงงานกลุ่มเดิม จึงได้มีการริเริ่มมาตรการนำเข้าแรงงานสัญชาติอื่น ๆ ผ่านระบบ บันทึกความเข้าใจ (MOU) โดยเริ่มนำร่องจากศรีลังกาจำนวน 10,000 คน เพื่อทดแทนแรงงานที่เดินทางกลับประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการพิจารณานำเข้าแรงงานจากประเทศอื่น ๆ อาทิ เนปาล บังคลาเทศ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตาม โครงการนำร่องการนำเข้าแรงงานศรีลังกาจำนวน 10,000 คน ถือเป็นมาตรการที่มีขนาดจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานจากประเทศในกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม) ทั้งหมด ซึ่งจำนวน 10,000 คน คิดเป็นเพียงประมาณร้อยละ 0.27 ของแรงงาน CLMV ทั้งหมด

การทดแทนแรงงาน CLMV ในภาคส่วนสำคัญ เช่น ภาคการก่อสร้างและภาคเกษตรกรรม ในระยะกลางนั้นยังคงเป็นเรื่องที่ท้าทาย เนื่องจากแรงงาน CLMV มีความได้เปรียบในหลายมิติ ได้แก่ ต้นทุนแรงงานต่ำ และความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้การเคลื่อนย้ายและปรับตัวของแรงงานเป็นไปได้ง่าย ดังนั้น การพิจารณานำเข้าแรงงานจากเอเชียใต้หรือฟิลิปปินส์ จึงอาจไม่สามารถชดเชยช่องว่างของแรงงานที่ขาดหายไปได้อย่างรวดเร็ว หรืออาจมีต้นทุนที่ไม่สอดคล้องกับระดับราคาที่ตลาดแรงงานไทยสามารถยอมรับได้

4.2 สถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาและการอพยพของแรงงาน

สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองและเศรษฐกิจที่ยืดเยื้อในเมียนมานับเป็นปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญสูงสุดที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย เนื่องจากแรงงานสัญชาติเมียนมาเป็นแรงงานกลุ่มหลักที่มีสัดส่วนมากที่สุดในตลาดแรงงานต่างด้าวของไทย

ความขาดเสถียรภาพภายในเมียนมาได้กลายเป็นแรงผลักดัน (Push Factor) ในการกระตุ้นให้พลเมืองเมียนมาจำนวนมากตัดสินใจเคลื่อนย้ายเข้ามายังประเทศไทย การลี้ภัยดังกล่าวมีสาเหตุหลักมาจากการหลีกหนีภัยความขัดแย้ง ความยากลำบากทางเศรษฐกิจ และการเข้าสู่ระบบการเกณฑ์ทหารภาคบังคับ การเคลื่อนย้ายแรงงานในรูปแบบนี้ส่งผลให้เกิด อุปทานแรงงานล้นเกิน (Oversupply) ในตลาดแรงงานชายแดนและพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่เดินทางเข้ามาในช่องทางที่ไม่เป็นทางการ แรงงานกลุ่มนี้จึงตกอยู่ในสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ยังคงเข้ามาทำงานในภาคส่วนที่ขาดแคลนแรงงาน เช่น ภาคการเกษตร การก่อสร้าง และบริการที่ใช้แรงงานเข้มข้น

การหลั่งไหลของแรงงานเมียนมาในช่องทางที่ไม่เป็นทางการ ได้สร้างความท้าทายในการควบคุมและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้กรอบการนำเข้าแรงงานตามระบบ MOU ซึ่งถูกออกแบบ

มาเพื่อจัดการกับการนำเข้าแรงงานตามความต้องการของนายจ้างอย่างเป็นระบบ แต่สถานการณ์ความไม่สงบทำให้แรงงานจำนวนมากเข้ามาไม่ได้ผ่านกระบวนการนี้ ส่งผลให้ระบบ MOU ไม่สามารถรองรับหรือควบคุมจำนวนแรงงานที่เข้ามาจริงทั้งหมดได้ โดยการเพิ่มขึ้นของแรงงานที่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ทำให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการพิเศษเพื่อผ่อนผันสถานะ โดยมติ ครม. ลำสุด (11 พ.ย. 68) ได้อนุญาตให้แรงงานเมียนมาที่มีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมายสามารถอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานต่อไปได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในทางปฏิบัติ รัฐบาลไทยจำเป็นต้องใช้มาตรการผ่อนผันเพื่อควบคุมและแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานมากกว่าการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดในทันที

หากสถานการณ์ในเมียนมาทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานขนาดใหญ่ข้ามชายแดนไทย-เมียนมาอีกครั้ง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมาก ทั้งในด้านความมั่นคง สุขภาพ และการจัดการที่פקพิง ดังนั้น トラบใดที่สถานการณ์ภายในเมียนมายังไม่กลับสู่ภาวะปกติ แรงงานเมียนมาจะยังคงเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างความต้องการการบังคับใช้กฎหมาย กับ ความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic Demand) ในตลาดแรงงานไทย การใช้มาตรการผ่อนผันสถานะ จึงถือเป็นทางเลือกเชิงปฏิบัติที่รัฐบาลต้องใช้เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการควบคุมความมั่นคง และการตอบสนองต่ออุปสงค์ของภาคธุรกิจ

4.3 ระบบการต่อใบอนุญาตแรงงานต่างด้าว กลุ่มรับเหมาช่วง (Outsource)

การจ้างงานแรงงานต่างด้าวผ่านบริษัทรับเหมาช่วง (Subcontracting) ได้กลายเป็นกลไกที่นิยมใช้ในภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ ลดภาระในการบริหารจัดการบุคลากร และเพื่อให้สถานประกอบการขนาดใหญ่สามารถปรับลดหรือเพิ่มจำนวนแรงงานได้ตามความผันผวนของคำสั่งซื้อ (Demand Fluctuation) อย่างไรก็ตาม รูปแบบการจ้างงานนี้ได้สร้างความท้าทายในเชิงกฎหมายและการควบคุม

การจ้างงานในรูปแบบ Outsource นายจ้างที่แท้จริง (Actual Employer) คือบริษัทรับเหมาช่วง แต่สถานที่ทำงาน คือโรงงานหรือกิจการของผู้ว่าจ้าง (Principal Employer) ความซับซ้อนนี้ทำให้การตรวจสอบสิทธิประโยชน์ สภาพการจ้างงาน และการปฏิบัติตามกฎหมายของแรงงานเป็นไปได้ยาก เนื่องจากมีตัวกลางเข้ามาเกี่ยวข้อง บริษัท Outsource บางแห่งอาจมีบทบาทในการผูกขาดการจัดหาแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดอำนาจต่อรองที่สูงต่อแรงงานและต่อบริษัทผู้ว่าจ้าง ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสูงเกินจริงจากแรงงาน

ประเด็นที่ต้องติดตามคือ แนวโน้มของภาครัฐในการตรวจสอบความโปร่งใสของระบบการจ้างงาน Outsource เมื่อมีการต่อใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) หรือการเปลี่ยนนายจ้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรมจากแรงงานต่างด้าว และป้องกันการใช้ระบบรับเหมาช่วงเป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงกฎหมายแรงงาน

การปรับนโยบายอาจมุ่งเน้นไปที่การตรวจสอบอย่างเข้มข้น เมื่อมีการโอนย้ายแรงงานจำนวนมากจากบริษัทรับเหมาช่วงหนึ่งไปยังอีกบริษัทหนึ่ง หรือจากบริษัทผู้ว่าจ้างไปยังบริษัทรับเหมาช่วง เพื่อพิสูจน์ว่าการเปลี่ยนนายจ้างนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกระบวนการ MOU หรือไม่ และมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากแรงงานอย่างถูกต้องหรือไม่ โดยภาครัฐอาจพิจารณากำหนดเกณฑ์หรือจำกัดจำนวนแรงงานต่างด้าว

ที่สามารถถูกจ้างงานผ่านระบบ Outsource เพื่อให้สอดคล้องกับขนาดของธุรกิจและเพื่อลดปัญหาการใช้ระบบดังกล่าวในการบริหารจัดการแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในระบบอย่างเป็นทางการ

การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทย ไปทำงานในต่างประเทศ

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2568

การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ

1. แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ จำแนกตามประเทศปลายทาง

ณ เดือนตุลาคม 2568 มีแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 6,354 คน ใน 51 ประเทศทั่วโลก ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.40 เป็นเพศชาย จำนวน 5,426 คน และเพศหญิง จำนวน 928 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศซึ่งยังคงพึ่งพาแรงงานชายเป็นหลัก ขณะที่แรงงานหญิงมีบทบาทเพิ่มขึ้นในบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ประเทศที่มีคนไทยไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด ได้แก่ รัฐอิสราเอล จำนวน 2,366 คน คิดเป็นร้อยละ 37.24 ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นแรงงานเพศชาย รองลงมา ได้แก่ ไต้หวัน จำนวน 1,141 คน คิดเป็นร้อยละ 17.96 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 898 คน คิดเป็นร้อยละ 14.13 สาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 521 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 ญี่ปุ่น จำนวน 394 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ ยอดรวมแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวน 58,549 คน

ตารางที่ 1 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามประเทศและเพศ

ลำดับ	ประเทศ/ดินแดน	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
		เพศ (คน)		รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
		ชาย	หญิง				
	รวม	5,426	928	6,354	100.00	58,549	100.00
1	รัฐอิสราเอล	2,354	12	2,366	37.24	16,888	28.84
2	ไต้หวัน	972	169	1,141	17.96	15,516	26.50
3	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	841	57	898	14.13	1,734	2.96
4	สาธารณรัฐเกาหลี	426	95	521	8.20	4,699	8.03
5	ญี่ปุ่น	196	198	394	6.20	5,070	8.66
6	สาธารณรัฐสิงคโปร์	63	70	133	2.09	1,136	1.94
7	นิวซีแลนด์	94	26	120	1.89	651	1.11
8	สหรัฐอเมริกาบริติชเวิลด์	86	26	112	1.76	315	0.54
9	สหรัฐอเมริกา	35	62	97	1.53	1,338	2.29
10	สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)	89	0	89	1.40	813	1.39
11	มาเลเซีย	14	52	66	1.04	774	1.32
12	ฮ่องกง	17	46	63	0.99	935	1.60
13	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	55	0	55	0.87	103	0.18
14	สาธารณรัฐอินเดีย	24	1	25	0.39	109	0.19
15	แคนาดา	9	16	25	0.39	585	1.00
16	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	23	0	23	0.36	323	0.55
17	รัฐคูเวต	14	8	22	0.35	259	0.44

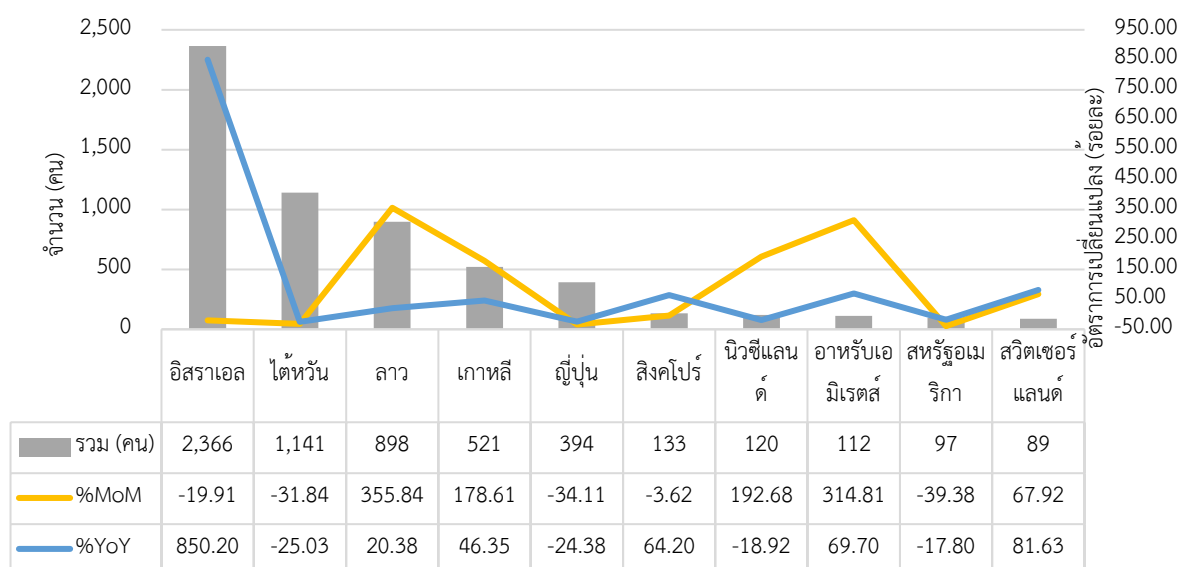
ลำดับ	ประเทศ/ดินแดน	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
		เพศ (คน)		รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
		ชาย	หญิง				
18	รัฐกาตาร์	15	6	21	0.33	279	0.48
19	สาธารณรัฐมาดากัสการ์	19	0	19	0.30	285	0.49
20	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	15	0	15	0.24	147	0.25
21	สาธารณรัฐโปรตุเกส	6	9	15	0.24	337	0.58
22	อังกฤษ	1	9	10	0.16	144	0.25
23	สาธารณรัฐเชค	0	10	10	0.16	59	0.10
24	สหพันธรัฐรัสเซีย	0	10	10	0.16	100	0.17
25	สาธารณรัฐปานามา	5	4	9	0.14	98	0.17
26	ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	2	7	9	0.14	121	0.21
27	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	5	2	7	0.11	134	0.23
28	สาธารณรัฐฟินแลนด์	7	0	7	0.11	3,044	5.20
29	ราชอาณาจักรบาห์เรน	2	5	7	0.11	51	0.09
30	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	5	1	6	0.09	62	0.11
31	สาธารณรัฐเคนยา	6	0	6	0.09	6	0.01
32	มาเก๊า	2	4	6	0.09	68	0.12
33	ราชอาณาจักรกัมพูชา	5	0	5	0.08	76	0.13
34	เนอการาบรูไนดารุสซาลาม	4	1	5	0.08	29	0.05
35	สาธารณรัฐอิตาลี	1	3	4	0.06	24	0.04
36	ราชอาณาจักรนอร์เวย์	3	1	4	0.06	108	0.18
37	สหราชอาณาจักรเกรตบริเทน และนอร์เทิร์นไอร์แลนด์	0	3	3	0.05	63	0.11
38	สหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี	2	1	3	0.05	63	0.11
39	สหพันธสาธารณรัฐบราซิล	3	0	3	0.05	3	0.01
40	สาธารณรัฐไลบีเรีย	2	0	2	0.03	10	0.02
41	สาธารณรัฐมัลดีฟส์	0	2	2	0.03	14	0.02
42	สาธารณรัฐมอลตา	0	2	2	0.03	34	0.06
43	สาธารณรัฐโปแลนด์	1	1	2	0.03	50	0.09
44	สาธารณรัฐประชาชนจีน	1	1	2	0.03	69	0.12
45	สาธารณรัฐโครเอเชีย	0	2	2	0.03	59	0.10
46	เบอร์มิวดา	0	2	2	0.03	47	0.08
47	เครือรัฐบาฮามาส	1	1	2	0.03	10	0.02
48	ไอร์แลนด์	1	0	1	0.02	96	0.16
49	สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	0	1	1	0.02	27	0.05

ลำดับ	ประเทศ/ดินแดน	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
		เพศ (คน)		รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
		ชาย	หญิง				
50	สาธารณรัฐไชปรัส	0	1	1	0.02	46	0.08
51	สาธารณรัฐโคลัมเบีย	0	1	1	0.02	9	0.02

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณา 10 อันดับประเทศที่แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด พบว่า รัฐอิสราเอล มีแรงงานไทยมากที่สุด จำนวน 2,366 คน แม้จะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) ลดลงถึง -19.91% แต่กลับมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญถึง 850.20% สะท้อนถึงความต้องการแรงงานไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะในงานก่อสร้างและเกษตรกรรม ขณะที่ลาว เกาหลี อาหรับเอมิเรตส์ และสวิตเซอร์แลนด์ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นทั้งเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) และช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ส่วนสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และไต้หวัน มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงทั้งเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) และช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) อย่างไรก็ตาม สิงคโปร์แม้จะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลง เมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) อยู่ที่ -3.62% แต่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) อยู่ที่ 64.20% ส่วนนิวซีแลนด์มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) อยู่ที่ 192.68% แต่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) อยู่ที่ -18.92%

ภาพที่ 1 10 อันดับประเทศที่แรงงานไทยไปทำงานมากที่สุด

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

เมื่อพิจารณาวิธีการเดินทาง 5 วิธี ได้แก่ การเดินทางด้วยตนเอง การจัดส่งโดยกรมการจัดหางาน การพา ลูกจ้างไปทำงานโดยนายจ้าง การส่งไปฝึกงาน และการจัดส่งโดยบริษัทจัดหางาน พบว่า วิธีการจัดส่งโดยกรมการจัดหา งานเป็นช่องทางการเคลื่อนย้ายแรงงานไทยจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.88 ส่วนวิธีการนายจ้างส่งไปฝึกงานมี เป็นจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.92 โดยประเทศที่พึ่งพาการจัดส่งโดยรัฐ หรือกรมการจัดหางานเป็นผู้จัดส่ง ได้แก่ รัฐอิสราเอล กรมการจัดหางานเป็นผู้จัดส่งคิดเป็นร้อยละ 81.42 (จำนวน 1,954 คน) และสาธารณรัฐเกาหลี คิด เป็นร้อยละ 66.79 (จำนวน 348 คน) ส่วนประเทศที่พึ่งพาการจัดส่งแรงงานโดยบริษัทจัดหางานเป็นหลัก ได้แก่ ไต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 97.28 (จำนวน 1,110 คน) ขณะที่ประเทศที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานด้วยตนเองเป็นหลัก ได้แก่ นิวซีแลนด์ มากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 28.37 รองลงมา ได้แก่ สิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ 18.68

ตารางที่ 2 10 อันดับประเทศแรงงานไทยไปทำงานมากที่สุด จำแนกตามวิธีการเดินทาง

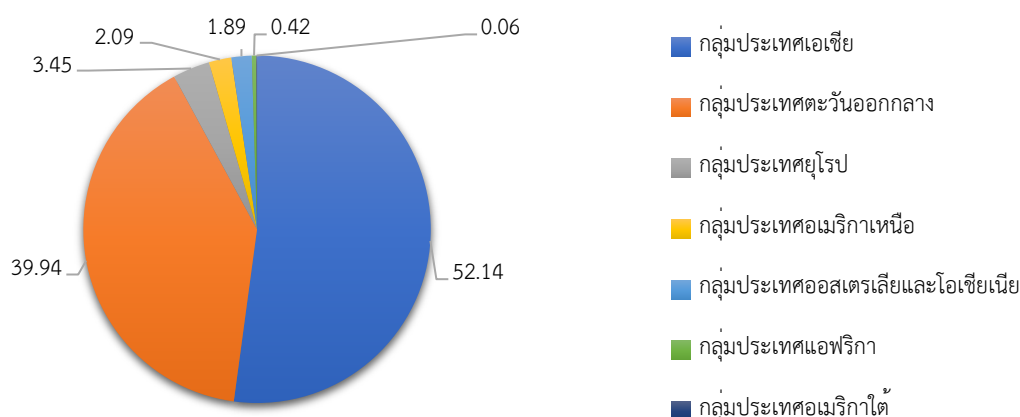
ประเทศ/ดินแดน	5 วิธีเดินทาง					รวม 5 วิธีเดินทาง
	เดินทาง ด้วยตนเอง	กรม การจัดหางาน จัดส่ง	นายจ้าง พาลูกจ้าง ไปทำงาน	นายจ้าง ส่งไป ฝึกงาน	บริษัท จัดหางาน จัดส่ง	
รัฐอิสราเอล	31	1,954	-	-	381	2,366
ไต้หวัน	1	27	3	-	1,110	1,141
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	-	-	898	-	-	898
สาธารณรัฐเกาหลี	70	348	-	54	49	521
ญี่ปุ่น	48	33	35	56	222	394
สาธารณรัฐสิงคโปร์	79	38	-	3	13	133
นิวซีแลนด์	120	-	-	-	-	120
สหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์	56	-	-	-	56	112
สหรัฐอเมริกา	18	-	-	-	79	97
สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)	-	-	-	-	89	89
รวม	423 (7.20%)	2,400 (40.88%)	936 (15.94%)	113 (1.92%)	1,999 (34.05%)	5,871 (100.00%)

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ

ณ เดือนตุลาคม 2568 เมื่อพิจารณาสัดส่วนตามกลุ่มประเทศที่แรงงานไทยไปทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในกลุ่มประเทศเอเชีย จำนวน 3,313 คน คิดเป็นร้อยละ 52.14 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง จำนวน 2,538 คน คิดเป็นร้อยละ 39.94 กลุ่มประเทศยุโรป จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 กลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 ตามลำดับ

ภาพที่ 2 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.1 กลุ่มประเทศเอเชีย

แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศเอเชีย ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 30,922 คน โดยมีแรงงานที่เดินทางไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 3,313 คน ได้หวัน มีจำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 1,141 คน คิดเป็นร้อยละ 34.44 และหากพิจารณาจากยอดสะสมรายปีจะพบว่ามีสัดส่วนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของแรงงานไทยในเอเชียทั้งหมด (ร้อยละ 50.18) รองลงมาในเดือนตุลาคม 2568 คือสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 898 คน ร้อยละ 21.11 แม้ยอดสะสมรายปีจะอยู่ที่ร้อยละ 5.61 เท่านั้น

นอกจากนี้ประเทศในเอเชียตะวันออกอย่างญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี ยังคงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ โดยมียอดสะสมรายปีอยู่ที่ร้อยละ 16.40 และ 15.20 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสัดส่วนเฉพาะเดือนตุลาคม พบว่าเกาหลีใต้ (ร้อยละ 15.73) มีตัวเลขที่สูงกว่าญี่ปุ่น (ร้อยละ 11.89) เล็กน้อย

ข้อมูลจำแนกเพศแสดงให้เห็นโครงสร้างที่แตกต่างตามลักษณะงานในแต่ละประเทศ แรงงานชายเป็นกลุ่มหลักในเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะในไต้หวัน ลาว และเกาหลีใต้ ซึ่งมักสอดคล้องกับงานในภาคอุตสาหกรรมหนัก การผลิต และการก่อสร้าง สำหรับแรงงานหญิง แม้จะมีจำนวนน้อยกว่าในภาพรวม แต่ในบางพื้นที่ เช่น ญี่ปุ่น มีสัดส่วนแรงงานหญิง (198 คน) สูงกว่าแรงงานชาย (196 คน) เล็กน้อยในเดือนตุลาคม รวมถึงในฮ่องกง มาเลเซีย และสิงคโปร์ ที่แรงงานหญิงมีบทบาทค่อนข้างสูง

ตารางที่ 3 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศเอเชีย

	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
ประเทศ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศเอเชีย	2,613	700	3,313	100.00	30,922	100.00
ไต้หวัน	972	169	1,141	34.44	15,516	50.18
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	841	57	898	27.11	1,734	5.61
สาธารณรัฐเกาหลี	426	95	521	15.73	4,699	15.20
ญี่ปุ่น	196	198	394	11.89	5,070	16.40
สาธารณรัฐสิงคโปร์	63	70	133	4.01	1,136	3.67
มาเลเซีย	14	52	66	1.99	774	2.50
ฮ่องกง	17	46	63	1.90	935	3.02
สาธารณรัฐอินเดีย	24	1	25	0.75	109	0.35
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	23	-	23	0.69	323	1.04
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	15	-	15	0.45	147	0.48
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	5	2	7	0.21	134	0.43
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	5	1	6	0.18	62	0.20
มาเก๊า	2	4	6	0.18	68	0.22
ราชอาณาจักรกัมพูชา	5	-	5	0.15	76	0.25
เนอการาบรูไนดารุสซาลาม	4	1	5	0.15	29	0.09
สาธารณรัฐมัลดีฟส์	-	2	2	0.06	14	0.05
สาธารณรัฐประชาชนจีน	1	1	2	0.06	69	0.22
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	-	1	1	0.03	27	0.09

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.2 กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง

แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 17,959 คน โดยมีแรงงานที่เดินทางไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 2,538 คน ไปทำงานในรัฐอิสราเอล จำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 2,366 คน คิดเป็นร้อยละ 93.22 และมียอดสะสมรายปีอยู่ที่ร้อยละ 94.04 (จำนวน 16,888 คน) สะท้อนว่าอิสราเอลเป็นฐานการเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยในภูมิภาคนี้

เมื่อพิจารณาประเทศรองลงมา พบว่ามีการกระจายตัวของแรงงานในระดับที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับอิสราเอล โดยสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ มีแรงงานไทยได้รับอนุญาตในเดือนตุลาคมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41 แม้ยอดสะสมรายปีจะอยู่ที่ร้อยละ 1.75 รองลงมาเป็นรัฐกาตาร์ และรัฐคูเวต มีสัดส่วนยอดสะสมรายปีใกล้เคียงกันที่ร้อยละ 1.55 และ 1.44 ตามลำดับ สำหรับซาอุดีอาระเบีย แม้จะมีการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตและมีศักยภาพในการขยายตัวสูง แต่จากข้อมูลพบว่ายอดสะสมยังมีเพียง 121 คน (ร้อยละ 0.67)

ตารางที่ 4 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตไปทำงานในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	2,473	65	2,538	100.00	17,959	100.00
รัฐอิสราเอล	2,354	12	2,366	93.22	16,888	94.04
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	86	26	112	4.41	315	1.75
รัฐคูเวต	14	8	22	0.87	259	1.44
รัฐกาตาร์	15	7	21	0.83	279	1.55
ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	2	7	9	0.35	121	0.67
ราชอาณาจักรบาห์เรน	2	5	7	0.28	51	0.28
สาธารณรัฐไซปรัส	-	1	1	0.04	46	0.26

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.3 กลุ่มประเทศยุโรป

แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศยุโรป ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 5,144 คน โดยมีแรงงานไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 219 คน ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศยุโรปมีลักษณะการกระจายตัวที่หลากหลาย โดยมีแรงงานไทยไปทำงานยังสวิตเซอร์แลนด์ จำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 89 คน คิดเป็นร้อยละ 40.64 แต่หากพิจารณายอดสะสมรายปีอยู่ที่เพียงร้อยละ 15.80 ส่วนประเทศที่มียอดสะสมรายปีมากที่สุด คือ สาธารณรัฐฟินแลนด์ อยู่ที่ร้อยละ 59.18 แต่ในเดือนตุลาคม 2568 มีการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานเพียง 7 คน

ตารางที่ 5 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศยุโรป

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศยุโรป	166	53	219	100.00	5,144	100.00
สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)	89	-	89	40.64	813	15.80
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	55	-	55	25.11	103	2.00
สาธารณรัฐโปรตุเกส	6	9	15	6.85	337	6.55
สหพันธรัฐรัสเซีย	-	10	10	4.57	100	1.94
สาธารณรัฐเช็ก	-	10	10	4.57	59	1.15
อังกฤษ	1	9	10	4.57	144	2.80
สาธารณรัฐฟินแลนด์	7	-	7	3.20	3,044	59.18

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
ราชอาณาจักรนอร์เวย์	3	1	4	1.83	108	2.10
สาธารณรัฐอิตาลี	1	3	4	1.83	24	0.47
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	2	1	3	1.37	63	1.22
สหราชอาณาจักรเกรตบริเทน และนอร์ทไอร์แลนด์	-	3	3	1.37	63	1.22
เบอร์มิวดา	-	2	2	0.91	47	0.91
สาธารณรัฐโครเอเชีย	-	2	2	0.91	59	1.15
สาธารณรัฐโปแลนด์	1	1	2	0.91	50	0.97
สาธารณรัฐมอลตา	-	2	2	0.91	34	0.66
ไอร์แลนด์	1	-	1	0.46	96	1.87

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.4 กลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตทำงานในกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 2,031 คน โดยมีแรงงานไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 133 คน ไปทำงานในสหรัฐอเมริกาจำนวนมากที่สุด อยู่ที่ 97 คน คิดเป็นร้อยละ 72.93 และมียอดสะสมรายปีอยู่ที่ร้อยละ 65.88 รองลงมา คือ แคนาดา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 มียอดสะสมรายปีอยู่ที่ร้อยละ 28.80

ตารางที่ 6 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ	83	50	133	100.00	2,031	100.00
สหรัฐอเมริกา	62	35	97	72.93	1,338	65.88
แคนาดา	16	9	25	18.80	585	28.80
สาธารณรัฐปานามา	4	5	9	6.77	98	4.83
เครือรัฐบาฮามาส	1	1	2	1.50	10	0.49

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.5 กลุ่มประเทศออสเตรเลียและโอเชียเนีย

แรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศออสเตรเลียและโอเชียเนีย ตั้งแต่เดือนมกราคม – ตุลาคม 2568 มีจำนวน 651 คน โดยในเดือนตุลาคม 2568 มีจำนวน 120 คน ซึ่งทั้งหมดเดินทางไปทำงานยังประเทศนิวซีแลนด์ จำแนกเป็นเพศชาย 94 คน และเพศหญิง 26 คน และมียอดสะสมรายปีอยู่ที่ 651 คน

ตารางที่ 7 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศออสเตรเลียและโอเชียเนีย

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศออสเตรเลียและโอเชียเนีย	94	26	120	100.00	651	100.00
นิวซีแลนด์	94	26	120	100.00	651	100.00

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.6 กลุ่มประเทศแอฟริกา

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตทำงานในกลุ่มประเทศแอฟริกา ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 301 คน โดยมีแรงงานที่ไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 27 คน ไปทำงานในประเทศมาดากัสการ์มากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 70.37 รองลงมา เคนยา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และไลบีเรีย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 โดยเป็นเพศชายทั้งหมด

ตารางที่ 8 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศแอฟริกา

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศแอฟริกา	27	-	27	100.00	301	100.00
สาธารณรัฐมาดากัสการ์	19	-	19	70.37	285	94.68
สาธารณรัฐเคนยา	6	-	6	22.22	6	1.99
สาธารณรัฐไลบีเรีย	2	-	2	7.41	10	3.32

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2.7 กลุ่มประเทศอเมริกาใต้

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตทำงานในกลุ่มประเทศอเมริกาใต้ ตั้งแต่เดือนมกราคม - ตุลาคม 2568 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 12 คน โดยมีแรงงานที่เดินทางไปทำงาน ณ เดือนตุลาคม 2568 จำนวน 4 คน โดยเป็นเพศชายไปทำงานในบราซิล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเป็นเพศหญิงไปทำงานในโคลัมเบีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของแรงงานไทยในกลุ่มประเทศอเมริกาใต้เดือนตุลาคม 2568

ตารางที่ 9 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานในกลุ่มประเทศอเมริกาใต้

ประเทศ	ตุลาคม 2568				มกราคม - ตุลาคม 2568	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ	ยอดสะสม (คน)	ร้อยละ
รวมกลุ่มประเทศอเมริกาใต้	3	1	4	100.00	12	100.00
สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	3	-	3	75.00	3	25.00
สาธารณรัฐโคลัมเบีย	-	1	1	25.00	9	75.00

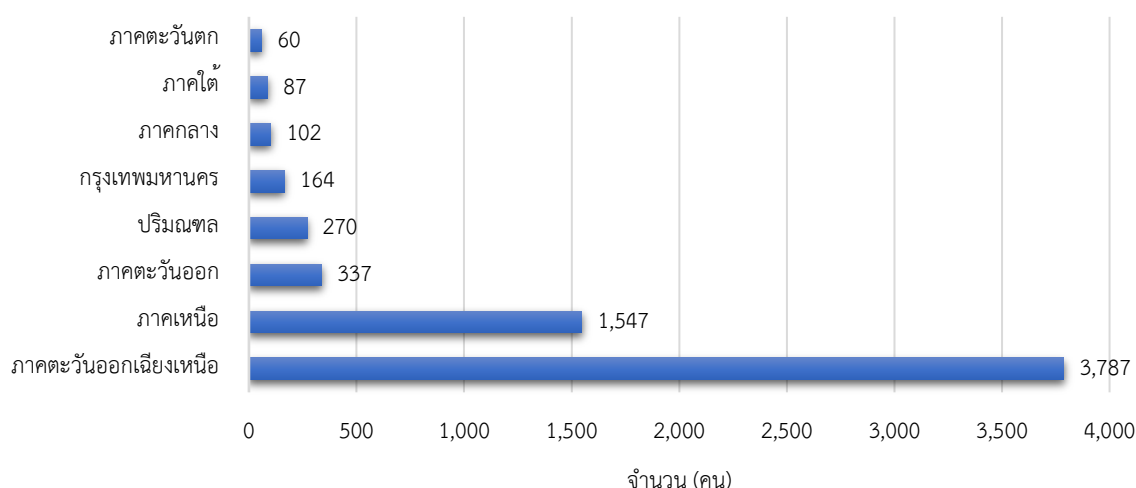
ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. โครงสร้างแรงงานไทยที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ

3.1 ภูมิภาค

ณ เดือนตุลาคม 2568 แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศมีการกระจุกตัวสูงอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3,787 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60 รองลงมา ได้แก่ ภาคเหนือ จำนวน 1,547 คน คิดเป็นร้อยละ 24.35 ภาคตะวันออก จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ปริมณฑล จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 กรุงเทพมหานคร จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58 ภาคกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 1.61 ภาคใต้ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37 และภาคตะวันตก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 0.94 ตามลำดับ

ภาพที่ 3 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

ทั้งนี้ จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ อุดรธานี นครราชสีมา เชียงราย นครพนม ขอนแก่น ลำปาง บุรีรัมย์ สกลนคร อุบลราชธานี หนองบัวลำพู ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

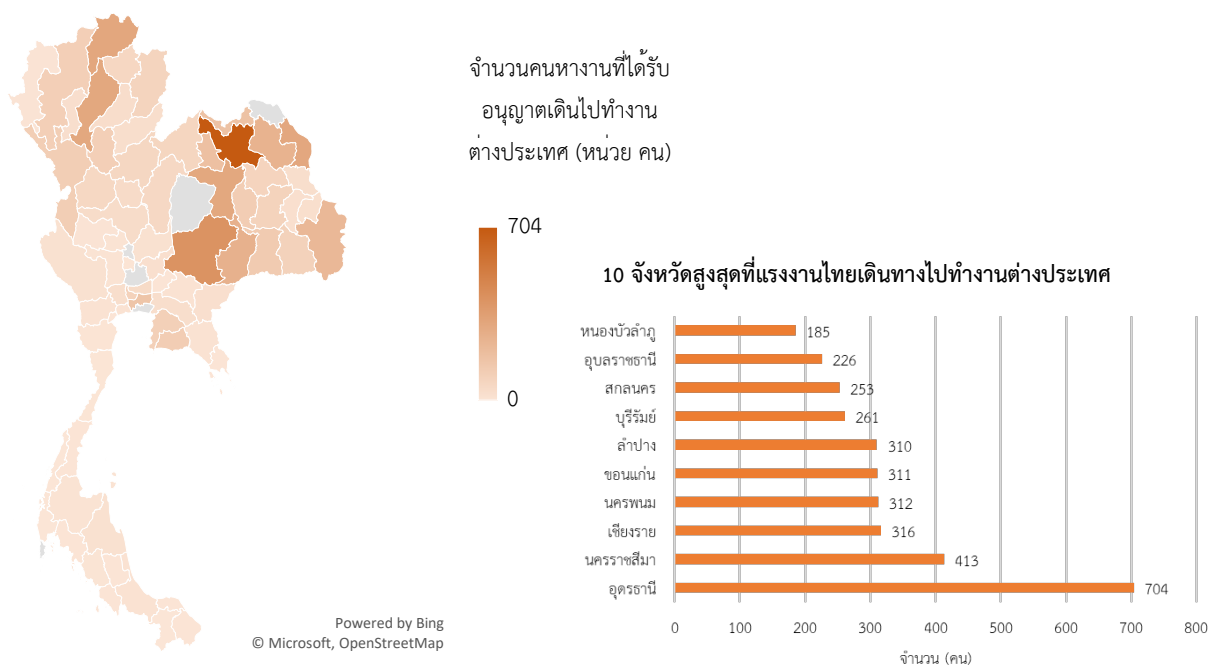
อันดับ	จังหวัด	ร้อยละ	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
รวม		100.00	6,354	5,426	928
1	อุดรธานี	11.08	704	609	95
2	นครราชสีมา	6.50	413	356	57
3	เชียงราย	4.97	316	273	43
4	นครพนม	4.91	312	288	24
5	ขอนแก่น	4.89	311	273	38
6	ลำปาง	4.88	310	296	14
7	บุรีรัมย์	4.11	261	228	33
8	สกลนคร	3.98	253	227	26
9	อุบลราชธานี	3.56	226	200	26
10	หนองบัวลำภู	2.91	185	171	14
11	หนองคาย	2.79	177	159	18
12	กรุงเทพมหานคร	2.58	164	77	87
13	ชัยภูมิ	2.55	162	145	17
14	สุรินทร์	2.08	132	111	21
15	ระยอง	1.94	123	109	14
16	มหาสารคาม	1.90	121	102	19
17	ตาก	1.87	119	116	3
18	เชียงใหม่	1.72	109	85	24
19	สุโขทัย	1.72	109	93	16
20	ชลบุรี	1.68	107	88	19
21	ศรีสะเกษ	1.54	98	85	13
22	นนทบุรี	1.53	97	75	22
23	ร้อยเอ็ด	1.45	92	66	26
24	น่าน	1.35	86	81	5
25	กาฬสินธุ์	1.32	84	77	7
26	บึงกาฬ	1.29	82	71	11
27	เลย	1.21	77	70	7
28	สมุทรปราการ	1.15	73	48	25
29	พิษณุโลก	1.13	72	56	16
30	พะเยา	1.12	71	68	3

อันดับ	จังหวัด	ร้อยละ	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
31	กำแพงเพชร	1.07	68	60	8
32	เพชรบูรณ์	1.02	65	55	10
33	ปทุมธานี	0.83	53	31	22
34	พิจิตร	0.80	51	49	2
35	นครสวรรค์	0.74	47	41	6
36	แพร่	0.61	39	31	8
37	ฉะเชิงเทรา	0.58	37	30	7
38	มุกดาหาร	0.58	37	31	6
39	อุดรดิตถ์	0.57	36	32	4
40	นครปฐม	0.54	34	27	7
41	ลำพูน	0.52	33	29	4
42	พระนครศรีอยุธยา	0.49	31	25	6
43	อำนาจเจริญ	0.49	31	29	2
44	สระแก้ว	0.47	30	21	9
45	ยโสธร	0.46	29	23	6
46	สระบุรี	0.44	28	21	7
47	ลพบุรี	0.35	22	20	2
48	กาญจนบุรี	0.35	22	15	7
49	นครศรีธรรมราช	0.31	20	15	5
50	จันทบุรี	0.25	16	10	6
51	ปราจีนบุรี	0.24	15	15	0
52	ราชบุรี	0.24	15	11	4
53	สงขลา	0.24	15	11	4
54	สมุทรสาคร	0.20	13	12	1
55	สุพรรณบุรี	0.19	12	11	1
56	ชัยนาท	0.14	9	8	1
57	ภูเก็ต	0.14	9	2	7
58	สุราษฎร์ธานี	0.14	9	2	7
59	แม่ฮ่องสอน	0.13	8	7	1
60	อุทัยธานี	0.13	8	6	2
61	ตรัง	0.11	7	3	4
62	อ่างทอง	0.09	6	5	1
63	สิงห์บุรี	0.09	6	5	1

อันดับ	จังหวัด	ร้อยละ	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
64	เพชรบุรี	0.09	6	3	3
65	นครนายก	0.08	5	4	1
66	ชุมพร	0.08	5	4	1
67	พัทลุง	0.08	5	5	0
68	ตราด	0.06	4	1	3
69	กระบี่	0.06	4	2	2
70	สตูล	0.06	4	3	1
71	ปัตตานี	0.06	4	4	0
72	สมุทรสงคราม	0.05	3	1	2
73	นราธิวาส	0.05	3	3	0
74	ประจวบคีรีขันธ์	0.03	2	0	2
75	พังงา	0.02	1	0	1
76	ระนอง	0.02	1	0	1
77	ยะลา	0.00	0	0	0

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

ภาพที่ 4 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัดต้นทาง

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

3.2 ระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แรงงานส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3,302 คน คิดเป็นร้อยละ 51.97 รองลงมา ได้แก่ ระดับ ปวช.,ปวท.,ปวส.,อนุปริญญา จำนวน 1,663 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 ระดับปริญญาตรี/โท/เอก จำนวน 827 คน คิดเป็นร้อยละ 13.02 และระดับประถมศึกษา จำนวน 560 คน คิดเป็นร้อยละ 8.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	3,302	51.97
ปวช.,ปวท.,ปวส.,อนุปริญญา	1,663	26.17
ปริญญาตรี/โท/เอก	827	13.02
ประถมศึกษา	560	8.81
อื่น ๆ	2	0.03
รวมทั้งสิ้น	6,354	100.00

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

3.3 หมวดสาขาอาชีพ

เมื่อพิจารณาแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามหมวดสาขาอาชีพ พบว่า หมวดสาขาอาชีพที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง จำนวน 2,244 คน คิดเป็นร้อยละ 35.32 (2) ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 1,031 คน คิดเป็นร้อยละ 16.23 (3) อาชีพงานพื้นฐาน และสาขาอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 989 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56

ตารางที่ 12 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามหมวดสาขาอาชีพ

ลำดับ	หมวดสาขาอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	2,244	35.32
2	ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	1,031	16.23
3	อาชีพงานพื้นฐาน	989	15.56
4	ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	763	12.01
5	ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	762	11.99
6	พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	386	6.07
7	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	145	2.28
8	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	20	0.31
9	เสมียน เจ้าหน้าที่	14	0.22
	รวมทั้งสิ้น	6,354	100.00

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

3.4 วิธีการเดินทาง

เมื่อพิจารณาแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง พบว่า กรมการจัดหางานจัดส่งเป็นวิธีการเดินทางสูงสุด จำนวน 2,426 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมา ได้แก่ บริษัทจัดหางานจัดส่ง จำนวน 2,155 คน คิดเป็นร้อยละ 33.92 นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน จำนวน 1,035 คน คิดเป็นร้อยละ 16.29 เดินทางด้วยตนเอง จำนวน 622 คน คิดเป็นร้อยละ 9.79 และ นายจ้างส่งไปฝึกงาน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 1.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง

ลำดับ	วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กรมการจัดหางานจัดส่ง	2,426	38.18
2	บริษัทจัดหางานจัดส่ง	2,155	33.92
3	นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน	1,035	16.29
4	เดินทางด้วยตนเอง	622	9.79
5	นายจ้างส่งไปฝึกงาน	116	1.83
รวมทั้งสิ้น		6,354	100.00

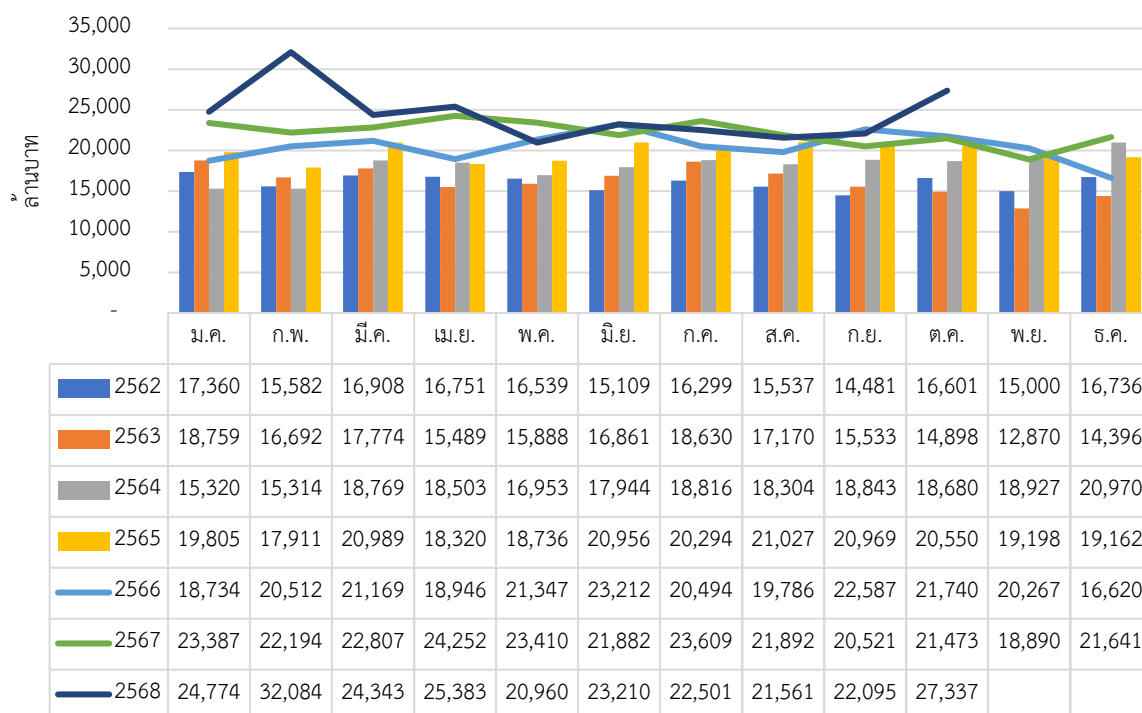
ที่มา : ฝ่ายทะเบียนคนหางานและสารสนเทศ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

4. รายได้จากแรงงานไทยในต่างประเทศ

รายได้ส่งกลับจากแรงงานไทยในต่างประเทศ ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรายได้สำคัญของภาคครัวเรือน แต่ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบเศรษฐกิจมหภาค โดยเป็นแหล่งเงินตราต่างประเทศที่ช่วยรักษาเสถียรภาพดุลบัญชีเดินสะพัดและเป็นปัจจัยกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ เมื่อพิจารณารายได้ที่แรงงานไทยในต่างประเทศส่งกลับประเทศไทยในเดือนตุลาคม 2568 เป็นจำนวนเงิน 27,337 ล้านบาท อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (%MoM) เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.72 (กันยายน 2568 มีจำนวน 22,095 ล้านบาท) สำหรับอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (%YoY) เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.31 (ตุลาคม 2567 มีจำนวน 21,473 ล้านบาท)

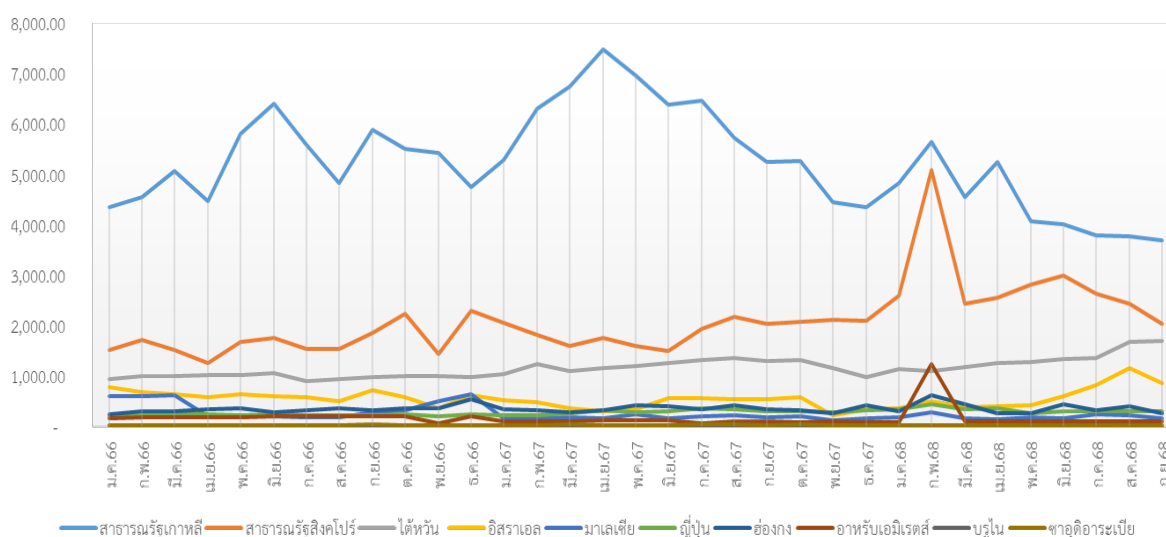
โดยในปี 2568 (มกราคม–กันยายน) มีรายได้รวมกว่า 216,911 ล้านบาท หากแนวโน้มยังคงต่อเนื่อง รายได้ทั้งปีมีโอกาสใกล้เคียงหรือสูงกว่าปี 2567

ภาพที่ 5 รายได้ที่แรงงานไทยในต่างประเทศส่งกลับโดยผ่านระบบธนาคารแห่งประเทศไทย
ประจำปี พ.ศ. 2562-2568 (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2568) หน่วยนับ: ล้านบาท

ที่มา: กองบริหารแรงงานไทยในต่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

ภาพที่ 6 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในต่างประเทศที่มีสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ
ประจำปี พ.ศ. 2566-2568 (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2568) หน่วยนับ: ล้านบาท

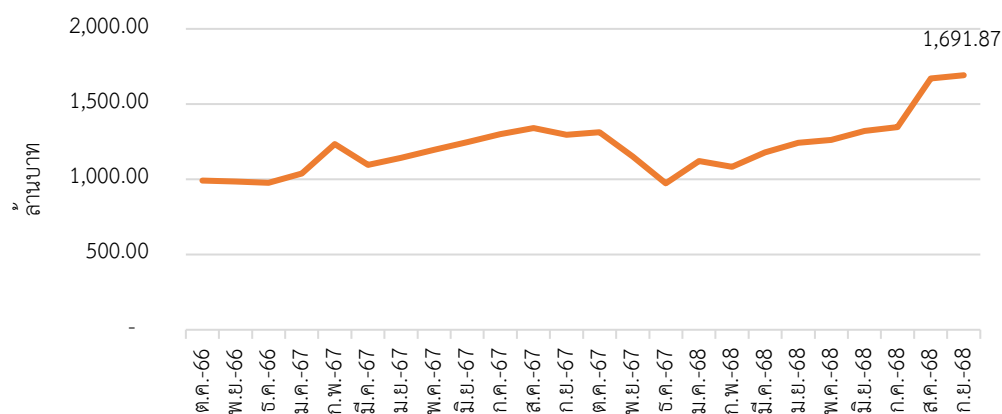
ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

เมื่อพิจารณารายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในต่างประเทศที่มีสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ พบว่า

4.1 ไต้หวัน

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในไต้หวัน เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 1,691.87 ล้านบาท ซึ่งสูงที่สุดในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 จากเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.63 จากเดือนเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 396.67 ล้านบาท

ภาพที่ 7 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในไต้หวัน (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

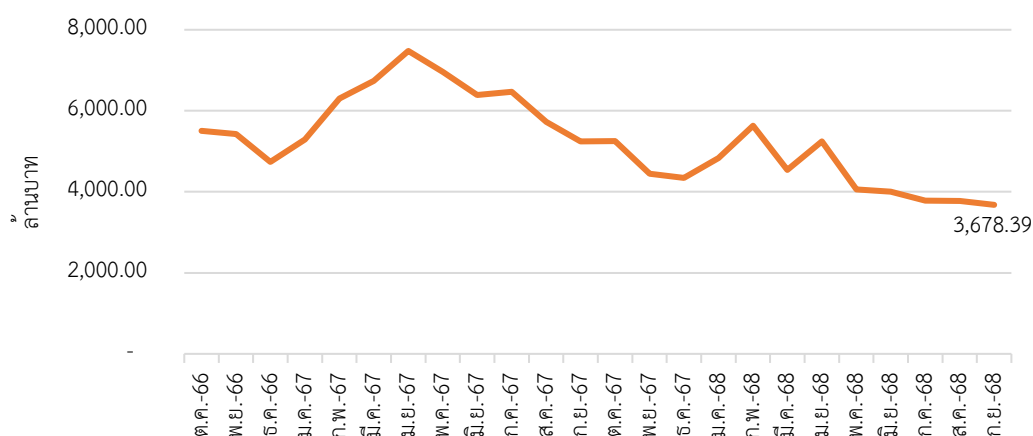

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.2 สาธารณรัฐเกาหลี

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในเกาหลีมีแนวโน้มลดลง โดยในเดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 3,678.39 ล้านบาท ต่ำที่สุดในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -2.58 เป็นเงิน 97.51 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -29.83 เป็นเงิน 1,564.07 ล้านบาท

ภาพที่ 8 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

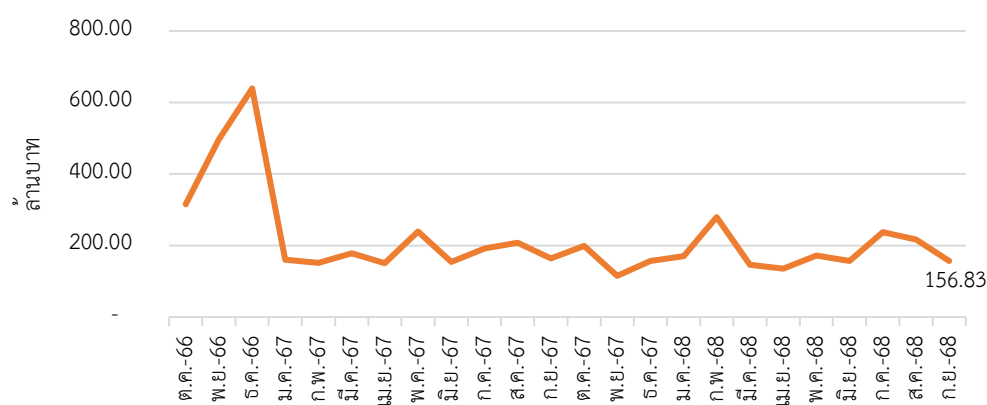

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.3 มาเลเซีย

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในมาเลเซีย เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 156.83 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา รายได้ส่งกลับลดลงร้อยละ -27.56 เป็นเงิน 59.67 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนลดลงร้อยละ -4.31 คิดเป็นเงินที่ลดลงเท่ากับ 7.06 ล้านบาท

ภาพที่ 9 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในมาเลเซีย (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

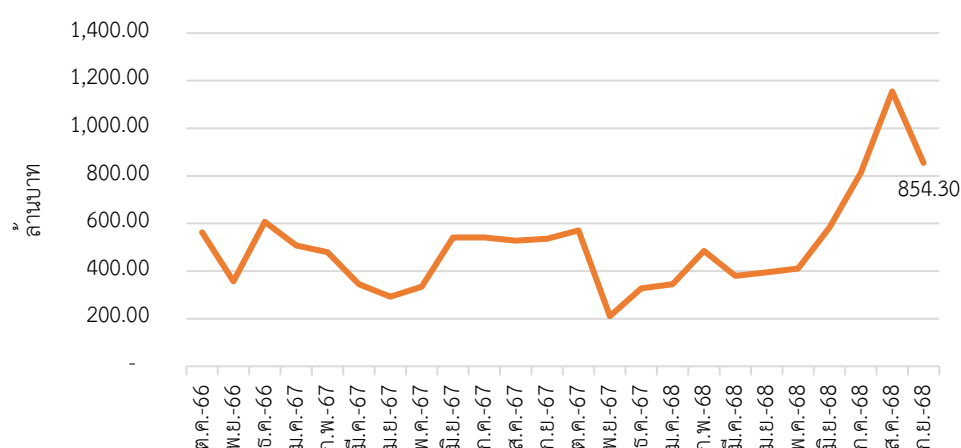

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.4 อิสราเอล

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในอิสราเอล เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 854.30 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา ลดลงร้อยละ -26.04 เป็นเงิน 300.71 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.36 เป็นเงิน 318.22 ล้านบาท

ภาพที่ 10 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในอิสราเอล (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

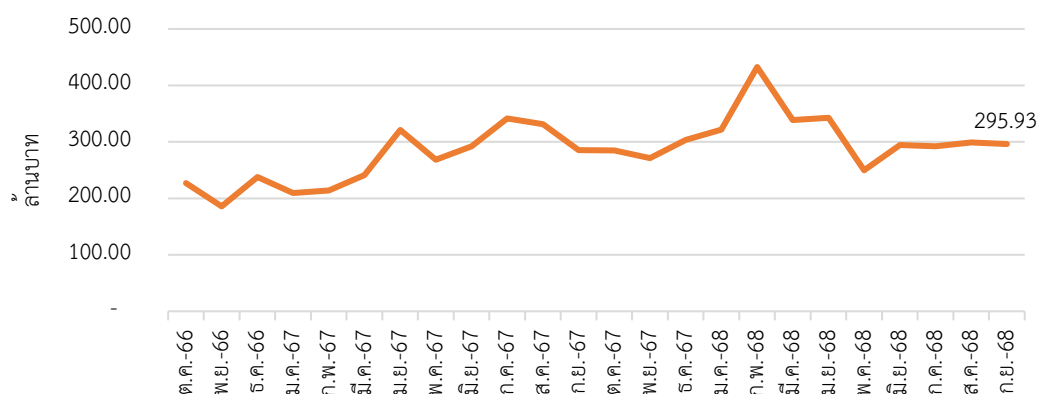

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.5 ญี่ปุ่น

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในญี่ปุ่น เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 295.93 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลงร้อยละ -1.10 เป็นเงิน 3.28 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 3.65 เป็นเงิน 10.42 ล้านบาท

ภาพที่ 11 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในญี่ปุ่น (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

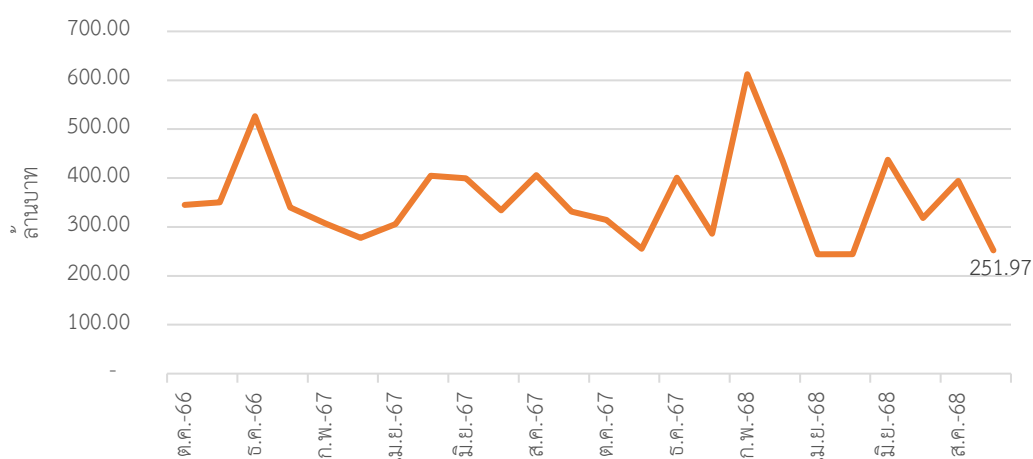

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.6 ฮองกง

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในฮ่องกง เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 251.97 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลง 142.27 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ -36.09 และลดลงจากเดือนเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 23.96 เป็นเงิน 331.35 ล้านบาท

ภาพที่ 12 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในฮ่องกง (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

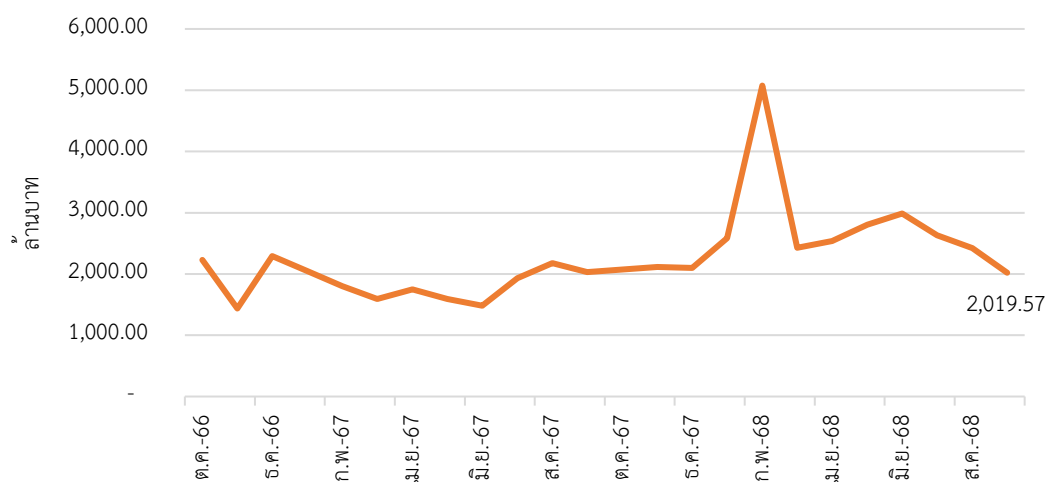

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.7 สาธารณรัฐสิงคโปร์

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในสาธารณรัฐสิงคโปร์ เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 2,019.57 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ 16.66 เป็นเงิน 403.63 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -0.68 เป็นเงิน 13.90 ล้านบาท

ภาพที่ 13 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในสาธารณรัฐสิงคโปร์ (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

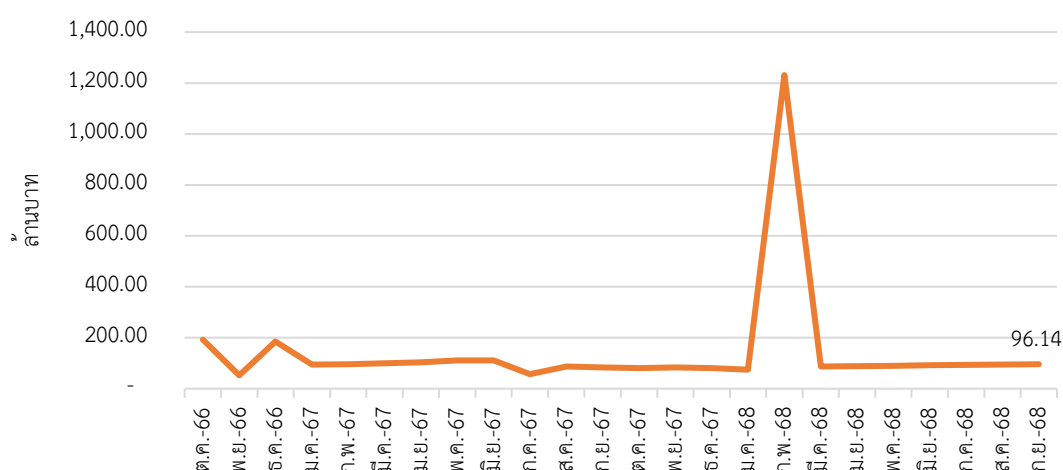

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.8 สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 96.14 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.92 เป็นเงิน 880,000 บาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 15.92 เป็นเงิน 13.20 ล้านบาท

ภาพที่ 14 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

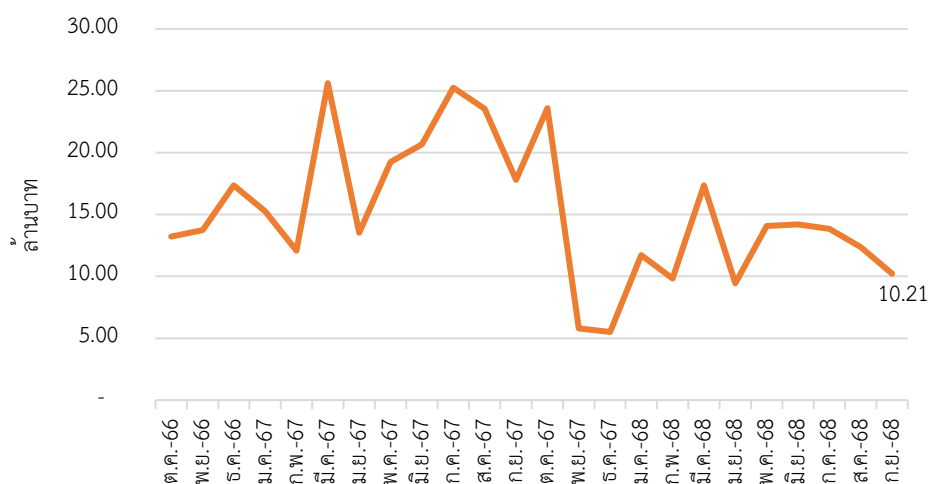

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.9 ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 10.21 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -17.39 เป็นเงิน 2.15 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -42.67 เป็นเงิน 7.60 ล้านบาท

ภาพที่ 15 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

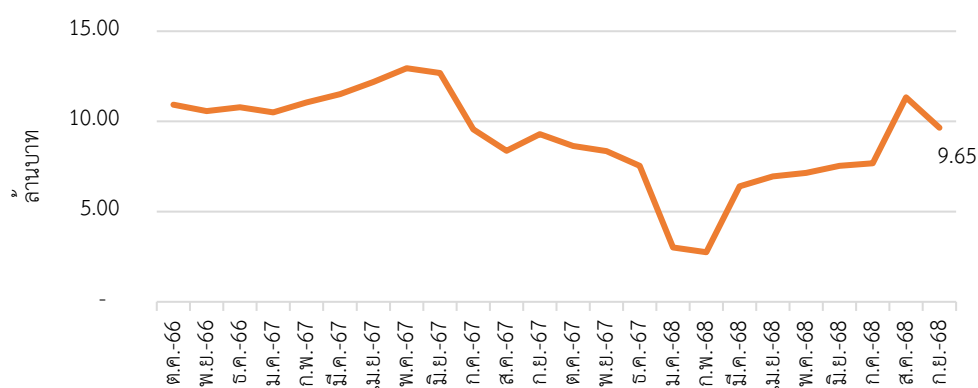

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4.10 เนการาบรูไนดารุสซาลาม

รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในบรูไน เดือนกันยายน 2568 มีรายได้ส่งกลับเป็นเงิน 9.65 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -14.83 เป็นเงิน 11.33 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 3.88 เป็นเงิน 9.29 ล้านบาท

ภาพที่ 16 รายได้ส่งกลับของแรงงานไทยในประเทศบรูไน (ตุลาคม 2566 - กันยายน 2568)

ที่มา: สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. สถานการณ์ปัญหา ข້อร้องเรียน และประเด็นท้าทายของแรงงานไทยในต่างประเทศ

จากข้อมูลการเฝ้าระวังด้านแรงงาน/สภาพปัญหาแรงงานไทยในต่างประเทศที่มีสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ ประจำเดือนกันยายน 2568 พบว่า แรงงานไทยมีปัญหาไม่มีใบอนุญาตทำงาน เข้าประเทศอย่างผิดกฎหมาย ทำงานผิดประเภทวีซ่างาน ไม่ทราบ/ฝ่าฝืนกฎหมายของประเทศ และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของนายจ้าง ถูกหลอกไปทำงานต่างประเทศ 4 ราย (อิสราเอล 3 ราย ออสเตรเลีย 1 ราย) นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนด ค่าจ้างและสภาพการจ้างงานที่ไม่ตรงตามสัญญา เสียเปรียบในการเจรจาขอเดินทางออกนอกประเทศจากนายจ้าง ขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน การติดยาเสพติดและดื่มสุรา

6. ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ

สำนักงานแรงงานไทยในต่างประเทศ ได้สำรวจความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2568 จำแนกได้ดังนี้

6.1 ความต้องการแรงงานไทย จำแนกตามลักษณะงาน

ความต้องการแรงงานไทยในปีงบประมาณ 2568 มากที่สุด 10 อันดับ ตามลักษณะงาน พบว่า

1) ภาคอุตสาหกรรม มีความต้องการแรงงาน จำนวน 95,908 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในไต้หวัน 90,006 ตำแหน่ง อิสราเอล 2,845 ตำแหน่ง และสิงคโปร์ 2,813 ตำแหน่ง ตามลำดับ

2) ก่อสร้าง มีความต้องการแรงงาน จำนวน 54,494 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศไต้หวัน 24,241 ตำแหน่ง อิสราเอล 15,047 ตำแหน่ง และสาธารณรัฐสิงคโปร์ 13,950 ตำแหน่ง ตามลำดับ

3) งานอื่น ๆ มีความต้องการแรงงาน จำนวน 33,586 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในมาเลเซีย 33,298 ตำแหน่ง บรูไน 189 ตำแหน่ง ตามลำดับ

4) งานบริการ (พนักงานวดสปา) มีความต้องการแรงงาน จำนวน 31,534 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในไต้หวัน 24,162 ตำแหน่ง ฮองกง 2,891 ตำแหน่ง อิสราเอล 2,181 ตำแหน่ง มาเลเซีย 1,620 ตำแหน่ง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 134 ตำแหน่ง ตามลำดับ

5) ผู้ดูแล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน มีความต้องการแรงงาน จำนวน 18,713 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในฮองกง 18,092 ตำแหน่ง ไต้หวัน 483 ตำแหน่ง

6) เกษตรกรรม มีความต้องการแรงงาน จำนวน 12,249 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในอิสราเอล 10,790 ตำแหน่ง ไต้หวัน 1,310 ตำแหน่ง ตามลำดับ

7) งานบริการ (โรงแรม) มีความต้องการแรงงาน จำนวน 5,765 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในฮองกง 5,220 ตำแหน่ง สิงคโปร์ 500 ตำแหน่ง ตามลำดับ

8) งานช่างกึ่งฝีมือ มีความต้องการแรงงาน จำนวน 3,687 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในฮองกง 3,152 ตำแหน่ง เกาหลี 235 ตำแหน่ง ไต้หวัน 217 ตำแหน่ง ตามลำดับ

9) งานบริการ (ร้านอาหาร) มีความต้องการแรงงาน จำนวน 1,525 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ อยู่ในสิงคโปร์ 660 ตำแหน่ง ฮองกง 406 ตำแหน่ง บรูไน 136 ตำแหน่ง ตามลำดับ

10) งานช่างฝีมือ 1,409 ตำแหน่ง มีความต้องการแรงงาน จำนวน 1,409 ตำแหน่ง ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่อยู่ในฮองกง 1,257 ตำแหน่ง เกาหลี 90 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2568 จำแนกตามลักษณะงาน (หน่วยนับ: คน)

ลำดับ	ลักษณะงาน	ปีงบประมาณ 2568
รวม		259,878
1	อุตสาหกรรม	95,908
2	ก่อสร้าง	54,494
3	งานอื่น ๆ	33,586
4	งานบริการ (พนักงานนวดสปา)	31,534
5	ผู้ดูแล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน	18,713
6	เกษตรกรรม	12,249
7	งานบริการ (โรงแรม)	5,765
8	งานช่างกึ่งฝีมือ	3,687
9	งานบริการ (ร้านอาหาร)	1,525
10	งานช่างมีฝีมือ	1,409
11	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	270
12	ทำงานในวัง	200
13	ล่าม	173
14	จิ๋ว	167
15	แรงงานตามฤดูกาล	96
16	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย/ร้านค้า	50
17	ประมง	20
18	พ่อครัว	9
19	welder/sale	7
20	นักกายภาพ	6
21	ช่างทอง	2
22	Automotive Specialist	1
23	กัปตัน	1
24	ครูสอนศาสนาคริสต์	1
25	มวย	1
26	พนักงานชุดเจาะอุโมงค์	1
27	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนผลิตสินค้า	1
28	เดินเรือ	1
29	แม่บ้าน	1

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

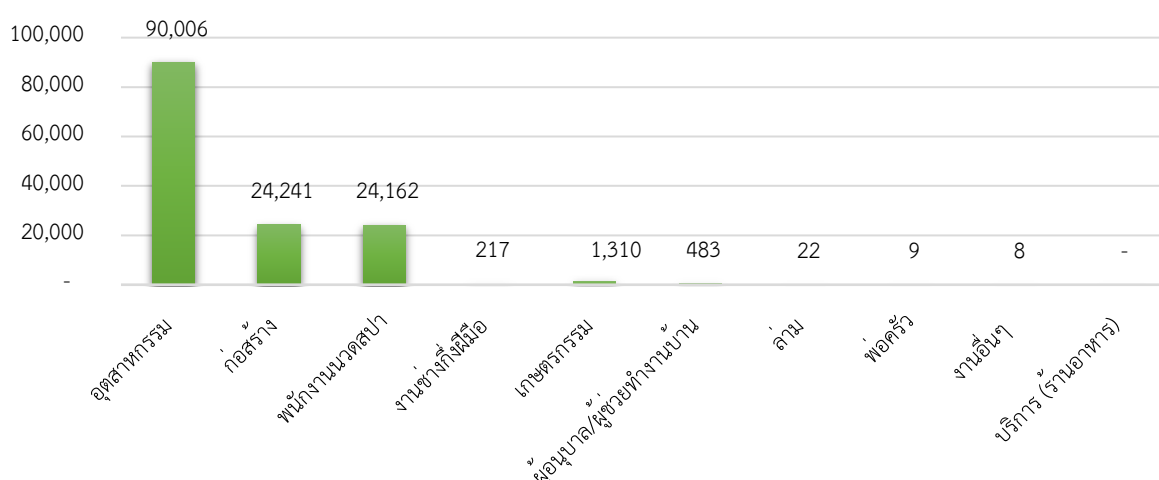
6.2 ความต้องการแรงงานไทย จำแนกตามประเทศ

ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2568 จำแนกตามประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

6.2.1 ไต้หวัน

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานในภาคอุตสาหกรรม จำนวน 90,006 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ งานก่อสร้าง จำนวน 24,241 ตำแหน่ง พนักงานนวดสปา จำนวน 24,162 ตำแหน่ง งานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 1,310 ตำแหน่ง ผู้อนุบาล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน จำนวน 483 ตำแหน่ง และงานช่างกึ่งฝีมือ จำนวน 217 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ภาพที่ 17 ความต้องการแรงงานไทยในไต้หวัน ปีงบประมาณ 2568

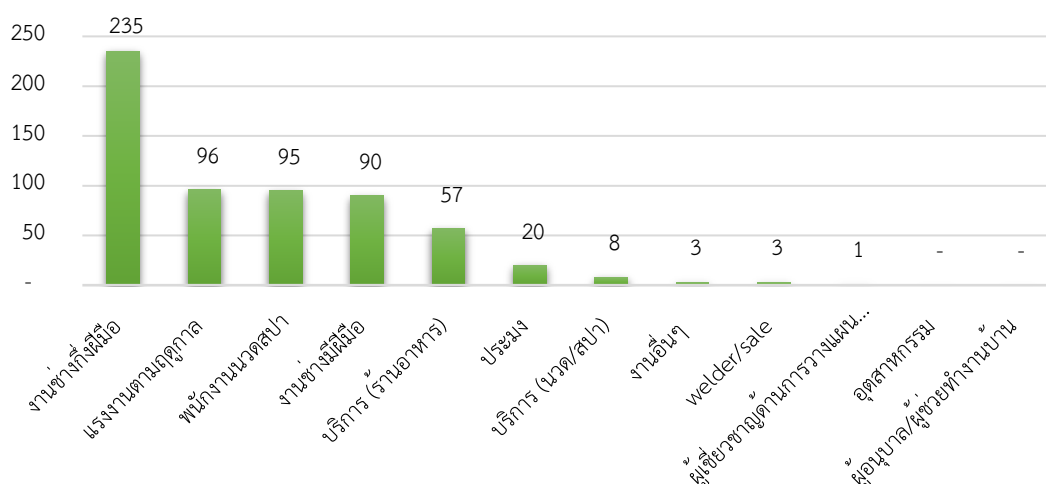

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.2 สาธารณรัฐเกาหลี

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานช่างกึ่งฝีมือ จำนวน 235 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ แรงงานตามฤดูกาล จำนวน 96 ตำแหน่ง พนักงานนวดสปา จำนวน 95 ตำแหน่ง และงานช่างมีฝีมือ จำนวน 90 ตำแหน่ง

ภาพที่ 18 ความต้องการแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ปีงบประมาณ 2568

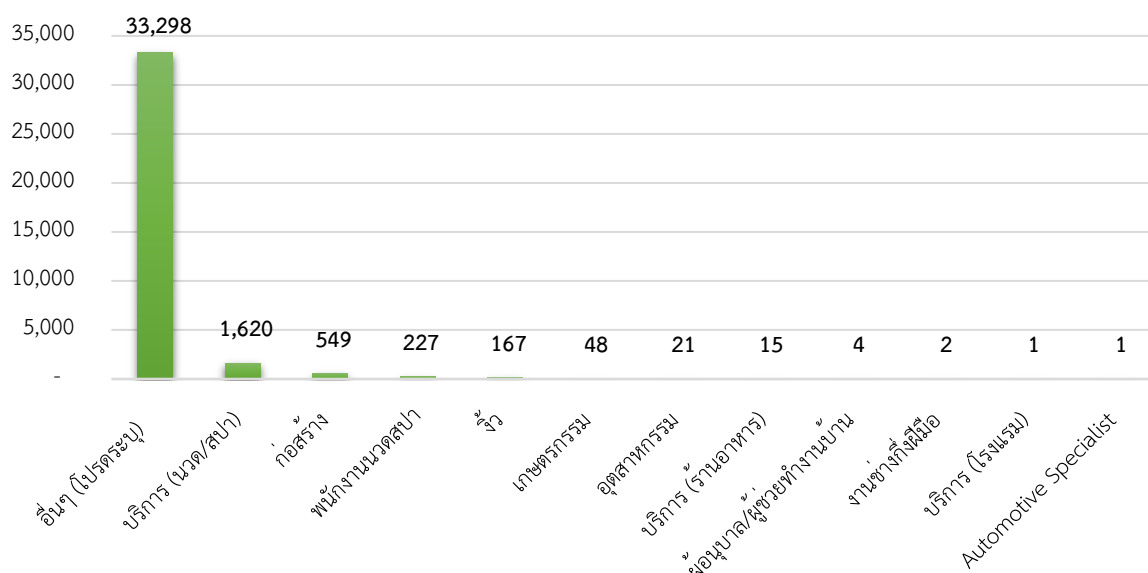

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.3 มาเลเซีย

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด ได้แก่ ตำแหน่งงานอื่น ๆ จำนวน 33,298 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ พนักงานนวดสปา จำนวน 1,620 ตำแหน่ง งานก่อสร้าง จำนวน 549 ตำแหน่ง และพนักงานนวดสปา จำนวน 227 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ภาพที่ 19 ความต้องการแรงงานไทยในประเทศมาเลเซีย ปีงบประมาณ 2568

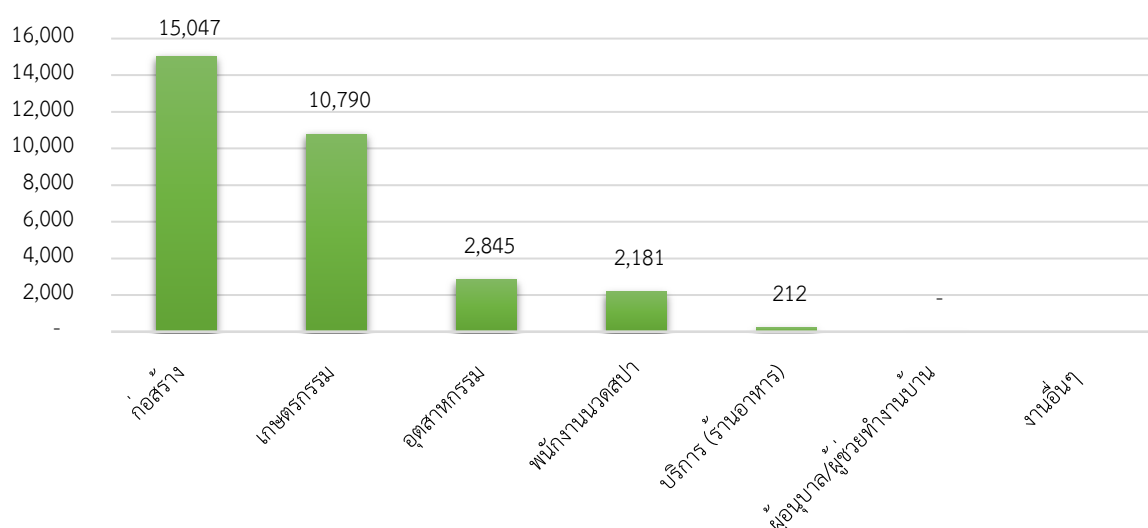

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.4 รัฐอิสราเอล

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานก่อสร้าง จำนวน 15,047 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ งานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 10,790 ตำแหน่ง งานภาคอุตสาหกรรม จำนวน 2,845 ตำแหน่ง และพนักงานนวดสปา จำนวน 2,181 ตำแหน่ง

ภาพที่ 20 ความต้องการแรงงานไทยในรัฐอิสราเอล ปีงบประมาณ 2568

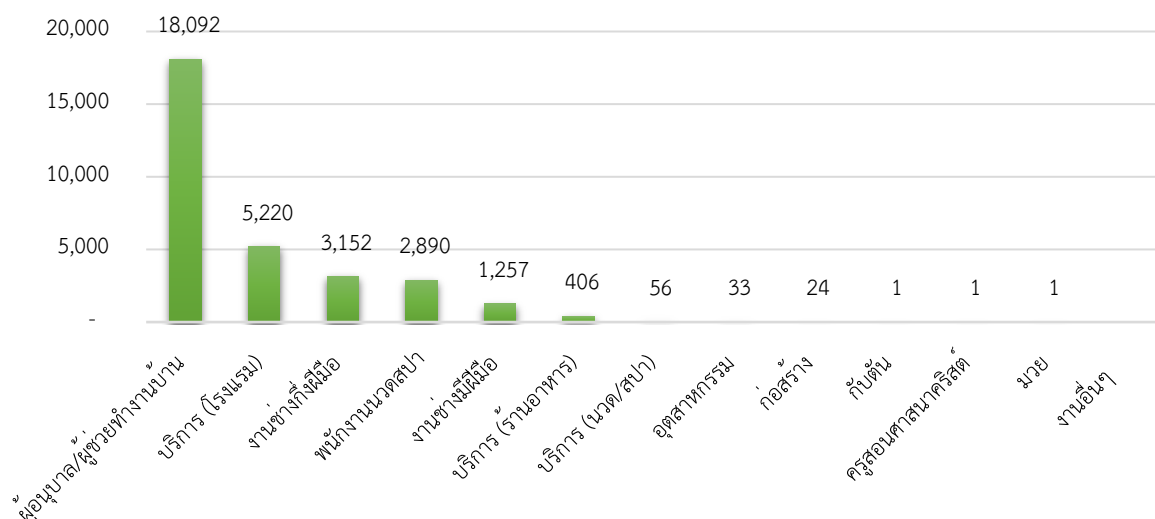

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.5 ฮ้างกง

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ ตำแหน่งผู้อนุบาล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน จำนวน 18,092 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ ตำแหน่งบริการในโรงแรม จำนวน 5,220 ตำแหน่ง งานช่างกึ่งฝีมือ จำนวน 3,152 ตำแหน่ง พนักงานนวดสปา จำนวน 2,890 ตำแหน่ง และงานช่างมีฝีมือ จำนวน 1,257 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ภาพที่ 21 ความต้องการแรงงานไทยในฮ้างกง ปีงบประมาณ 2568

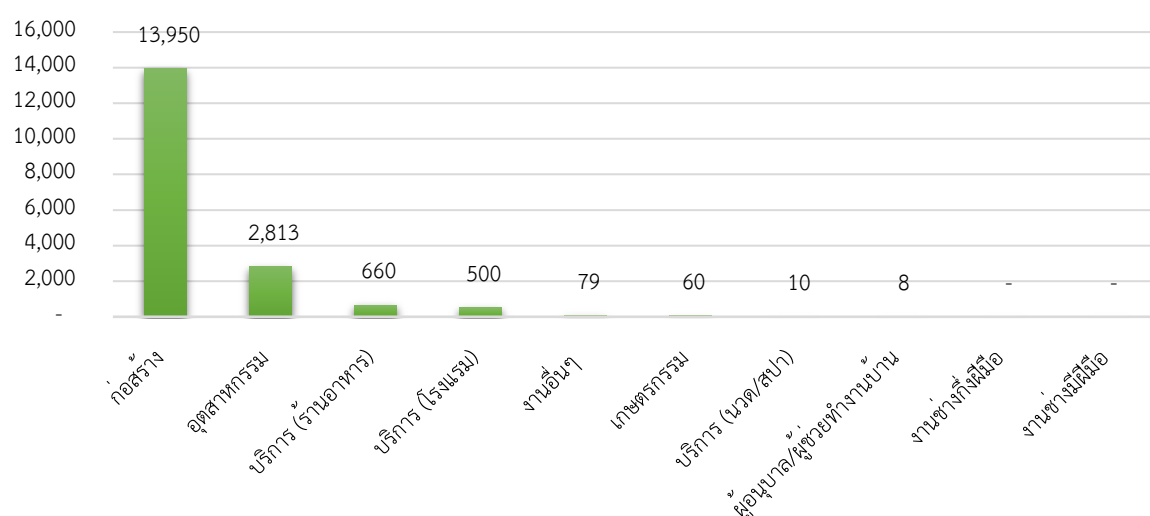

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.6 สาธารณรัฐสิงคโปร์

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานก่อสร้าง จำนวน 13,950 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ งานภาคอุตสาหกรรม จำนวน 2,813 ตำแหน่ง งานบริการในร้านอาหาร จำนวน 660 ตำแหน่ง และงานบริการในโรงแรม จำนวน 500 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ภาพที่ 22 ความต้องการแรงงานไทยในสาธารณรัฐสิงคโปร์ ปีงบประมาณ 2568

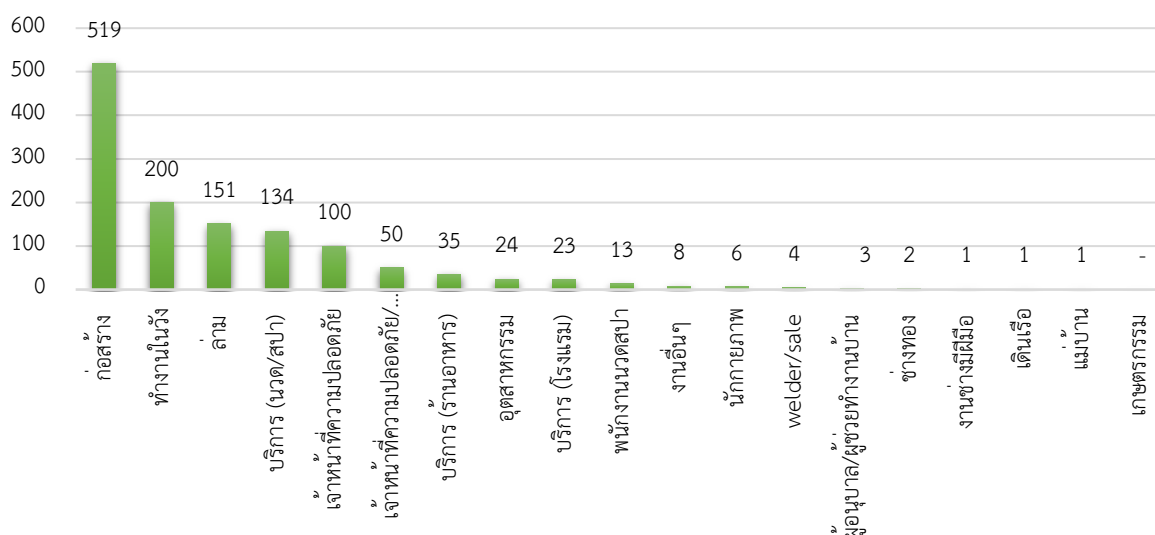

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.7 สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานก่อสร้าง จำนวน 519 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ ตำแหน่งทำงานในวัง จำนวน 200 ตำแหน่ง ล่าม จำนวน 151 ตำแหน่ง และพนักงานนวดสปา จำนวน 134 ตำแหน่ง

ภาพที่ 23 ความต้องการแรงงานไทยในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ปีงบประมาณ 2568

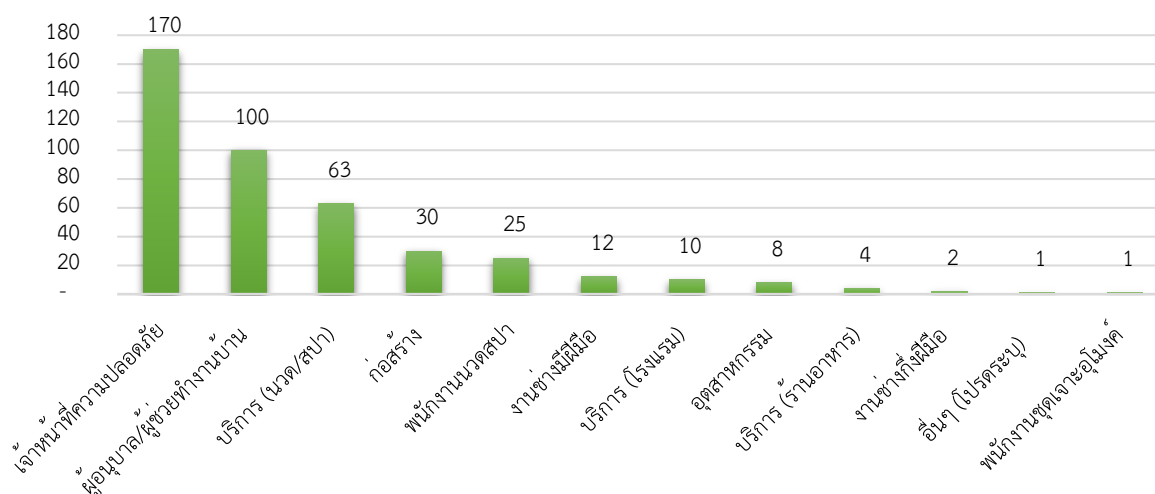

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.8 ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย จำนวน 170 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ ตำแหน่งผู้ดูแล/ผู้ช่วยทำงานบ้าน จำนวน 100 ตำแหน่ง พนักงานนวดสปา จำนวน 63 ตำแหน่ง และงานก่อสร้าง จำนวน 30 ตำแหน่ง

ภาพที่ 24 ความต้องการแรงงานไทยในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ปีงบประมาณ 2568

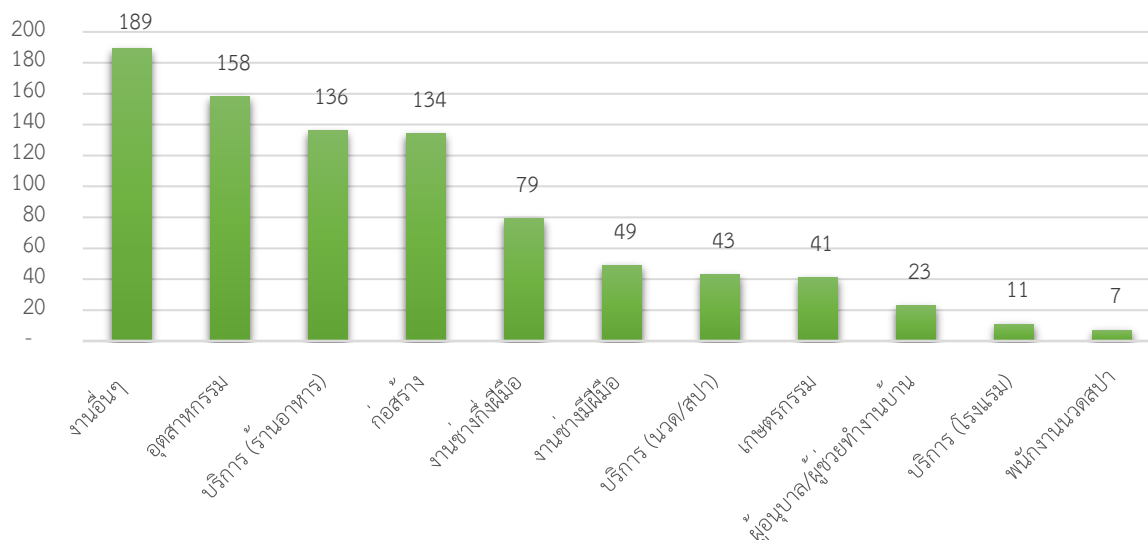

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

6.2.9 เนการาบูรไนดารุสซาลาม

ตำแหน่งที่มีความต้องการสูงสุด คือ งานตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 189 ตำแหน่ง รองลงมา ได้แก่ งานในภาคอุตสาหกรรม จำนวน 158 ตำแหน่ง งานบริการร้านอาหาร จำนวน 136 ตำแหน่ง และงานก่อสร้าง จำนวน 134 ตำแหน่ง ตามลำดับ

ภาพที่ 25 ความต้องการแรงงานไทยในประเทศบรูไน ปีงบประมาณ 2568

ที่มา: สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประมวลผลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

7. ประเด็นที่ควรติดตามอย่างต่อเนื่อง

7.1 สถานการณ์ความไม่สงบในรัฐอิสราเอล อาจส่งผลโดยตรงต่อแรงงานไทยที่ทำงานในอิสราเอล โดยเฉพาะในภาคเกษตรและก่อสร้างซึ่งตั้งอยู่ใกล้พื้นที่เสี่ยงต่อการโจมตี ทำให้แรงงานไทยต้องเผชิญความเสี่ยงด้านความปลอดภัย สูญเสียรายได้จากโครงการที่หยุดชะงัก และอยู่ในสภาพการจ้างงานที่ไม่แน่นอน ขณะเดียวกัน รัฐบาลได้มีนโยบายการผ่อนคลायข้อจำกัดการจ้างแรงงานต่างชาติในภาคก่อสร้าง ภาคเกษตร และบริการทั่วไป ซึ่งอาจเป็นโอกาสให้แรงงานไทยเข้าไปมีบทบาทในตลาดแรงงานอิสราเอลเพิ่มขึ้น

7.2 นโยบายการเปิดรับแรงงานต่างชาติชั่วคราวและมีทักษะ (Specified Skilled Worker Program) ของรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งอนุญาตให้แรงงานต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน เช่น ก่อสร้าง เกษตร อาหาร และดูแลผู้สูงอายุ พร้อมมีวีซ่าประเภทเฉพาะกำหนดระยะเวลาและสาขางาน ทำให้การจ้างงานต่างชาติเป็นระบบและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานญี่ปุ่น เป็นโอกาสให้แรงงานไทยเข้าสู่ตลาดแรงงานญี่ปุ่น

ติดตามผลงานเพิ่มเติม

SCAN ME

กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ
กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

mol.go.th/important_facts_labour
ilep@mol.mail.go.th
0 2232 1379